Souvenir

for the

SILVER JUBILEE

OF

S. Krishna Iyengar, B.A., L.T.,

Headmaster, Hindu High School, Srivilliputtur.

FROM FEBRUARY 1910.

GOTHA VILAS PRESS.

28th February 1935.

S. KRISHNA IYENGAR, B.A.,L.T.,

THE LIFE AND WORK OF

Mr. S. Krishna Iyengar.

Mr. Krishna Iyengar was born at Neelithanallur near Sankarankoil a little over five decades ago. Having received his first lessons in the three R's at the village school, he came out to Srivilliputtur and was a student of the C.M.S. High School in the lower forms. He then joined the Hindu High School from where he matriculated about the year 1897. He underwent his F. A course at the S.P.G. College, Trichy. But on his passing the examination there came a break in his educational career. Mr. Iyengar is one of four brothers of whom one who was a remarkable genius is now no more. The circumstances of the family not being so affluent as to permit the brothers prosecuting their studies at college at the same time, Mr. Krishna Iyengar was obliged to seek employment and he took up an appointment as a teacher in this very school. The manner in which the brothers have loyally stood by one another and the self-sacrificing devotion with which each has striven to

promote the welfare of the others is the more beautiful because of its rarity at the present time when we see brothers falling out for mere trifles. After serving for a year Mr. Iyengar went up for training, at the completion of which he joined the St. Xavier's School, Palamcotta as a teacher. He then entered the Kshatriya Vidyasala, Virudhunagar, where his elder brother was among his colleagues. Wherever he served, Mr. Iyengar was popular with the boys and won the esteem of the Management. It was during his stay at Virudhunagar that he passed the B.A degree examination appearing as a private condidate. He passed his L.T. also as a private candidate, and spent a year or so at the C.S.M. High School, Madras, when the call came from his Alma Mater and he joined the Hindu High School as an Assistant, in April, 1909. He was installed as Headmaster on the 17th February, 1910 which will ever be a memorable day in the annals of the school. The contrast between the school as it was then and as it is now furnishes the measure of the zeal with which he has dedicated himself to it, counting no sacrifice too high in its cause. Low as it was, the salary of the teachers was in arrears for several months. The Management

was apathetic, and the fee-income quite inadequate. To add to this there was a rival school which was then in its full vigour. The situation was depressing enough especially for a promising young man before whom bright careers were temptingly open. But Mr. Iyengar never for a moment thought of himself. 'Your presence is urgently needed', ran the message which called him here from Madras, and Mr. Iyengar cheerfully shouldered the burden and set to work with a will. Young as he was, he was aided in this task by an abundant measure of tact and resourcefulness born of a shrewd insight into men and things. Within a few months of his taking charge the payment of salary became a regular feature. With his innate foresight he saw that if the school was to progress he must take the public into partnership with him and he inaugurated a number of activities to establish contact with them and enlist their sympathies and co-operation. He wasthe first to organise the celebration of the School-day, the annual prize distribution and the staging of English, Tamil and Sanskrit plays by the pupils of the School. He spent the vacations in touring assiduously so as to come into close touch not only with the parents but also with the

Zamindars and other prominent gentlemen of the neighbourhood. At the same time he started the Boys' Literary and Scientific Association in whose work the local public and officials were invited to take an active part. He also started the Teachers' Association in order to promote espirit de corps and to enable the teachers to march abreast of the times. He practised a vigilant economy as his chief care was that the school should be able to pay its way and not be a burden on the Management. The wisdom of these measures soon became apparent in the marked prosperity of the school in all directions. The school made such a name for efficiency that while the strength rose from 300 to 700 the fee income rose from Rs 400 to Rs 1400 per instalment. The liability of Rs 2000 was discharged and there was steady improvement not only in point of funds but also in point of building, laboratory, library and furniture. The improvement is still being maintained and in the words of a distinguished official 'the school is growing from strength to strength'. It is no exaggeration to say that he has been the mainspring of the endeavours that have brought forth this all-round progress. In fine if Mr. A. Krishnaswami Iyer laid the foundation of

the school, and Messrs. G. Veeraraghava Iyer and R. Sadagopa chariar erected the structure, Mr. Krishna Iyengar and his brother Mr. Tirumalai Iyengar who has been the secretary for several terms, have reared the tower which has made the school a beacon of light and learning.

This success rests as much on the force of his character and his efficiency as a teacher as on his organising capacity. Endowed with a strong physique he is possessed of an indefatigable industry and his enthusiasm for work is infectious. With a simplicity bordering on on asceticism, his reverence for truth amounts to a religion. Intensely religious neither threat nor fear of ridicule can induce him to deviate from time-honoured social customs. His sympathy is so large-hearted that he has been ungrudgingly liberal in securing fee-concessions to poor pupils, and his services are always at the disposal of teachers and pupils in disease and distress. Aided by his robust optimism, he is undaunted by difficulties, and has weathered many a storm. With a vigorous intellect and a keen conscience, he is in every respect what a true teacher ought to be. His knowledge is as deep as it is vast and there is no subject of the curriculum which he cannot handle quite as

well as any specialist. Though in years he is one of the oldest members of the staff yet he is the youngest in spirit and he prepares for the day's work thoroughly with all the care of a novice. His teaching is impressive and effective and his classes are enlivened by ingenuous humour and interesting anecdotes of which he has an unfailing supply. He enters into a sympathetic understanding of each boy's foibles and relies more on persuasion than on punishment. He rules not by terror but by love and seldom invokes the rod as an aid to discipline and his attitude encourages frankness. Even the most casual visitor has been struck by the family atmosphere prevailing among the Headmaster and his assistants. But while Mr. Iyengar is a brother to the older members of the staff and a father to the younger ones yet he is ever on the alert and would not tolerate the slightest dereliction of duty. His relations with the officers of the Educational Department have been marked by the utmost loyalty, respect for authority and readiness to carry out suggestions, and there are many among them who are proud to own him as a friend.

His activities have not been confined to the four walls of the school. He was one of the City Fathers continuously for two decades, was elected Chairman of the Municipal council for a term, was for a long time a member and delegate-President of the Sivakasi Taluk Board, a member of the District Board for several terms in succession, and a member of the District Educational Council and District Secondary Education Board. But having never had any axe of his own to grind, he valued these honours only in so far as they provided him with an opportunity to serve the public and to enhance the prestige of the school. On whatever public body he has served, he has made a name as a strenuous champion of the rights and dignity of his fellow-citizens. One instance may be recalled. A European I.C.S. Divisional Officer who was ex-officio Chairman of the local Muncipal Council rebuked a certain councillor who addressed him seated, while earlier he had allowed the privilege to certain others. Though the councillor himself apologised, Mr. Iyengar protested and left the meeting. To Mr. Iyengar's surprise the Divisional Officer sent him within an hour a note expressing his regret and seeking an early interview as a result of which he delegated his

powers as Chairman to him for a term. A forcible speaker with a transparent sincerity of purpose and a sturdy independence, Mr. Iyengar has always fought in the cause of truth and justice and he has never engaged in a fight which he did not win and he has never fought a foe whom he has not transformeed into a friend. But the School has always held the first place in his heart and such is the great love that he bears to it that he has remained at his post and given it a stability it had never known before, rejecting the offers from other schools of higher salary and better prospects. He passed the Pleadership examination long ago and if only he had chosen to join the bar as many a judicial officer pressed him to do, he could easily have risen to be one of its leaders and made a fortune for himself. But with rare self-denial, he has been giving the school at least 32 annas' worth for every rupee he has received.

Of him it may be said with truth that he has made the history of the Hindu High School and in a sense the history of Srivilliputtur itself.

APPENDIX (1).

Extracts from the Inspection Reports of the Hindu High School and also the Visitors' book.

"The institution has a good headmaster."

"The Headmaster has considerable experience, tact and temper."

"The Headmaster is a competent and capable man of 23 years' standing and experience. His organising work is a model of tact and efficiency."

"The Headmaster is an efficient and capable teacher of 28 years' standing. The school owes its present position to his arduous and untiring efforts and exertions."

"The organising and surpervising work of the Headmaster is satisfactory in all respects."

"A special feature of this institution is that the masters are in most cases 'Old Boys' of the school and the changes in the staff are of very rare occurrence. One naturally therefore expects a much greater feeling of harmony and co-operation than is noticeable in many schools, to the benefit of all concerned. On the whole, the school is doing good work with the Headmaster at the helm and many 'Old Boys' at the oars."

"The good work turned out is in no small measure due to the ungrudging and valuable services rendered by the Headmaster who has been practising self-denial hoping that it might improve the pay of the low-paid teachers."

"On the whole the school is doing good work and deserves encouragement."

"I was very much impressed with the earnestness and zeal of the Headmaster and his staff."

APPENDIX (2).

Extracts from messages sent for the occasion.

"I well remember Mr. S. Krishna Iyengar's quiet but cheery enthusiasm and his determination to do the best that could be done for his school. I remember too the happy family atmosphere that used to be very noticeable among the staff, due — no doubt — to the fact that a great number of them were 'old boys of the school'. I am sure he is conscious of much that he has succeeded in getting done for his school, and of things that yet remain to be done — for no good man is ever comp'etely satisfied with his work — and I am confident that your gathering ... ... will give him a cheering and encouraging proof that his labours have not been in vain and that he has built up for himself a monument of love and esteem in the hearts of hundreds who have passed through his hands. May he live in happiness and health for many years."

F. H. SAUNDERS, Inspector of European Schools.

"I know him intimately and have long been aware of his exceptional qualities and excellences which put him in the foremost ranks of modern Headmasters. ... ... Even in a crowd Mr. Krishna Iyengar could be distinguished by his impressive figure and attractive personality. He must have come into being with the definite and determined end of becoming and continuing a headmaster. Endowed with strength of will and force of character to command respect and obedience, he has managed colleagues and pupils and members of the public and conducted himself towards Inspecting Officers and Presidents of the various Boards in a manner that has won universal admiration. It is enough for me to say he has been a most successful headmaster. ... ... But it is chiefly as a man, as a pious devotee, as a faithful friend, as a devoted brother, that he seems to me a far-shining landmark and living and inspiring example to all. ... ... Men of his type are a real asset to our country or any country; devoted alike to God and to man in piety and in public service, rich in all the virtues that ennoble and sanctify a home, loyal and unshaken in his allegiance to what is true, noble and of good

report, he is that type of a man who more than ships or walls makes a city. For me at least, Srivilliputtur means S. Krishna Iyengar."

T. B. KRISHNASWAMI MUDALIAR, Dt. Educational Officer.

"After a life-time of strenuous and varied work I find that Srivilliputtur with its dreaming towers and glamorous surroundings shines vividly before the eye of my imagination. And in that fabric of vision an honoured portion is the Hindu High School. When I was at Srivilliputtur, Mr. T. R. Rengasami Iyengar, now unfortunately gathered to our forefathers, was the H.M. Mr. Krishna Iyengar was even then an outstanding figure in the educational world. For twenty five years he has served the school with rare loyalty and devotion and remarkable efficiency. Many thousands of students have passed through his hands and have been enabled to combine modernness and Indianness by reason of their touch with him. His record has been a unique one in many respects. May he live long and serve long the Hindu High School and may it flourish and grow from more to more."

K. S. RAMASAMI SASTRIGAL, Dt. & Sessions Judge, (Retd.)

"Frankly I do not know whom to congratulate most. The institution as well as Mr. Krishna Iyengar deserves much congratulation. It is really a matter for pride and joy that an able teacher and conscientious worker like Mr Krishna Iyengar had attached himself to the school all these long years and had given the best of his to it without stint. I know the troubles and difficulties he was put to, and he braved them all with considerable courage and determination in the best interests of the institution. May he be blessed with many more years of usefulness is the sincere prayer of

R. Rajagopala Ayyar, Dt. Munsiff.

"The celebration of the Silver Jubilee of Mr. Krishna Iyengar marks 25 years of brilliant career of the institution under his guidance — a period which witnessed vast improvements not only in the educational activities of the school, but also in the expansion of the premises with excellent buildings. The celebration of the Silver Jubilee brings back to my mind in all freshness the happy scholastic days spent by me in

the school. One can hardly afford to forget at any distance of time the interesting and the impressive methods of teaching by the headmaster. ..... His serenity and humour vied with each other to make his lecture most impressive. His sense of duty and discipline commands love and reverence from those who studied under him."

A. K. D. VENKATA RAJU, Dt. Munsiff.

"My friend Mr. S. Krishna Iyengar, is a selfless worker and he did his work of gradually and steadily laying the foundation of the Hindu High School, Srivilliputtur to its present stability in the right manner of a true Karma Yogin. He possessed a profound regard for the work undertaken by him, and he was quite indifferent to the fruits thereof. He was like a rock unshakable. My hearty and sincere congratulations to him with my true wish that he may live long in peace and bliss. My prayer to Sri Andal Ammal, for my dear and sincere friend Mr. S. Krishna Iyengar:—

"O Thou Mother Divine, make his heart glad.

Make it hopeful and strong.

May he go through difficulties and dangers with undaunted courage,

And may he never lose the sense of Thy tender care and loving protection."

V. S. KRISHNA IYER, Rtd. Sub Judge.

"All honour to him for his 25 years of selfless, entbusiastic and sincere work for the school. May God give him long life, health, vigour to celebrate the Diamond Jubilee of his headmastership in the school.

S. RAMANUJACHARI, B.A.,B.E.,

"Please let me offer him my heartiest good wisbes and my admiration for the great and gallant work of a life-time which he has given in the cause of a pre-eminently Hindu type of education. All his fellow-teachers in the country as a whole must feel very proud of him."

V. SARANATHA IYENGAR, Principal, National College, Trichy.

THE GREAT TRIO

Birth Centenarians - Alumni

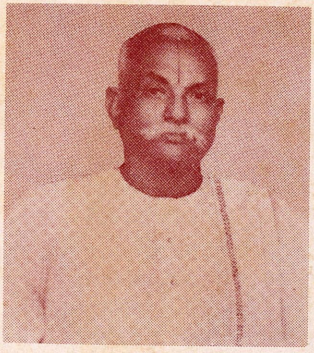

P.A.C. RAMASAMY RAJA

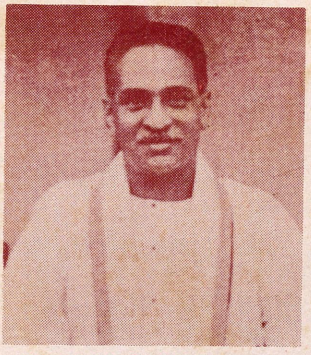

P.S. KUMARASAMY RAJA

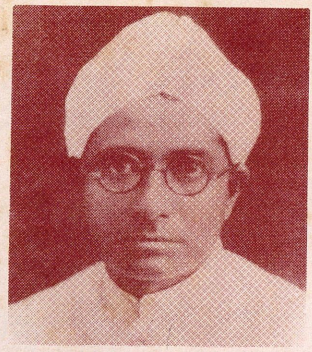

Dr. K.S. KRISHNAN

Srivilliputtur Hindu High School
Old Students' Association

5th February, 2000

PREFACE

The human ideal has always been to transform one self into something better and nobler than ordinary existence. Three distinguished alumni of the Hindu High School at Srivilliputtur, the birth place of Sri Andal, in Tamil Nadu pursued this ideal sincerely and attained success : Shri P.A.C. Ramasamy Raja became a leader of local community, an industrialist and a philanthropist; Shri P.S. Kumarasamy Raja dedicated himself in the service of the nation by becoming a freedom fighter and leader, and later on by serving as Chief Minister and Governor; Dr. K.S. Krishnan became a world renowned scientist and yet distinguished himself as a humanist at large and a lover of both modern and vedic heritage.

The life sketches of these three distinguished alumni of the school bring out how human endeavour with commitment and sincerity can overcome handicaps of environment. They brought glory not only to themselves but also to Rajapalayam, Srivilliputtur and Watrap, three small little towns adjoining one another in Tamil Nadu.

Shri P.A.C. Ramasamy Raja

Pandit Jawaharlal Nehru had a dream of building a strong and modern India which would be vibrant and self-sufficient with a strong industrial base. He looked forward to entrepreneurs from all parts of the country to participate in this task. Sri P.A.C. Ramasamy Raja by boldly venturing to start a Cotton Mill in Rajapalayam paved the way for laying the foundation for a diversified and expanded Ramco Group as it exists to-day. He was a pioneer in industry at that time, especially in a backward area. His constant attention to public good, business ethics and his following the path of righteousness showed how personal endeavour with vision and commitment to bring a much benefit to the area as a whole serve as a shining example to the young.

Shri P.S. Kumarasamy Raja

Shri P.S. Kumarasamy Raja had noble thoughts that produced noble ends and uses. His innate sense of nationalism and patriotism was kindled by Dr. Annie Beasant's home rule movement and later on by Gandhiji and the Congress. He got the whole town involved in the freedom movement. By his

dedicated action, he became a national leader of the freedom movement in that area. His life was one of sacrifice for noble causes. He became the Chief Minister of this State and later the Governor of Orissa. These offices sought after him. He demonstrated that even while in office he could weigh matters only with reference to public interest and could persuade his friends to realise that his power was not a tool to achieve any of his or others' personal needs. Power was only a means to serve people.

Dr. K.S. Krishnan

Born in an orthodox agricultural family in Watrap village about 10 Kms. distant from Srivilliputhur, Dr. K.S. Krishnan interested himself in acquiring knowledge and pursued scientific research with commitment to become one of India's great scientists at that time. With disciplined mind towards acquiring knowledge, he demonstrated that one can achieve and realise one's dreams overcoming any natural handicaps. His life also illustrated that Science and Religion are not far apart and that a Scientist can also be a Vedantin. Despite his international fame, he was humble and continued to be a good teacher and research worker till his last. His loyalty to his colleague Sir C.V. Raman was absolute and unswerving, despite his reaching the top most position as a scientific adviser to Pandit Jawaharlal Nehru. In short he was loved as a Teacher, a Scientist and a Vedantin by all classes of people because of his very gentle, humble and modest character and his deep erudition.

It has been the desire of the members of the Srivilliputhur Hindu High School Old Students' Association to present to the younger generation the life-sketches of these three great alumni of this school, whose birth centuries have just been completed at the time of inaugurating the Centenary Building of the School.

Dr. V. Seshadri, one of the old students of the school, has taken enormous pains to assist the Association in this stupendous task and has also got copies printed with Mrs. Kalaivani Sridharan at Sri Maruthy Laser Printers. The Association acknowledges with deep appreciation their services.

The Association trusts that this book-let will inspire the younger generations to aspire highly and achieve their dreams by following the footsteps of these three illustrious men who succeeded in different fields of human endeavour.

P.A.C. RAMASAMY RAJA
(1894-1962)

"Great minds have purpose; others have wishes" says Washington Irving. Yes, Sri P.A.C. Ramasamy Raja had a great purpose in his life. His "greatness comes from vision, the tolerance of spirit, compassion and an even temper...." as the former Prime Minister Nehruji put it.

Rajus from Andhra who came as warriors deputed by Vijayanagar Emperor settled down in this place and became agriculturists and real natives of Tamil Nadu. They came to be called 'Rajas' in due course and the 'Palayams' where they settled became Rajapalayam.

Ramasamy Raja, was born on 24.4.1894, as the son of Chinniah Raja, the eldest member of the joint family. He was different from others as he grew up. He did his early schooling in his native place; and then went to Srivilliputtur 10 kilometers away from Rajapalayam to finish his high school, initially in C.M.S. High School and the last year in the Hindu High School. He continued his college education in Tirunelveli, but could not complete it due to the sudden demise of his father.

Thereafter he shouldered the brunt of responsibility of not only his great household but also that of his town. He succeeded his father as 'Village Munisiff'. He was the youngest chief of those days; but his devotion, integrity and respect to the elders attracted everybody. The village elected him to be the Executive Trustee of the Kothandaramar Temple endowment committee.

His adulthood

He became the President of the Rajapalayam Panchayat board in 1922. He was President till 1940. The village had been the abode of many communities such as brahmins, weavers, thevars, agriculturists, masons, nadars, chettiars, yadhavs, pillais and harijans. There were Muslims and Christians also. All of them expressed their solidarity in congratulating Raja on his new post. They believed and trusted Raja. There was a strong feeling that whatever Raja would do, he would only think of the welfare of the community as a whole.

The love and respect shown by the people made him more committed to the welfare of the people. The income of the

panchayat board was small. He therefore studied about new sources of generating income and planned adequately to improve the living condition of the people. As President, he used to consult everybody and gave a sense of participation to all. He thus became their trustee and there was no need for him to contest in elections. Before election, people would assemble before his house "Rama Mandiram" and entreat him to be their leader and suggest a member for each ward, which would be seconded and accepted by all. Even the minorities chose their members as per his suggestion.

Realising the increasing growth in the population of the town, Raja realized the necessity of upgrading the status of Rajapalayam from a Panchayat to a Municipality. He took all steps to promote it and in 1940, it was declared as a Municipal town. A special officer was appointed and in 1941, and the government announced Municipal election.

The whole town was divided into 20 wards. The government wanted the people to elect 20 members from general category, two from SC / ST community, one muslim and one woman. On hearing this the whole of Rajapalayam went to Rama Mandiram and requested Raja to suggest names! He was unanimously elected as the Chairman. He selected Mr. Ambiah Raja, his friend and counsellor, as the vice-chairman.

As Municipal Chairman

As a good leader, he turned his energies to providing the basic amenities to the people.

The urgent, basic necessity was the need for good protected drinking water. As the Government wanted revised proposals, he prepared an estimate and sent it. But it took 10 long years and strenuous efforts on his part to get it sanctioned.

Next, he realised the need for dustless roads. When the Government was ready to offer three-fourths of expenses, he prepared a budget after having discussed it with members. The Government sanctioned Rs. 15,000, while the municipality gave Rs. 5,000. Within six months, he laid the first clean tar road in Rajapalayam.

Like the kings of ancient days, he used to go round to look after the maintenance of the streets and to listen to the grievances of the people. He paved the way for immunization to prevent spreading of infectious diseases like cholera, malaria, pox etc. He was in the habit of going through the streets of Rajapalayam to check street lighting, cleanliness of public toilets etc.

At this time, people came with a request for starting a medical centre, especially for emergency delivery. He paid heed to their request, but unfortunately the municipality did not have sufficient funds. Without hesitation, using his own private funds, he built a hospital for women at a cost of Rs. 15,000. Named after his mother 'Chittammal' he dedicated it to the public. Even now it serves the poor people and stands as a monument of the generosity of Raja, who did everything for the welfare of the public.

Despite his services, he never wanted to become a member of any political party. He was a nationalist and supported the Congress party. He worked hard in conducting the Congress meet. But personally, he never wanted to be the member of a party and stand for election. He was willing to be the representative of the people, but not of a party. There lay his uniqueness, his concept of a representative being the trustee of and being trusted by the people as a whole.

As a founder of Co-operative Society

During this period, the co-operative movement was gaining foot all over the country. Raja was attracted towards this movement. He understood, "United we stand, divided we fall". He wanted to start a cooperative for farmers. Even when a few elders protested, he declared firmly that all men were free and equal in dignity and rights and convinced them of the need through different stories. He never irked anybody, but patiently brought those who opposed him also to his side by persuasive logic and reasoning. The "Bhoopathi Raja Co-operative Bank" was started in 1924. Raja offered his own land to construct the building. He was not contented with this. With the help of his brother Sri P.S. Kumarasamy Raja who was then the agriculture

minister in Madras, he established a co-operative housing unit in 1948. He acquired 35 acres of land on the eastern side of Rajapalayam and built 200 houses. The whole colony was named after his brother "Kumarasamy Raja". He planned to have his own house and constructed it with a magnificent architectural design and taste. After a long thinking he called his house as "Rama Mandirams".

As an Industrialist

Though born in an agriculturist's family, his mind was bent towards starting industries. This urge in him grew gradually and when he went abroad to meet his eldest son-in-law in London, he got himself acquainted with the varied nuances of business. Just on his return in 1935, he got the news of the birth of a son to him. This idea of starting an industry became stronger.

In 1938, he started his weaving industry, after an intensive study of cotton industries at London. He noticed that Britishmen were successful though the raw materials came to them from other countries. He wondered why he could not start this industry at Rajapalayam which had raw material, dry weather and sufficient open spaces. As he had already started collecting share holders even from 1936, he could start the industry soon after his return to India.

He was not a management expert in the beginning, but he chose right people for right work at right time. An important factor to be noted is that not only he started this mill as a public limited company from the beginning, but he also made it a public policy to promote the well being of all from the beginning. He spent sleepless nights, got the consultancy of experts, and with great vision he imported the machines from foreign countries to increase the productivity.

He employed locals and also became first leader to start a union for the labour. He presided over the union also guided them. In 1951, he opened a building for this union at the cost of Rs. 50,000. This naturally boosted his image among middle class and small labourers.

When the Second World War broke out. With the help of the business people, he started a Chamber of Commerce

association, he started a central depot for storing food grains, and a standard cloth depot though which he conducted a cheap rate cloth store.

The growth was expanded further. In 1947 he started the Jayaram Mills Ltd., for manufacturing cotton long-cloth dhotis. "Sangu" brand became popular among people. In 1957, he opened the Ramaraju Surgical cotton mills.

On the advice of the Labour Minister Perumalsamy Reddiar, he went to Japan with Sri Jagannathachari, who was in charge of the 'workshop' of his mills to probe deep into the mechanism of productions of screws. His visit laid the foundation for diversification of his products. With the help of Jagannathachari, he started the 'Gowri House Metal Works' in 1952. Here, he encouraged Jagannathachari to try innovative methods which attracted even the Japanese.

Hearing from the then Union Minister for Industry about the sanctioning of a cement plant for Tamilnadu, he paved the way for establishing that also. He had many impediments to cross over, but he bravely crossed the barriers in getting new machinery from Checkozlovakia, in getting sanction, in raising the equity capital and in sending his son-in-law to Checkoslovakia for training. In 1961, the inauguration of Madras cements was done by Hon. Kamaraj, the then Chief Minister. Even now it is one of the popular cement factories of South India.

Business ethics is much talked about, but Raja demonstrated that it need be no different from ordinary ethics. He paid the interest to all the shareholders, although the production of Rajapalayam Mills started only after three years. He generously gave dividend and bonus to the shareholders. Even now the shareholders enjoy 50% bonus as profit. The industrial relations in his factories were smooth : Raja took care of the welfare measures of his employees while the employees thought of the profit of the factories. For him there was no difference in status between him and the workers. The INTUC leader G. Ramanujam aptly described him, "Mr. P.A. Ramasamy Raja with his generosity, broad mindedness and humanitarian outlook is one Janakar among the industrialists of his age. What else to say about him?"

As Founder of educational institutions

Realizing the impact of education he established a trust with a fund of Rs. 50,000/-. He got sufficient lands to establish a school and built the P.A. Chinniah Raja Memorial High School. It sprawls over 120 acres of land. He established an elementary school in the name of his sister as T.A.K.M. Ramammal Elementary School.

He was not happy only with providing infrastructural facilities, but also paid attention to the educational system including arranging guest lectures by distinguished personages like Swami Chinmayananda, Dr. C.P. Ramasamy Iyer, etc. He also deputed his family doctor to the school to examine the students.

Having felt the need for imparting technical education he had his own plans of starting a polytechnic institution and initiated steps. But this could be fulfilled only by his son as he passed away.

He was very particular of imparting education to women. Like Bharathi, he believed that 'the whole family is educated if the womenfolk of a family is educated.' Bearing this in mind, he established P.A. Chinniah Raja Ammani Ammal elementary school. In 1974, his son upgraded it as a high school.

Realizing the need for welfare of the children of cement factory workers, he started an elementary school called "Sriram elementary School" in the premises of the factory itself.

Health Care

The 'Visionary' Raja paved the way for the livelihood of the poor by starting many industries. By starting schools, he paved the way for offering food to the mind. Then he turned his attention to Health. Realizing the need he planned to open a hospital. The dream was realised later on. The foundation was laid in 1970 by Mr. Karunanidhi, the then Chief Minister and the hospital was opened by Mr. M.G. Ramachandran, the then Chief Minister in 1977.

Other Activities

The charitable trust established by P.A.C. Ramasamy Raja has been a source of creating, over the years many facilities. His son has continued and excelled his father's tradition in providing more and more facilities.

As a Humanitarian

It is not surprising that such a visionary transformed the image of Rajapalayam town itself by attending to human resource development, and by promoting very happy interpersonal relations between the employer and employees which formed the foundation for the growth of the industries. Whatever he planned was for the benefit of the city. Usually business men would be competitive; but he used his resource and energy to help others. Otherwise, he would not have dared to start a Cotton Mill for his friend in Tanjore. He diverted all his key personnel to Tanjore to help his friend. He was indeed very broad minded.

As a member of the family

Despite his public interest, he was a good son, a loyal husband a loving brother, and above all a wonderful father. For a long time, all members of the family lived under same roof. He encouraged P.S. Kumaraswami Raja in all his activities - especially in arranging a congress meeting at Rajapalayam, in building Gandhi Kalai Mandiram, and in opening a Music School. He planned his son's education in such a way that he excelled as a wonderful son of a wonderful father. He was not content with imparting bookish education alone. He was keen on inculcating discipline, respect and love for our culture. He was very careful that his son should not be overwhelmed by western culture. At the same time, he sent everybody abroad to learn good things. He believed that one would excel if one is practically trained in all basic activities and even sent his son for training in Binny Mills and Harvey Mills.

As he strongly felt the equality of gender, he sent his daughter to Madurai to educate her. He brought up his daughters with fearlessness and courage. He sent his daughter alone to

Czechoslovakia to join her husband when he had gone for training for the cement factory.

His last days

He went to Madras to give treatment to his wife; but unexpectedly he succumbed to a heart attack and his end came all of a sudden on 3.9.1962. The people of Rajapalayam and the industrialists of the State lost a pioneer in many fields of activity.

President R. Venkataraman who had close association with P.A.C. Ramasamy Raja, when he was Industries Minister in Madras described Raja as one with a majestic personality uttering kind and soothing words with a compassionate mind and with absolute devotion to God Almighty and a generous heart and who instantly attracted all towards him.

As a daring pioneer in industry overcoming many obstacles with courage and achieving results, and with public interest as focus he has shown the way for the younger generations to learn lessons and utilise their latent talents for the benefit of all and the country.

P.S. KUMARASAMY RAJA
(8-7-1898 to 15-3-1957)

Longfellow an American poet has said –

"Lives of greatmen all remind us
We can make our lives sublime.
And, Departing, leave behind us,
Footprints on the Sands of time."

Such great men existed in the pre-Independent India; their footprints, their dedication have made their birth places memorable. Raja is one amongst them.

Rajapalayam a small town in Ramnad District had found a place in the history of National freedom through Mr. P.S. Kumarasamy Raja, former Chief Minister of Madras Province. His dedication to Gandhiji, his interest for the downtrodden, his unflinching faith to Congress Party, his interest for the nation raised him and his fellowmen to the heights. This is the correct time that we remember such spotless politicians who had never been after posts and power, but used politics as a tool to meet and serve people. Success and failure in election never affected them; never allowed them to swerve from the lofty ideals that they preserved.

Born in 1898 in Rajapalayam he lost his parents in childhood itself. His mother died when he was eight days old and his father Poosapati Sanjeevi Raja died when he was aged three. He was named after his paternal grandfather Kumarasamy Raja and brought up by his paternal grandmother.

There were many calamities in his family. Many of his close family members died one after another. This shocked the old lady; she never allowed Raja to go out and move with friends. She became overprotective.

Brought up under the tutelage of his old grandmother, he enjoyed her indulgence, and in a way independence from the start of his life - a life untrammelled by parental control and check.

When he completed six years his grandmother had to send him to the elementary school, which was nearby. Then cajoling his grandmother, he got permission to join the anglo-vernacular school, about a mile away from his house. When he was fourteen years, the old lady got him married to his aunt's daughter in 1912.

[In 1919, the wife passed away; in 1920, he married her younger sister. He had no issues.]

Raja wanted to continue his high school studies in Srivilliputtur. Persuaded by well wishers, the old lady she had to yield to his request as it was for a good purpose. As Srivilliputtur was eight miles away he could not travel everyday. She laid a condition that he must come home every week-end to which he agreed. He followed his promise scrupulously to the letter, till the old lady died in 1916.

While he was at school, he was interested in sports especially in foot-ball. He became the member of the team where teachers and grown ups were members. As he had a good physique, he was looking like an adult. His generosity as well as his kindness revealed themselves even at that age. He used to help his own fellow students, who were in need.

Srivilliputtur, the taluk centre was eight miles away from Rajapalayam. The journey was done by his walking. Raja, a brisk walker used to cover the distance in an hour and a half.

He was called "The blind horse" by his companions. Raja used to enjoy the jokes cut at him. He would laugh and laugh.

As there was no hostel attached to the school, he used to take his food from a Brahmin lady, who was supplying food for everyone. It is said Raja was quite attached to her and helped her till her last days.

During his school days he became popular not because he was a brilliant student, but because of his geniality and personality. He used to enjoy even a small joke. Athletics was his favourite field. He was more drawn by Newspapers and journals than text-books. He was a voracious reader. He was watchful of the political developments of the day. He was impressed and influenced by the 'Home Rule' Movement of Dr. Annie Beasant, who was the leader of Theosophical Movement.

Realising the danger of the political movement the British Government laid restrictions against the public. Especially the college and High School students were warned with the punishment of dismissal from the educational institutions for participation in the movement. Undeterred by this threat, Raja showed interest in this movement. He used to arrange public meetings both at Srivilliputtur and Rajapalayam. He was encouraged by people like Satyamurthi.

He stopped his studies in 1919, the very same year when he had a first glimpse of Mahatma Gandhi who was touring all over the country propagating "Satyagraha" against Rowlett Act. Listening to the appeal of Gandhi, he observed Satyagraha on 6th April 1919 and donated the savings to the National Fund. Not only did he do it; but he made many others also do the same.

From this time onwards, he was closely connected with the Congress organisation at all levels, from the Village Committee to the All India Congress Committee. His fiery enthusiasm in making prohibition was noteworthy.

He was interested in local activities - playing an active role in the village Panchayat organisations, and in the local Board administrations. He was the President of the Panchayat court. He was a member of the District Educational Council and Temple Committee through which he could fulfils the need of the local people.

Joining the Disobedience Movement of 1932, he was arrested and sent to jail for one year. This action moved many and the little town thereafter buzzed with political activities. Rajapalayam found a place in the political map of India.

In 1934, when the Congress took part in elections Raja was the candidate for the constituency comprising Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli Districts. His success securing 98.5% votes, was tremendous. The electorate was a mixed combination of Tamilians, Telugus, Kannadigas and Malayalees. Raja was popular amongst all of them.

During this time, he arranged for fortieth Tamil Nad Political Conference for which he was the Chairman, Sri K. Kamaraj and

Sri R. Krishnaswamy Naidu were the secretaries. The Chief Minister Sri C. Rajagopalachari and Sri O.P. Ramaswamy Reddiar attended the function. Hundreds of patriotic workers helped him. The arrangements and pageantry thrilled everybody. The Conference was a great success.

His active participation in "Individual Satyagraha" earned him 9 months in jail. During this period he was in-charge of kitchen. He discharged his work here also efficiently.

In 1946, the Congress came to power winning the majority with thumping success. Sri T. Prakasam became the Chief Minister. Raja was then at Rajapalayam. Yet he was included as Minister and entrusted with the portfolio of Agriculture. He never sought it; but he was invited. He resigned his ministership in February, 1947 when he could not compromise with the Chief Minister on certain principles.

Raja celebrated the 'Independence day' on 14-8-1947 at Rajapalayam on a grand scale. He attended several sessions of the Indian National Congress. Untiringly he took efforts to implement the scheme of constructive work adumbrated from time to time. He was deeply involved in implementing prohibition, untouchability, and promotion of Khadi and Village industries.

In 1949, when O.P. Ramaswamy Reddiar who succeeded T. Prakasam as Chief Minister resigned, Raja was elected as the consensus leader and he became the Chief Minister. His relationship with his cabinet was pleasant. Constructive improvements could be done by him with the support rendered by the then Governor, the former Maharajah of Bhavanagar. The most outstanding reform during his period was the "Separation of the Judiciary from the Executive." This was followed by all-India in later years.

As a political administrator, he was quite outspoken and he would consider only "which is proper" and not "which is expedient". He used to call a spade a spade. The voters used to come with many appeals without bothering about the rules and regulations of the Government - but never he yielded to such requests. He used to get irritated on such occasions and he never hid his irritation. He never bothered about coming back

to power. To him national interest was more than his personal success. So, he was not bothered when his defeat was conveyed to him in January, 1952 through telephone while he was sleeping. He resigned.

He used his wealth only for the welfare of the public. He started a Co-operative Bank which exists even now in the name of Bhupathi Raja Co-operative Bank. He evinced keen interest in improving the roads, hospitals and schools. His surprise visit to these places as the President of South Ramanathapuram District Board, toned up the administration. He was interested in Scout Movement as a good preparation to train boys and girls in the service of the country later on. He was the President of "Hindustan Scout Association" with its headquarters at Adyar, Madras.

Even as a School student he showed his love for his mother-tongue Tamil. So he started an association "Meenakshi Sahaya Viveka Vidyanandha Subha" in 1916. Here, intensive training was given to speak and to write in chaste Tamil.

His interest for promoting culture and fine arts made him dedicate his ancestral residential house to establish "Gandhi Kalai Mandram", and moved into a small house in the Co-operative Building Society colony (later named after him as Kumaraswamy Raja Nagar), and spent his earnings in promoting this institution. He got a marble tablet inlaid in that house indicating the visits of Mahatma Gandhi, Bapu Rajendra Prasad, Jawaharlal Nehru and others to this house, and got it opened in a public function presided over by the late Dr. Alagappa Chettiar, when Sri O.P. Ramaswamy Reddiar opened it.

Unexpectedly in 1954 he received an offer of being appointed as the Governor of Orissa. He was much reluctant to leave his pet child the "Gandhi Kalai Mandram" and go to Orissa; but finally he accepted this offer, thinking it would help him to promote his Kalai Mandram.

In March 1954, a public function was organised for the formal dedication of his residence for the Kalai Mandram, which was inaugurated by Sri. Sri Prakasam, the then Governor of Madras and was presided over by Sri T.T. Krishnamachari. In 1955, its opening ceremony was celebrated by Sri Rajendra

Prasad, the then President. It was presided over by Sri U.N. Debar, the then President of the Indian National Congress. On the same day the President had earlier opened, the "Congress Golden Jubilee Maidan" which Raja got constructed out of all his earnings including his savings from his emoluments as the Governor of Orissa. The Governor of Madras, the Chief Ministers of Madras and Andhra Pradesh and several other Ministers attended the function.

In 1956, he renounced his Governorship, as he was affected by diabetes and returned to Rajapalayam. His whole attention was given to this Kalai Mandram. He started a section for music and a section for literary activities. He wrote his experiences in lucid Tamil in Memoirs of young days and found himself in the galaxy of Tamil writers.

On 28th February 1957, he went to Andhra, especially to visit his ancestral place "Poosapadu" in Guntur District. He returned to Madras hurriedly on 14th March 1957. On 15th March he had symptoms of his first heart attack. Though he was rushed to the hospital, nobody could save him. He passed away on 16th March. His body was taken to Rajapalayam where his last rites were performed.

Many eminent personalities paid homage to him. Thus, his life history is an outstanding example of the politicians, who practised austerity, and self sacrifice and gave practical meaning to clean administrations. He was one of those people, who never asked what his country did for him but what he did for his country.

Political ideologies may differ, differences of opinion may occur, but none of the stalwarts of yore indulged in personal acrimony. Let us quote Channing :

> The greatest man is he who chooses the right with invincible resolution, who resists sorest temptations from within and without, who bears the heaviest burdens cheerfully, who is calmest in storms and most fearless under menace and frown; and whose reliance on truth, on virtue and on God, is most unfaltering."

How befitting these words are to Mr. Raja. Let the young revive the clean state of politics and let them emerge as such political giants that would give an impetus to public life.

Dr. K.S. KRISHNAN

4-12-1898 to 13-6-1961

"He is a great scientist but something much more. He is a perfect citizen, a whole man with an integrated personality."

– Jawaharlal Nehru

Thomas Carlyle has correctly said, "The History of the world is the history of great men". India can proudly summate the history of such great political leaders, great literary men, great educationists, great philosophers, great scientists, etc. Here the life-sketches of one such great scientist is presented.

Newman, a great writer, has advocated the policy of liberal education as the education that moulds one's personality. K.S. Krishnan, the scientist lived a glorious life of an integrated personality, a life as a scientist dedicated to research in pure science and as a humanist and a Sanskrit and Tamil scholar immersed in the hoary Vedic culture of India. Today the explosion of technology has submerged the importance of pure science. Educationists have already pointed out how pure science plays a second fiddle and how interest in pure research is dwindling. So, the brief sketch of K.S. Krishnan should motivate the students to undertake research in pure sciences. This life-sketch narrates how a young boy born to an agriculturist of a village, Watrap, in the extreme southern part of India rose to the heights of glory through his dedication and hardwork.

He was born on December 4, 1898 in Watrap, a village in Ramnad District of Tamil Nadu, in an orthodox Sri Vaishnava family to Srinivasa Iyengar and Lakshmi Ammal. Krishnan's father, an agriculturist by profession was a deeply religious person, well versed both in Tamil and Sanskrit Literature. Krishnan inherited this language proficiency and abiding love for religion, vedas and mantras from him.

Beginning the elementary education in his native place, he finished his high school studies from The Hindu High School at Srivilliputtur, a holy place sanctified by the memory of Perialwar and Andal. He used to write only in palm leaves. Later in a broadcast talk on All India Radio he once described his experience of writing in palm leaves in the first standard: two or three leaves were written everyday until by the end of the year it had become a good-sized 'book'. His was not merely

a bookish knowledge, but was accompanied by actual observations of the night sky. He recalled with nostalgia the interest his teacher look in observing the night sky. It was typical of Krishnan's encyclopedic memory that late in life, when confronted with a question on astronomy, he was able to give a convincing answer from his re-collection of the palm-leaf manuscript.

He joined the American College, Madurai for his intermediate education. He graduated himself in Physics in 1918 from the Madras Christian College. He was then appointed as a demonstrator in the same college. Here, he started a science discussion class during lunch interval. During this discussion, questions were posed in Physics, Chemistry and Mathematics. Many problems too were discussed. The lunch hour classes attracted many students from other colleges also as it aroused the scientific curiosity of the students. Independent thinking and critical analysis paved way to promote pure science among students. As a Model teacher, he propagated basic science among the students.

However, he could not continue here for long. He returned to his village Watrap and acted as Head Master of the Middle School for sometime. However, Physics held him in great fascination. His desire to embark on a research career in pure science - especially his ambition to investigate the concepts of "Optics" and "molecular physics" - took him to Calcutta. He had come to know that Sir C.V. Raman was working as Professor of Physics at the University College of Science, Calcutta. During leisure, he was also vigorously pursuing research in physics with a band of enthusiastic workers at the Indian Association for Cultivation of Science. He was interested, and enrolled himself for M.Sc.

His ambition for research, his inquiring spirit on the vague unenlightened fields of physics made him give up his M.Sc. course and join the Indian Association and assist Raman in his research. He was not contented by reading the theories and facts that were already existing. He proved that degrees are not important for research work; only the inquiring mind serves as a base.

This capacity for independent and original thinking made him engage himself in work on a variety of topics including diffraction, scattering of light by metallic sphere and discs and

the refractive properties of liquids and gases under the influence of electric and magnetic fields, while Raman was away touring Europe and America. Recognising his innate talent, Raman offered him the position of a Research Associate. The same year, he published his first paper entitled "On the Molecular Scattering of Lights in Liquids" in The Philosophical Magazine.

As Raman was immensely interested in the phenomenon of the scattering of light, Krishnan started a very careful series of experiments on it. He noted down everything in his diary, which is the most important record of the momentous event of February 1928. The Raman effect was discovered on February 28, 1928.

C.V. Raman himself, while writing to the Vice-Chancellor of Waltair University acknowledged his greatness thus : "If the Nobel Award for Physics made in 1930 had been based on the record of the year 1928 alone, instead of on the entire work on the scattering of light done at Calcutta from 1921 onwards, Krishnan would in justice have come in for a share of the prize."

To acknowledge his greatness Raman wrote to the Registrar of Madras University to offer him M.Sc. degree based on his research done at Calcutta. The University of Madras also complied his request. Thus, the two men proved that education has no physical boundary. An Independent research done at one place can be honoured by another educational institution. He thus paved the way for getting post-graduate degree by research.

In December, 1928, he moved to Dacca as a Reader in Physics. A man born to an agriculturist moving to Dacca by sheer force of his knowledge and work is to be noted by all of us. It is not the place where you are born, but to what you are committed that is important. Zeal and enthusiasm aiming at a mission had taken him far away from his kith and kin. He had a good opportunity of working with Prof. S.N. Bose of Bose - Einstein statistics fame and his old friend the Mathematician Dr. T. Vijayaraghavan. The congenial atmosphere made him develop the elegant and precise experimental methods to measure anistropies in the magnetic properties of molecules. He published a few papers on crystal magnetism.

This research continued even after he returned to Calcutta in 1933 as the first Mahendra Lal Sircar Research Professor of Theoretical and Experimental physics. His research papers found place in the proceedings of the Royal Society. This earned

him invitation to visit the Royal Institution, London, the Cavendish laboratory, Cambridge and laboratories in Europe and to give lectures. The landmark research of this period was on the diamagnetism of Graphite.

With the outbreak of the Second World War and particularly after Japan's entry, normal life in Calcutta was disturbed. It was decided to close down a few laboratories to protect them from air - raid. The physics laboratories, where Raman and Krishnan were working faced the same threat.

During this period, he won the Leige University Medal and in 1940, he was elected as the Fellow of Royal Society (FRS). Since 1940, A.N. Jha, the Vice-chancellor of Allahabad was trying to persuade Krishnan to come over to Allahabad. Even Raman wrote to him to accept the post; but his heart was only in the laboratories. He declined the offer.

However, as the general situation in Calcutta worsened, and hundreds started fleeing it everyday he had no other option but to accept the post at Allahabad. As the Department had suffered long years of neglect, Krishnan had to devote a considerable amount of time to administrative work in Allahabad. This prevented him from setting up an experimental group; he turned his attention to theoretical work and formulated what is called the Krishnan-Bhatia theory of the electrical resistivity of metal.

In 1947, when India got freedom, the new Government honoured him by appointing him Director of the newly established National Physical laboratory in New Delhi. He accepted this honour with some hesitation as he could no longer teach. Further, he feared, his administrative responsibilities would hinder his research. However, he managed to snatch a little time for research. Such was his passion for research in physics. During this period, he worked with Dr. S.K. Roy and published a series of research papers on dispersion formulae as well as therminonics.

In 1948, when Homibaba succeeded in persuading the Government of India to set up an Atomic Energy commission, Krishnan and S. S. Bhatnagar became members of the Atomic Energy Commission. Even during this busy period, he devoted a little amount of time for research with Sanath Roy.

Krishnan's organisational ability was manifest at its best during the world wide campaign of International Geographical years in 1957-58. Krishnan was awarded the first Bhatnagar award of the CSIR in 1957. Even before this he received honorary D.Sc. Degree from Allahabad, Delhi, Lucknow, Calcutta and Jadavpur Universities. He was never after acquiring degrees; but the degrees came after him in recognition of his incessant work.

In 1955, the U.S. National Academy of Sciences invited him to be the Chief Guest at its annual meeting. Krishnan spoke on the cultural values in technical education. The depth and breadth of his learning, astounded the audience and Van Bleck said, "He quoted extensively from Whitehead and it was his speech that prompted me to read some of Whitehead's Writings."

The following year Krishnan was elected a Foreign Associate of the U.S. Academy of Sciences. Krishnan was appointed Chairman of the Scientific Advisory Committee of the United Nations Education, Scientific and Cultural Organisation (UNESCO). He was the Vice-president of the International Union of Pure and Applied Physics (IUPAP) from 1951 to 1957. He was a founder - member of the International Union of Crystallography.

The British Government honoured him with a Knighthood in 1946, while he was honoured with Padma Bhushan award by the Government of India in 1955. He was appointed National Professor in 1958. He was closely associated with 30 scientific institutions, both at home and abroad.

In spite of all the honours received by him, his desire was to return to fundamental scientific research and he had decided to use the funds provided by the Government of India to him as National Professor for this work. However, the incessant hardwork took the toll of his life in 1961, while still working in NPL.

R. Sundaram who was selected as a scientific assistant in the NPL in 1948 at the time of its inception recalls.

"On the last day he spent in the laboratory, we had met for fifteen minutes when we talked about Ferme surfaces of

metals. On the next day he was to fly to Bombay. He told me 'May be we can discuss more on my return' 'May' includes 'May not', as they say. It was like a premonition. He had another massive heart attack at night which proved fatal.

I remember Krishnan with the highest regards, as he was my Guru who readily accepted me as his student, taught me, wisely controverted me and above all created holy curiosities in me."

Sundaram adds that Krishnan must have had an unshakeable faith in the quotation. "How much better it is to get wisdom than gold. And to get understanding is to be chosen rather than silver, far how else, could he have pursued physics till the last day of his life?"

He was a voracious reader all his life and afterwards said :

"Walter Scott, Dickens, Thackeray, Stevenson, Cervantes and Victor Hugo and Conon Doyle linger in my memory as my favourite authors at this time, Plato and Aristotle in Translations, Shakespeare, Milton and Shelley, Swift, Addison, Boswell, Newman, Matthew Arnold, Walter Pater and Charles Lamb at a later age and Tolstoy, Ibsen and Bernard Shaw still later. Some of them naturally stand out much more prominently than others in my memory. I should specially mention Don Quixote, Pickwick Papers, Vanity Fair and Book of Snobs, Essay of Elia, Essay and Discourses of Stuart Mill, some of the prose writings of Swift and Whitehead, Alice in Wonderland most of which I have re-read later".

Among the popular scientific books that made a great impression on me I should specially mention Tyndall's Fragments, Minrobs Hunter by Paul de Kruif, Men of Mathematics by Eric Bell, A Mathematician's Apology by Hardy, and the biographies of Kelvin, Helmhobe, Lord Raleigh, Maxwell and Tait.

Among the serious scientific writings, the collected papers of Lord Raleigh have been my constant companion for nearly 3 years and I cannot think of a better model for a research worker. One of the research papers of Einstein I have read off and on during the same period and every time I read it I get something new out of it. Some of the papers of Niels Bohr had over me even more profound influence.'

Besides being a scientist he was known as a great teacher and humanist, a renowned Sanskrit and Tamil Scholar and a lover of sports. He had helped many financially deprived students in all possible ways. He founded the Bharathiya Tamil Sangam at Calcutta; where he had given expositions on Vaishnavism. While at Delhi, he became the President of the Delhi Tamil Sangam. He knew the power of science, but was also aware of its disastrous effects when used blindly. So, being a humanist, he was involved in peace movement. In a broadcast over the AIR, he said "It is good to have the strength, but barbarous to use it like a giant."

He believed in the noble profession of teaching. His love for teaching made him hesitate to take up the administrator's post. He was not only an inspiring teacher to many students, but also a dedicated student. His devotion to Taman was stupendous. Though there was a controversy on the Nobel prize offered to Raman, he never questioned the authority of Raman. Rather, in an interview he pointed out that it was Raman, who discovered the florescent ray, not he, as people say. Whatever experiments he did it was at the guidance of Raman, he said often. His guru bhakthi made him glorious.

Though a great scientist, his simplicity made everyone feel at home with him. His visits to his Native place were always touching. His polite behaviour to the elders of the village, his friendly moving with the younger generations, his visits to the school and contributions to it are unforgettable. He always delighted his company by his wit and humour. Pandit Nehru could never recall his meeting Krishnan on any occasion when he had not told him a new story. He also described Krishnan as a shy person but he added that "behind his shyness lies a profundity of knowledge".

Whenever he would come to Madras, he used to make use of the opportunity to go to the famous Parthasarathy temple. Once, he happened to address a small gathering on the eastern side of the temple on the subject *'Saranagathi'*. The whole exposition was on *Prapatti* - the doctrine of the Sri. Vaishnava Philosophy mainly based on Vibishana Saranagathi of Valmiki Ramayanam. This philosophical exposition was attended by

Rajaji. The conversational style in which he spoke squatting on the floor showed his simplicity. The students of many colleges who came to have a glimpse of this legendary figure of South India were struck by the amalgamation of science and spirituality in him. He also wrote small booklets on many facets of Vaishnavism drawing meticulously from various commentaries of great acharyas and presenting his own interpretations.

Krishnan practised science in his inimitable style. He used inexpensive equipment to perform his experiments and achieved accurate results. Dr. Mallik addressing budding scientists said that "The Apparatus with which the Raman Effect was discovered cost less than Rs. 200". It consisted of a pocket spectroscope, a pair of complementary glass filters, a mirror, a condensing lense and some liquid samples.

This is a lesson for scientists who all do scientific work with big funding. Dr. Mallik has rightly said "It is still possible to do excellent work in rather impoverished circumstances provided right problems are attacked and right methods are used to tackle them. If this is understood and accepted, there will be no 'brain-drain' from this country".

Nehru described him, "He is a great scientist, but something much more. He is a perfect citizen, a whole man with an integrated personality." As Rajaji described him, he was one of the "builders of Modern India" not merely by expounding scientific theories and application, but also by being a practically oriented complete human being immersed in spiritual values and understanding that made the Ahobila Mutt honour him as one of the prime figures in the Sri Vaishnava Movement.

It is for the younger generations to remember that all over the world, it is commitment and hardwork with perseverance in attaining one's goal that maketh a man great and that from lowly grounds one can scale new heights. But to be great in one's field is not enough; to become a great human being also, one needs to follow the path of this "outstanding scientist, a great Indian and a great human being" as our President of India Shri K.R. Narayanan described him at the 100th Birth centenery celebration at Bangalore. ■

Printed at :
Sri Maruthy Laser Printers
DTP Typesetters in Tamil, Telugu, Hindi, Sanskrit & English
173, Peters Road, Royapettah, Chennai - 600 014. ✆ : 8524256

殿

都市左京區【左京局區內】吉田本町

京都大學工學部工業化學教室

荒木源太郎

日

ケー・エス・クリッシュナン教授殿

廣島市長職務代理

助役　高山一三

Mr. Kazuso Takayama, the Acting Mayor of Hiroshima,
in the name of the citizens of Hiroshima,
requests the pleasure of your attendance
at a reception luncheon in honor of foreign physicists
for the international conference of theoretical physics,
to be held at the Hiroshima Gas Company Restaurant,
on Saturday, the 26th September, at noon, 1953.

R. S. V. P.
Public Relation Section
City Hall

拜啓　このたび日本において國際理論物理學會議が開催され當廣島市にも各國の學究諸賢を迎えるに當り市民一同大いに啓發される處があると信じます
此の機會にいささか歡迎の意を表したく九月二十六日（土曜日）正午からガスビルグリルにおいて午餐會を催します
つきましてはなにとぞ御光來頂きたく御案內申上げます

昭和二十八年九月二十五日

廣島市長職務代理
助役　高山一三

ケー・エス・クリッシュナン教授殿

ケー・エス・クリッシュナン教授殿

Mr. Hiroo Ohara, the Governor of Hiroshima Prefecture,
requests the pleasure of your attendance at a reception
dinner party in honor of foreign physicists for the
international conference of theoretical physics,
to be held at Hotel Hada-besso,
on Saturday, the 26th September, at 6 P. M., 1953

R. S. V. P.
Public Relation Section
Prefectural Office

拝啓

この度日本において
国際理論物理学会議が
開催されるに当りまして
広島県知事はじめ各国の
学究諸賢を迎えて
いささか歓迎の意を表し
度く九月二十六日（土曜日）
午後六時羽田別荘において
晩さん会を催したく
存じますので何卒
ご出席下さいます様
お案内申し上げます

敬具

昭和廿八年九月二十五日

広島県知事
大原博夫

ケー・エス・クリッシュナン教授殿

廣島縣知事

大原博夫

贈

福岡縣知事

福岡市長

1953 HIROSHIMA
MAYOR / GOVERNOR
INVITATION VISIT

京都市左京區北白川追分町

湯川記念館

電話 大學代表番号 吉田(7)四一一一番 學内 六八五番 六八九番

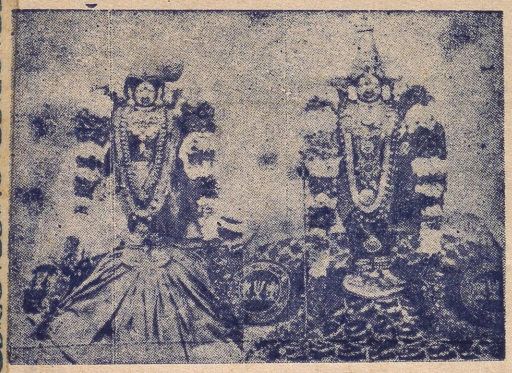

GURUGNANASAMBANDAR HINDU HIGHER SECONDARY SCHOOL,

SRIVILLIPUTTUR.

626125.

GOVERNED BY

[THE HINDU HIGH SCHOOL COMMITTEE, SRIVILLIPUTTUR]

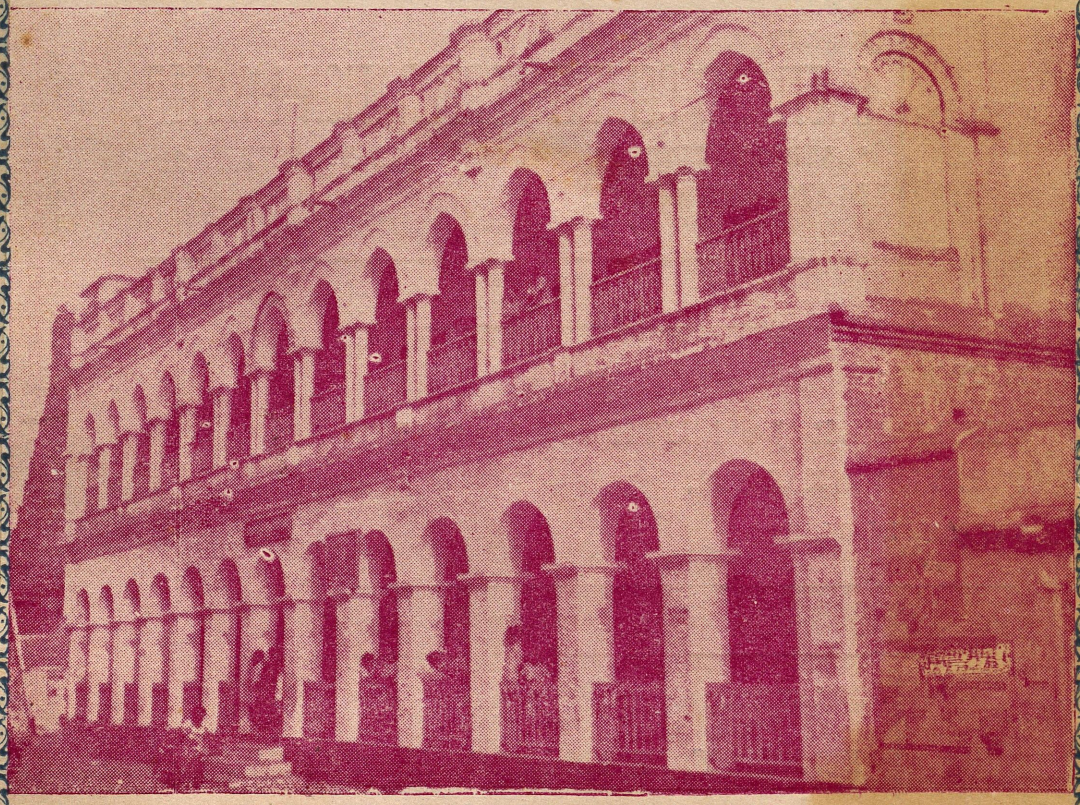

CENTENARY SOUVENIR

1882 – 1982.

With best compliments from:

FOR STRENGTH & DURABILITY

CHETTINAD BRAND

PORTLAND/POZZOLANA CEMENT

MANUFACTURED BY:

CHETTINAD CEMENT CORPORATION LIMITED,

"CATHOLIC CENTRE", 64, ARMENIAN STREET,

MADRAS - 600 001.

FACTORY:

"KUMARARAJA MUTHIAH NAGAR"

PULIYUR (KARUR),

TRICHY DISTRICT.

BRANCHES:

BOMBAY, BANGALORE, CALCUTTA

and

ERNAKULAM.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்து
மதுரைச் செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருள்பெற்ற
ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தப்பெருமான்
திருத்தருமையாதீன முதல்வர்

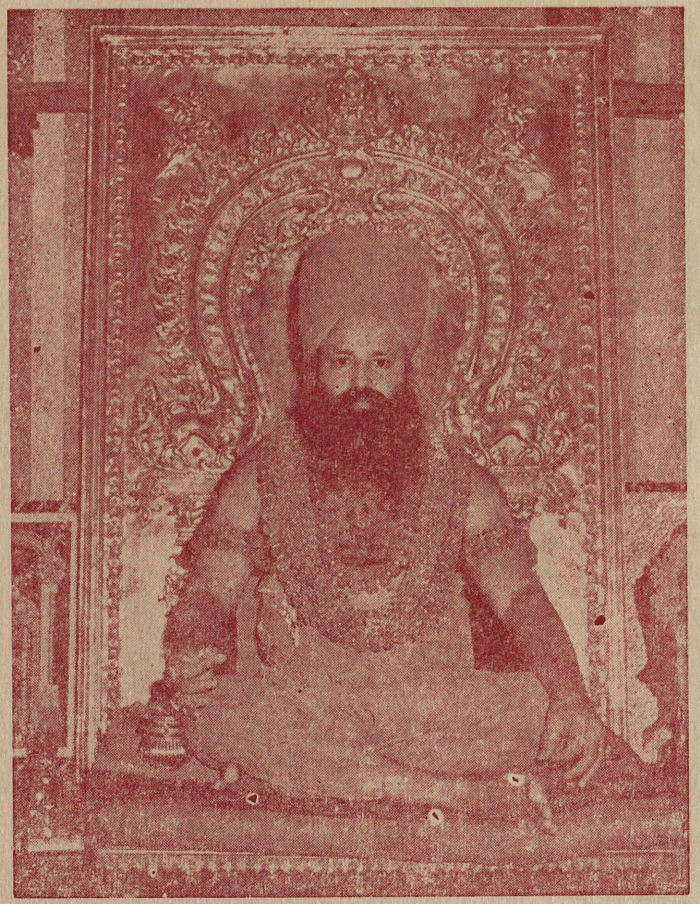

25-வது குருமகாசன்னிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ. கயிலைக்குருமணி
சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்தபரமாசாரிய சுவாமிகள்

26-வது குருமகாசன்னிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

K. SURYANARAYANA,
Press Secretary to the President.

President's Secretariat,
Rashtrapati Bhavan,
NEW DELHI - 110004.

September 16, 1982.

Dear Shri Ramaswamy,

Please refer to your letter dated the 11th September, 1982. The President of India is glad to know that the G. S. Hindu Higher Secondary School, Srivilliputtur, has completed 100 years of meritorious service and is celebrating its Centenary on the 27th October, 1982. The President sends his felicitations to the Management, Staff and the Students on the occasion and best wishes for the continued progress of the School in the future.

Yours sincerely,

(Sd.) K. Suryanarayana.

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் தருமையாதீனம்
26-ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
**ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்**

தருமபுரம்,
மாயூரம் (அஞ்சல்) 609 001.

15—10—1982.

*"ஞாலம் நின்புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும்எம் ஆதியே"*

நமது தருமையாதீன ஸ்தாபகர் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் அவதரித்த திருத்தலம் பாண்டிநாட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். இங்கு கடந்த ஒரு நூற்றுண்டு காலமாகக் கல்விப் பணியாற்றிப் பல்லாயிரம் நன் மாணக்கர்களை உருவாக்கி உலகுக்கு வழங்கிய பெருஞ்சிறப்பு ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் இந்து மேல்நிலைப்பள்ளிக்கு உரியது.

மாணக்கர்களுக்குக் கலை ஞானங்களைக் கற்பிப்பதோடு, நல்லொழுக்கங்களையும் கற்பிக்கவும், பாடப் பொருள்களோடு உயர் பண்பாடுகளையும் இணைத்துக் கற்பிக்கவும் வேண்டிய காலம் இது. ஒரு நூற்றுண்டுக்கால அனுபவப் பின்னணியும், பாரம்பரியமும் மிக்க இப்பள்ளி ஒரு தலைசிறந்த ஞானசிரியரின் திருப்பெயரையும் தாங்கி நிற்பது இதன் ஊற்றத்திற்கும் உறுதிப்பாட்டிற்கும் பெருந்-துணையாகும் என்பது ஒருதலை.

நூற்றுண்டு விழா இனிதே நிகழ்ந்தேறவும், விழா மலர் பல்லாற்றலும் பயன்தரத்தக்க வகையில் மலரவும், கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், கற்கும் மாணக்கர்களுக்கும் நலமெல்லாம் பெருகவும் ஸ்ரீ செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேம்.

Centenary Celebrations President

Hon'ble Sri. Justice K. VEERASWAMI,

Chief Justice, (Retd.) High Court, Madras.

MR. JUSTICE
K. VEERASWAMI
Former Chief Justice of Tamil Nadu
Senior Advocate, Supreme Court of India

Phone : 412503
46, THIRD MAIN ROAD,
GANDHINAGAR, ADYAR,
MADRAS - 20.

October 7, 1982.

MESSAGE.

I am indeed happy to hear that the School has turned a century. I am, perhaps, one of the oldest alive of its old boys. I have great pleasure in extending to its alumni, past and present, and the institution itself my warm greetings and best wishes on this occasion.

I recall with pleasure and pride the years I spent in the School. It was a long way back. About 65 years ago, I entered the school and left it in about 1932 Those were years of different values, outlook and purposeful application. The relationship between the Masters and students was totally of a different type entirely benefical and benevolent in building up good behavionr and intellectual and educational equipment. There was a band of eminent teachers in those years of my stay at the school who selflessly identified themselves with the educational upbringing of their wards and with an uncommon devotion and zeal to the cause of education and of shaping them with a view to make them fit to meet the challenges of life. Mr S. Krishna Iyengar, Headmaster, in my year in the school, was an outstanding personality, if I may so, not only In physical bulk but also intellectual ability and perception. He was a teacher in the real sense and a strict disciplinarian and yet, lovable in every way. Mr. A. Srinivasachari, latter of the Ramakrishna Mission, was a quiet going but a thorough teacher who had no outside interests, except imparting instructions to its wards, apart from his philosophical strides which eventually moved him into the fold of Ramakrishna Mission. I owe very much to Mr. Narasimha Rao who taught me to write and speak good English, if at all. I sat in his humble pial many many evenings and studiously pursued his earnest and devoted instructions. My association with him did not stop with his pial. Even when I was his student, he used to visit me at my residence practically everyday until I left the school and in later years, when I happened to be in

P. T. O.

Srivilliputtur, he never failed to call on me recalling the pains and pleasures of the past years Mr. K. Rajam Iyengar was another teacher figure who stands prominant in my memory. He was as thorough in his instructions to the students as he was jocular in his moods shared with his students Mr. Appu Iyengar was another top figure who is still green in my memory, He was a man of great erudition and taught Tamil with high ability. There were others as teachers and Members of the Managing Committee of the School, of whom Mr. S, Thirumalai Iyengar, the elder brother of Mr. S. Krishna Iyengar and also Mr. T. A. Srinivasa Iyengar were outstanding. The students of those years of mine in the school, especially my contemporaries were always conscious of their debt of obligation, respect and affection to their masters.

Since I left the School more than half a century ago, it has grown from more to more. This is a matter for congratulations to those pioneers who have managed its Concerns well and worthly. I have no doubt that the School by the turn of the next century would become not merely a significant College but the centre of a University in specialised fields of study and research in a world of wider and more developed knowledge of Science and Technology.

Once again with warm greetings and regards to all those stalwarts of the school and alumni, both past and present.

Faithfully,

(Sd.) K. Veeraswami.

CENTENARY BUILDING FOUNDATION STONE LAID BY

Padma Bhushan

Dr. RAJHA SIR. MUTTAIAH CHETTIAR

OF CHETTINAD

PRO CHANCELLOR - ANNAMALAI UNIVERSITY

ON

27th OCTOBER - 1982.

Dr. RAJAH
SIR MUTHIAH CHETTIAR
OF CHETTINAD.

CHETTINAD HOUSE,
RAJAH ANNAMALAIPURAM,
MADRAS - 28.

18th October, 1982.

"I note with much pleasure the fact that Srivilliputtur Gurugnana Sambandar Hindu Higher Secondary School is to celebrate its centenary during this year. This is a memorable occasion. Very few institutions in our country could be proud of completing a hundred years of very useful educational services to the public. The achievement has great significance as the school has grown step by step to its present stature from small beginnings.

On this auspicious occasion we pay homage to the indefatigable endeavours, great earnestness of purpose and dedication to the noble cause of education of the two founding fathers, Thiru Sethu Rao and Thiru Rama Rao. We remember with gratitute their great service to the people of the area. The public spirited citizens of the area who gave their earnest co-operation to the founding fathers also deserve our gratitute and appreciation.

The G. S. Hindu Higher Secondary School can be proud of having had such great sons of India, all being my esteemed friends as Hon'ble Thiru P. S. Kumaraswamy Raja, former Premier of the Government of Madras, Pannier Rao Bahadur Ramasundaram Pillay, the world renowned scientist. Dr. Sir K. S. Krishnan, D.Sc., F.R.S., the honoured President of the Centenary meeting, the Hon'ble Thiru. K. Veeraswamy, former distinguised Hon'ble Chief Justice of the Madras High Court and Thiru P. A. C. Ramaswamy Raja the emident Industrialist and Philanthraphist and the Hon'ble Justice Thiru Ramaswamy, at present a distinguished Judge of the High Court of Madras among its alumni. With such a rich tradition, having had innummerable distinguished alumni in the past the G. S. Hindu Higher Secondary School is bound to have in its record many more distinguised alumni in the years ahead under the inspiring guidance of Hon'ble Thiru Justice V. Ramaswamy, Chairman of the Centenary Celebration Commlttee and Thiru P. R. Ramasubramaneya Rajha, Vice-Chairman and the Centenary Celebrations will be a landmark in the history of Education in Tamil Nadu.

I have much pleasure in offering my best wishes for the success of the souvenir to be released on the happy occasion, which I am sure will highlight the achievements of this institution

I have great pleasure in wishing the centenary celebration all success."

பொ. பாரதி அம்மா பி.எஸ்ஸி., பி.டி.,
முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்,
இராமநாதபுரம் (இருப்பு) மதுரை-2.

மதுரை - 2,
30—9—1982.

அன்புடையீர்,

திருவில்லிபுத்தூர் குருஞானசம்பந்தர் இந்து மேல்நிலைப்பள்ளி நூறாண்டு காலமாகக் கல்விப் பெருந்தொண்டாற்றி இன்று விழா எடுப்பதறிந்து அளவிலா மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இவ்விழாவின் நினைவாக மலர் ஒன்று வெளியிடுவது சாலச் சிறந்ததாகும். இம்மலர் மணக்க, பள்ளி மென்மேலும் வளர, விழா சிறக்க எனது இதயங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

தங்கள் அன்புள்ள,

(ஒப்பம்) பொ. பாரதி அம்மா.

JUSTICE
V. RAMASWAMI.

No. 54, Justice V. Ramaswami
Road, Kamaraj Avenue,
Adyar, Madras-600020.

October 10, 1982.

One hundred years of useful existence even in the case of an institution deserves special congratulations. I am very happy that the Centenary Celebrations of our School are to take place on the 27th of this month. I was a humble, timid but disciplined student of the Hindu High School by which name the institution was known then. Real intellectual foundations of my life were only laid here. I have, therefore, a special attachment for this School. However, I do not think that when I was a student of this School I ever dreamed that I would become a Judge of the High Court and that I would be able to come and participate in the Centenary Celebrations. In those days, we were taught only the traditional subjects. Subjects which were not thought of when we were students are now considered to be of great importance. Modern Mathematics, Nuclear Science, Space Research and Computor Science are illustrations of the way in which knowledge has been increasing by leaps and bounds in our own life time.

On this occasion, when we are celebrating the Centenary of the School, it is but fair that we remember those eminent personalities who with a vision, courage and strength started the school almost on the pial of a residential house. Now the school is housed in a beautiful buildings. However, with the increase in the number of students, teachers and other scientific developments, we need more buildings. The Centenary building not only serves as a memorial for the Celebrations but is also intended to provide such accomodation. I do hope and wish that there will be spontaneous donations for the Centenary building and we will have no problem of completing the building in the scheduled time.

(Sd.) V. Ramaswami.

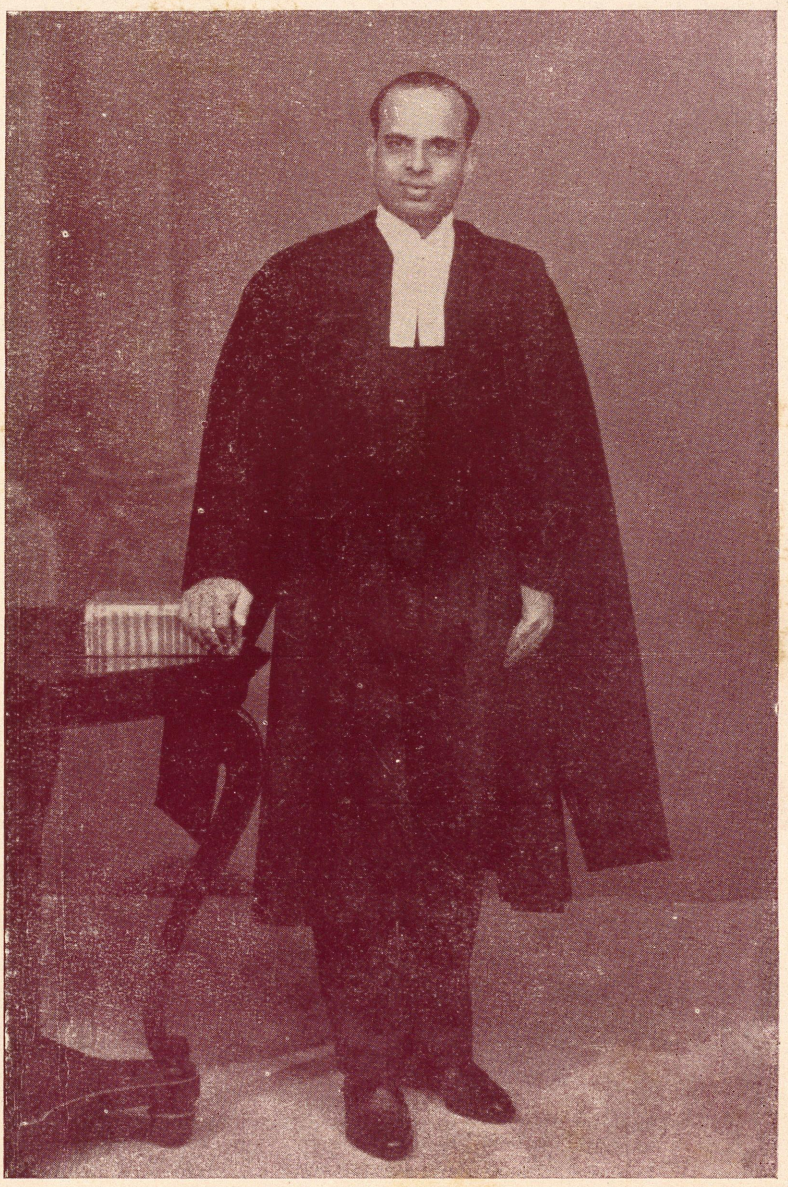

Honourable Thiru. Justice V. RAMASWAMI,

HIGH COURT, MADRAS.

CHAIRMAN,

CENTENARY CELEBRATION COMMITTEE, SRIVILLIPUTTUR.

(OLD STUDENT)

Dr. K. VENKATASUBRAMANIAN, M.A.,B.L.,B.T.,Ph.D.,
DIRECTOR OF SCHOOL EDUCATION & SCERT,
CHAIRMAN, BOARD OF HIGHER SECONDARY EDUCATION.
TAMIL NADU.

Phones: Office : 89201
Personal : 88796
Res : 71809

MADRAS - 600006.

Date : 25 செப்டம்பர் '82.

அன்புள்ள திரு. இராமசாமி அவர்கட்கு,

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், குருஞானசம்பந்தர் இந்து மேல்நிலைப்பள்ளி நூறாண்டுகளாகத் தனிச்சிறப்புடன் கல்விக்காக அருந்தொண்டாற்றி வருவது கண்டு மகிழ்கிறேன். மேலும் நூறாண்டு நிறைவு விழா 27—10—1982 அன்று கொண்டாட இருப்பதறிந்து அகமிக மகிழ்கிறேன்.

நாட்டின் கல்வி நலம் சிறக்க இப்பள்ளி தொடர்ந்து தொண்டாற்றும் என்றும் இதுவரை புகழொளி மிக்க பல தலைவர்களை உருவாக்கியது போல் வருங்கால குடிமக்களை உருவாக்கும் என்றும் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

நூற்றாண்டு விழாவும், விழா மலரும் சிறக்க என் நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

அன்புள்ள,

(ஒப்பம்) கி. வேங்கடசுப்பிரமணியன்

திரு. **கே. நீலகண்ட பிள்ளை**, பி.ஏ.,பி.டி., விருதுநகர்,
மாவட்டக் கல்வி அலுவலர். 30—9—1982.

அன்பிற்குரிய ஐயா,

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், குருஞானசம்பந்தர் இந்து மேல்நிலைப்பள்ளி ஒரு நூறு ஆண்டு காலமாகச் சீரும் சிறப்புடன் கல்விப்பணி செய்து, தமிழகத்திற்கு சிறந்த ஓர் முதலமைச்சரையும் (காலஞ்சென்ற மாண்புமிகு திரு. பி. எஸ். குமாரசுவாமி ராஜா அவர்களையும்) உலகிற்கு தலைசிறந்த விஞ்ஞான மேதையான டாக்டர் திரு. கே. எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களையும், தமிழக உயர்நீதி மன்றத்திற்கு தலைமை நீதிபதி மற்றும் நீதிபதிகள், சிறந்த சட்ட வல்லுனர்கள், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர்கள் இன்னும் பிற துறைகளில் பல மேதைகளையும் உருவாக்கித்தந்து, தனது நூற்றாண்டு விழாவினை 27—10—1982ல் காணவிருப்பது கண்டு பெரிதும் மனமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இப்பள்ளியின் நூற்றாண்டு விழா தொடர்பாக 6 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நூற்றாண்டு விழா கட்டிடம் கட்டயிருப்பதும், விழா மலர் வெளியிட இருப்பதும் மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டிலும், அறிவாற்றல் மிக்க மாணவர்களை நாட்டிற்கும், வீட்டிற்கும் உருவாக்கித்தரும் பணியானது, பள்ளியை ஸ்தாபித்தவர்களது பேராவலை நிறைவேற்றும் செயலாகும். இந்நோக்கிற்கு உறுதுணையாக இருந்து, செவ்வனே கல்விப்பணி செய்து, அறிஞர்களையும், மேதைகளையும், சமூகக் காவலர்களையும் நாட்டிற்கு உருவாக்கித்தந்துள்ள ஆசிரியர்களின் சீரிய தொண்டு பாராட்டத்தக்கதாகும். அவர்கள் பணி மென்மேலும் சிறக்க விழைகின்றேன்.

இப்பள்ளி நிர்வாகத்தினர் சமூகத்தின் பிற்பட்ட நிலையிலுள்ள அனைத்துப்பிரிவு மக்களுக்கும் கல்விப்பணி செய்துவருவது மெச்சத்தக்க அம்சமாகும். அவர்களது ஆக்கப்பணி மேலும், மேலும் வளரவேண்டுமெனவும், ஏனையப் பள்ளிகளுக்கு இப்பள்ளி ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கவேண்டுமெனவும் வாழ்த்துகிறேன்.

விழாவுக்கு என் நல்லாசிகள்.

தங்கள் அன்புள்ள,

(ஒப்பம்) *கே. நீலகண்ட பிள்ளை.*

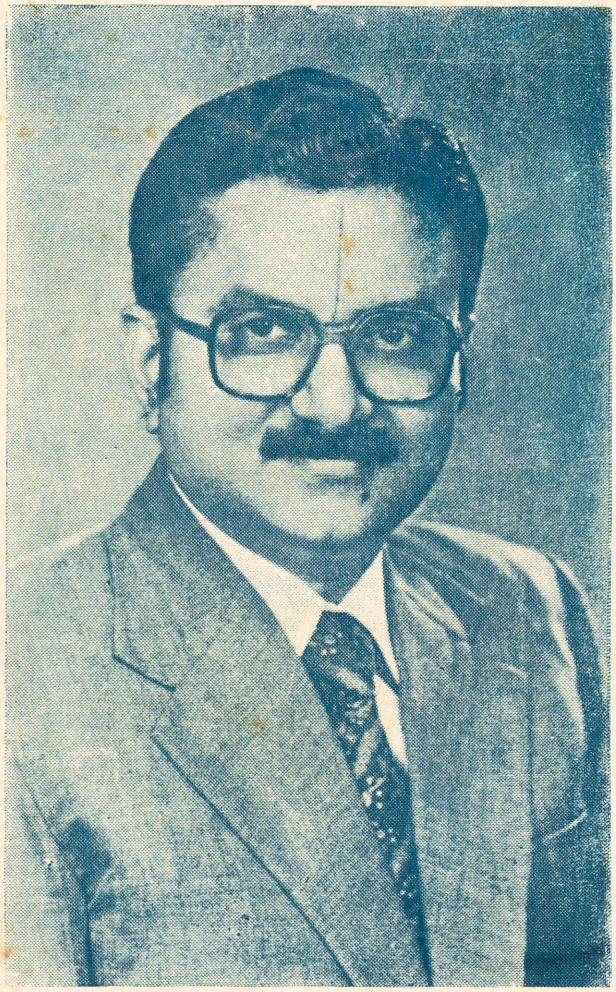

Sri. P. R. RAMASUBRAHMANEYA RAJHA, B. Sc.,

VICE CHAIRMAN,

CENTENARY CELEBRATION COMMITTEE.

Sri. D. K. RAJU,

(RAJAPALAYAM) OLD STUDENT,

RECIPIENT OF THE SOUVENIR.

R. Thamaraikkani, M. L. A.,
Srivilliputtur Assembly Constituency,
Ramanathapuram Dist.

Date: 16—10—82

அன்புள்ள ராமசாமி,

நம் குருஞானசம்பந்தர் இந்து மேனிலைப்பள்ளியின் நூற்றாண்டு விழா 27—10—1982ல் நடைபெறுகிறது என்பதைத் தங்கள் கடிதம் மூலம் அறிந்தேன்.

கல்வி ஒன்றுதான் என்றும் அழியாதது. அழிக்க முடியாதது. அத்தகைய ஒப்பற்ற செல்வத்தை மக்களுக்கு வாரி வழங்கும் இக்கல்வி ஸ்தாபனம் நூறாண்டுகள் என்ன ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் சீரும் சிறப்பும் கொண்டு திகழ்வதில் ஐயமில்லையே.

நீதிபதிகள், அரசு ஆட்சிப் பணியாளர்கள் (I.A.S.) மருத்துவர்கள், பொறியியல் வல்லுனர்கள் ஆகிய பல்துறை அறிஞர்களையும், அரசியல் தலைவர்களையும் தோற்றுவித்துப் பெரும்புகழ்கொண்ட இப்பள்ளி, மேலும் நாட்டுக்கு நன்மக்களைத் தோற்றுவித்துப் பெரும்புகழுடன் விளங்கட்டும்.

இந்த ஸ்தாபனத்தில் பயின்ற, பயிலும் மாணவர்க்கு என் வாழ்த்துக்கள். இந்த ஸ்தாபனத்தின் வளர்ச்சியில் பங்குகொண்டுள்ள நன்மக்களுக்கும், ஆசிரியர்க்கும், குறிப்பாக என் அருமை நண்பர் T. A. S. ராமசாமி அவர்களுக்கும் என் நன்றி வாழ்த்துக்கள்.

இவண்,

இரா. தாமரைக்கனி M. L. A.,

R. GOPALASWAMY,
CHIEF SECRETARY TO GOVERNMENT.

TRIVANDRUM

15th October 1982

MESSAGE.

I am extremely happy to know that the Hindu High School Committee, Srivilliputtur has organised the Centenary Celebrations of the School and as part of the Celebrations, it is planning to construct a Centenary Building at a cost of Rs. 6 lakhs. I am sure that with the enthusiastic co-operation and munificent donations from all concerned the endeavour will be a success.

Having been a student of the School till I passed the S. S. L. C., I have very pleasant memories of my student days. The teachers and the Headmaster of the School had taken great pains throughout to instil amongst the students the value of discipline and hard work, and above all a sense of dedication to any task. I may say that this has helped greatly all students in their future life.

There is no substitute for hard and sincere work. This is a truth which should be inculcated amongst all students. I am sure the School would be continuing to give great emphasis to the high values and traditions built up already and will enable its students to face their life with confidence and cheer.

I wish the Centenary Celebrations all success.

(Sd.) R. Gopalaswamy.

திரு. **R. கோபாலசாமி** I.A.S.,
தலைமைச் செயலர்,
கேரள அரசு,
திருவனந்தபுரம்.

மகாத்மா காந்தி படத் திறப்பாளர் :

திரு. **T. R. தினகரன்** B.E.,
நிர்வாக இயக்குநர்,
ஸ்ரீ ராமலிங்கா மில்ஸ்,
அருப்புக்கோட்டை.

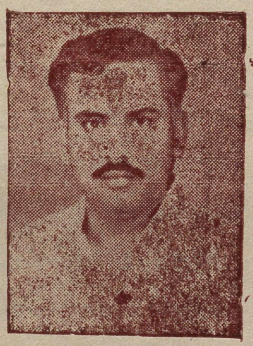

மகாகவி பாரதியார் படத் திறப்பாளர் :

திரு. **M. S. K. ராமஸ்வாமி** I.A.S.,
சிறப்புச் செயலர்,
கேரள அரசு,
திருவனந்தபுரம்.

M. S. K. RAMASWAMI, I. A. S.,
Special Secretary to Government
Local Administration & Social
Welfare Department
Government of Kerala.

TRIVANDRUM,

5—10—82.

MESSAGE.

It is with great happiness and pride that I learn that the G. S. Hindu High School, Srivilliputtur is celebrating her centenary this year. It is but befitting that in commemoration of this great occasion a Centenary Hall has been planned to be constructed for the school. This is a noble venture which will find ready support from one and all, especially the alumni of the Institution several of whom occupy important positions in the society. The school has in the past strived to attain high standards of performance and her achievements have been truly great and marvellous. She has thus earned the reputation of being a premier Institution of learning in the locality. I hope and pray that the centenary year will give greater fillip and momentum to the activities of the Alma Mater and spur her on to greater successes and glory in the years to come.

I am also very happy to note that a Centenary Souvenir is being published on October 27th, the Centenary Celebration day. I send my very best wishes and wish the function all success.

(Sd) M. S. K. Ramaswamy.

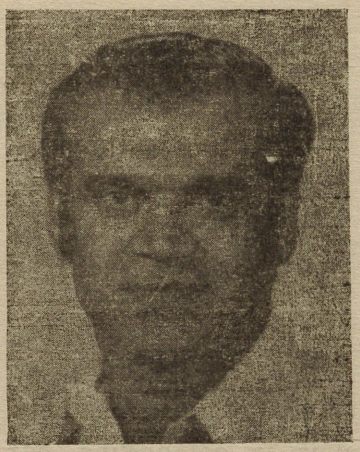

A PAST MEMORY OF G. S. HINDU HIGH SCHOOL.

I think the G. S. Hindu High School in Srivilliputtur is one of the finest higher educational institutions that I can remember. I am very proud to be a past-student of this great school and I have received a good education through a group of finest teachers in the community.

The priliminary educational principles taught by the staff members motivated me to persuade my college education at the University of Madras, University of Bombay and at the Univercity of Tennessee in the United States.

I have obtained a professional degree in Veterinary Medicine and a Doctorate degree in Animal Genetics. Without my finest early basic education from G. S. Hindu High School, I could not have achieved my educational excellence in the life career.

I think the G. S. Hindu High School management board, the hard-working dedicated teachers and the community supporters deserve a great appreciation for making the educational institution famous by providing an outstanding excellent education to the students.

I wish the best for the committee members in celebrating the centenary program activities of this finest institution.

(Sd.) G. Srinivasan.

Shelbyville, Indiana (U. S. A.)

ஸ்ரீமதி சரோஜினி ராமஸ்வாமி

பரிசு அளிப்பவர்

Dr. V. S. Alwar G.M.V.C;B.V.Sc;M.Sc;
Council Member for India,
Commonwealth Veterinary Association,
Permanent Representative for India,
World Veterinary Association.

MESSAGE.

It is a matter of great previlege for me to be associated with the Centenary Celebrations of G S, Hindu Higher Secondary School, Srivilliputtur. I was the student of this school from 1929 to 1935. Those were the most memorable years in my life. Sri. S Krishna Iyengar was my headmaster. He was popularly known as Headmaster Krishna Iyengar. The word headmaster was wedded to him as he was wedded to his profession. His impressive figure and erudition captivated the student community. Many scholars were produced by our Almamater and it served an area of 2,000 square miles. The present glory of the institution is the result of the dedicated and selfless services of our forefathers and wellwishers. I wish the function every success. I pray to the Almighty to give the institution everlasting strength and continuous growth.

(Sd) V. S. Alwar.

V. A. SRIRAMULU, B.Com.,B.L.,
Judicial Second Class Magistrate,
Nilakottai and Kodaikanal.

MESSAGE.

I consider myself to be very fortunate to witness the Centenary celebrations of our Alma matter, which has completed hundred years of meritorious service in spreading the noble cause of education. From a very humble beginning, it has attained the present status only because of the tireless efforts of the founder and his worthy successors I sincerly hope that the same sense of dedication will sustain the institution for years to come. I wish the function every success.

(Sd) V. A. Sriramulu.

EDITORIAL BOARD.

1. Sri. T. A. S. RAMASWAMY, B.Sc., Secretary.
   EDITOR IN CHIEF.

2. Sri. S. ANANTHANARAYANAN, B.A.,B.Sc.,B T ,
   HEADMASTER.

3. Vidwan R. PARTHASARATHY,
   TAMIL PANDIT.

4. Sri. L. BALASUBRAMANIAN, M.A.,M.Ed.,

5. Sri. S. RAGHAVAN, B Sc.,B.Ed.,

6. Sri. K. THIRUPATHY, B A.B T .,

7. Vidwan S. JAGANNATHAN,
   TAMIL PANDIT.

8. Sri. S. RAJU M.Com.,B.Ed.,

9. Sri. K. PERIASAMY, M.Sc.,B.Ed ,

A WORD WITH YOU.

Dear Friends,

I am very happy to be associated with you on this august occasion and to place this souvenir in your hands.

I wish to share my feelings in the preparation of this humble endeavour. We sent appeals to our alumni, well wishers and others. The response was instantaneous and encouraging. We were flooded with greetings, messages and articles.

I take this opportunity to thank those who have sent their benedictions. Our Alumni who are spread in different parts of the globe have sent articles recollecting their sweet memories and association with the school. Their experiences simply thrill us.

A number of industrialists and tradesmen have given liberal advertisements and I am grateful to them for their general support

In coformity to the tradition I humbly dedicate this souvenir at the lotus feet of Goddess Andal, the presiding deity of our Holy and historical town. I pray to her to give strength and vigour to face future challenges and achieve high ideals

I am of opinion that it will not be out of place to mention that the Herculean task of constructing a Centenary hall at such a high cost of 6 lakhs of rupees has been undertaken only on the firm belief and hope that you will, as in the past, rise to the occasion and see to it that the building is completed with-in a short time.

I am very much indebted to all those who have made this function a grand success and a memorable one in the annals of our school.

Yours,

(Sd) T. A. S. Ramaswamy.

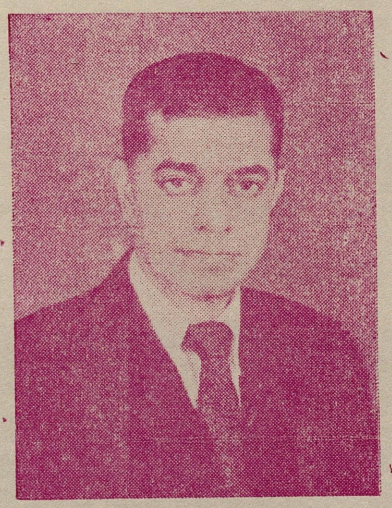

Sri. T. A. S. Ramaswamy B.Sc.,
Secretary,
The Hindu High School Committee and
The Centenary Celebration Committee

Sri. R. Chandran Pillai B.A.,B.L.,
Joint Secretary,
The Centenary Celebration Committee

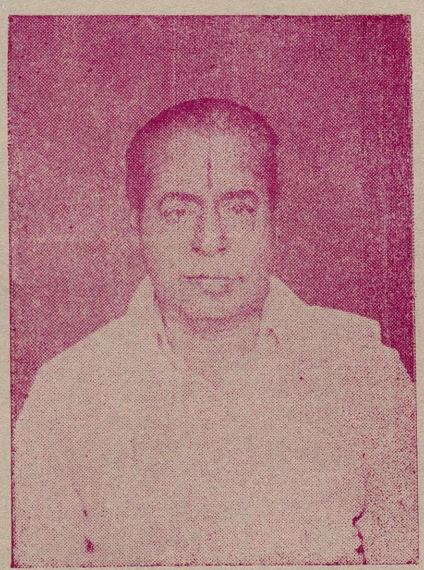

Sri. T. Thirumalachariar B A.,
Treasurer,
The Centenary Celebration Committee

Executive Committee Members

The Hindu High School Committee

Srivilliputtur.

Sitting: (L-R) Messrs. S. Rajam, S. Krishna Iyengar, Dr. S. Ramaswamy, T. A. Srinivasachariar; (President) R. Chandran Pillai, T. A. S. Ramaswamy, (Secretary) R. Pitchu Iyengar, L. Chempakom, (H.M., D.G.H.S.S)

Standing: (L-R.) M. Thirumalai, S. R. Srinivasa Iyengar, D. S. Subbarayalu, R. Alagirisamy Naidu, R. Krishnasamy Naidu, A. N. T. Sundarachariyar, S. Ananthanarayanan, (H M., G.S.H.H.S.S)

THE GROWTH OF A LEGEND

By
Sri. L. Balasubramanian M.A., M.Ed.,

Asatho Ma Sad Gamaya !
Thamaso Ma Jyothir Gamaya !
Mrithyor Ma Amrutham Gamaya !
Lead me from vice to virtue
Lead me from darkness to light
Lead me from death to immortality.

Full hundred years have elapsed since this institution was brought into existence on an auspicious day, a day that makes an epoch in the annals of the town of Srivilliputtur.

A small slender stream which can be jumped over at its source of origin, the Ganges becomes one of the mightiest rivers showering plenty and prosperity whereever it flows. A small seed is sown and it become a gigantic tree yielding shelter and shade to thousands; the same has happened with our institution. It has grown from a small pial school to its present reputed position.

The year 1882 should be counted a happy year because it was in that year, our revered masters **Sri. Sethu Rao** and **Sri. Rama Rao** started a small primary school in a small mandapam in the Valaikulam Street. Within a year five classes were opened and the school was shifted to the Single Street.

The strength soon rose to seventy and once again it had to be shifted to a third building in the West Car Street. From there it was shifted to the mandapam in front of the Nachiar Temple This state of affairs continued for twelve years and it was only in 1894 the school found a permanent home. The Zamindar of Sevalpatti purchased the present building in his name from **Sri. Harihara Iyer** of Watrap and it was let to the school at a nominal rent of Rs. 10 per month. The Zamindar was influenced by **Sri. A. Krishnasamy Iyer** of Kailasapuram, a prominent lawyer. **Sri. Iyer** did a lot for the development of the school.

The reins of the school were taken by **Sri. Iyer** for about a decade. Then **Sri. G. Veeraragava Iyer** and **Sri. R. Sadagopachariar** succeeded in forming a local committee. They bought the building for the school itself and the debt due to **Sri. Krishnasamy Iyer** was liquidated. In this effort the generous donations of the public and the Zamindars of the neibourhood played a vital role. Thus the struggle of an infant with all its aliments striving to live in the midst of difficulties was over. Only the entusiasm of the originators and our good luck must have sustained its strength.

Now we enter the second phase. In 1913 the school was registered under Literary, Scientific and Charitable Societies Act of 1860. In 1916 the new S. S. L. C. system came into force and entailed additional expenditure in laboratory equipment and furniture. Additional staff were also appointed. Here we cannot but mention the nobility of our great teachers. Once the salary of the teechers was in arrears for three months. They cheerfully signed the acquitance roll in token of having received their dues. This spirit of entusiasm and sacrifice never waned, but has been waxing stronger and stronger.

The third phase completely belongs to the Permanent Fund of Srivilliputtur. What the school now is, owes to the Permanent Fund Ltd., In 1904 **Sri. R. Sadagopachariar** and **Rao Sahib K. Srinivasa Iyengar** used their influence in securing to the school $\frac{1}{4}$th of the net profits of the fund. **Sri. Sadagopachariar** did not rest there. In 1916 the school share rose to 11/16th and it continued till the year 1957. **Sri. Sethu Rao** gave birth to the school and **Sri. Sadagopachariar** nourished it. The Pennigton Market Committee also helped to tide over the financial difficulties for over three decades. By 1917 the school was serving an area of 2000 square miles. Boys used to join this school from Watrap, Sivakasi, Rajapalayam, Sankarankoil and even from Tenkasi.

New additions were made to the building from time to time under the able supervision of **Sri. G. Veeraraghava Iyer**. **Sri S. Thirumalai Iyengar** the then secretary strove tirelessly for the welfare of the institution.

In 1931, the beautiful, strong and splendid front building was opened. In this connection we have to note the enthusiasm shown by the then students. They actually worked as helpers to the masons and saw to it that the building was finished in record time. It was a great achievement. In the period between 1931 and 1951 some additions

and extensions were made In the year 1951 His Holiness The Swamigal of Dharmapuram Mutt graciously promised a donation of one lakh of rupees and immediately paid Rs. 55,000. The school was named after Guru Gnanasambandar, the founder of the mutt, who was born in this holy town.

The fifties saw an all round development. The Government was pleased to sanction a fifty percent grant for the construction of the present new block. The work was started by **Sri. P. S. Kumarasamy Raja,** the then Chief Minister of Madras State and the building was opened by **Sri. C. Subramaniam,** the then Education Minister. The building would not have been materialised but for the tireless efforts of **Sri. T. A. Srinivasa Iyengar,** the then secretary. Like his predecessors he worked with a single minded devotion towards the development of the school. He also strove hard to put the financial position of the school on a sound basis. The foundation for stability was laid by him and his successor **Sri. R. S. Krishnasamy Naidu** continued it. With the help of **Sri. Sundaravadivelu** the then Director of Public Instructions and **Sri. Sundaraja Naidu** the then Vice Chancellor of Trivancore University, the Western Block was opened for the vocational courses in 1955.

Sri. A. R. Sundararajan became the secretary of the committee in 1962. He paid the arrears for the staff in full. He took active interest and did a lot in his own way for the welfare of the institution. From 1—6—64 onwards the salary of the staff is being fully paid by the state government itself. In 1968 the new elective system was introduced and the science department was strengthened with additional staff and equipment. The New Tenth Standard pattern of Education came into force in 1976 and our school was upgraded into a higher secondary school in 1978.

As usual the financial problem was felt very much. But the management under the able leadership of the present secretary Sri. T. A. S Ramaswamy spared no pains in getting help from the public and philanthropists. The staff also showed their ingenuity by making the most within the limited resources.

Now we are entering into a new era. As successive inspective officers and very important persons have repeatedly pointed out, the school

has withstood the test of time only by the whole hearted co-operation of the public. Hundred years of continuous and meritorious service in the cause of education is no mean record for any institution.

Our Alma Mater has produced many a gem. Sri. P. S. Kumarasamy Raja Dr. K. S. Krishnan, Sri. P. A. C. Ramasamy Raja, Sri. A, K. D. Dharma Raja, Justice K. Veerasamy, Justice V. Ramasamy, and numerous I. A. S. Officers, judges, doctors, engineers, popular teachers and other luminaries in social life have given fame and popularity.

We wish to appeal to you all to help us with whole hearted co-operation. We think that it will not be out of place to mention the following lines of our great poet Bharathi,

Ye that are rich, make your gift in heaps of gold,
Ye of little means, give us your coppers,
Ye that have not, give us your blessing,
Ye that have physical strength help us with your bodily exertions.

Names of the Presidents and Secretaries of the School

FROM 1882 To 1982

Years	President	Secretary
1882—1884	—	Sri V. Sethurao (Manager)
1884—1893	—	Sri V. A. Srinivasachariar (Manager)
1893—1904	—	Sri A. Krishnasamy Iyer (Manager)
1904—1905	Sri Thaiyalbagam Pillai	Sri R Shadagopachariar
1905—1906	Sri V. R. Kuppusami Iyer	,,
1906 -1907	Sri Thaiyalbagam Pillai	,,
1907—1908	,,	Sri Shunmugasundara Mudaliar
1909—1910	,,	Sri V. Vedantachariar
1910—1911	Rao Sahib. K. Srinivasa Iyengar	Sri Shunmugasundara Mudaliar
1911—1913	,,	Sri R. Shadagopachariar
1913—1916	,,	Sri V. Sethu Rao
1916—1919	,,	Sri S. Thirumalai Iyengar
1919—1924	,,	Sri A. Srinivasachariar
1924—1925	Sri M. K. Srinivasa Iyengar	Sri C. S. Desikam Iyengar
1925—1928	Sri C. S. Desikam Iyengar	Sri N. Ramanuja Iyengar
1928—1937	Sri T. A. Srinivasa Iyengar	Sri S. Thirumalai Iyengar
1937—1952	Sri C. S. Desikam Iyengar	Sri T. A. Srinivasa Iyengar
1952—1955	Sri C. S. Desikam Iyengar	Sri R. S. Krishnasamy Naidu
1955—1962	Sri K. S. Srinivasa Iyengar	,,
1962—1965	,,	Sri A. R. Sundararajan
1965—1967	Sri A. S. Venkatachariar	,,
1967—1968	Sri T. A. S. Ramaswamy	,,
1968—1970	Sri T. S. Srinivasa Iyengar	,,
1970—1978 (Oct.)	,,	Sri T. A. S. Ramaswamy
1978 (Nov.)	Sri K. Srinivasa Iyengar	Sri T. A. S. Ramaswamy
1979— Till Date	Sri T. A. Srinivasachariar	Sri T. A. S. Ramaswamy

Names of the Headmasters
FROM 1882 To 1982.

1. Mr. Sesha Iyengar
2. Mr. M. S. Sankara Iyer B.A.,
3. Mr. P. P. Ganapathy Iyer
4. Mr. Thirumalai Kolundu Pillai
5. Mr. K. Rajagopala Iyengar
6. Mr. V. R. Harihara Iyer
7. Mr. M. R. Srinivasa Iyengar
8. Mr. M. S. Sesha Iyengar
9. Mr. P. Lakshmana Iyer
10. Mr. V. S. Seetharama Iyer
11. Mr. T. K. Margam Iyer B.A ,BL.,L.T., (1904—1905)
12. Mr. P. Lakshmana Iyer (1905—1906)
13. Mr. T. R. Rengasamy Iyengar (1906—1910)
14. Mr. S. A. Thirumalai Kolundu Pillai (1910)
15. Mr. S. Krishna Iyengar B.A ,L.T., (1910—1937)
16. Mr. R. Narashimma Rao B.A.,L.T., (1937—1953)
17. Mr. Santhanam Iyengar B.A.,L.T., (1953—1954)
18. Mr. T. A. Srinivasachariar B.A.,L.T., (1954—1964)
19. Mr. A. Sundararaja Sarma B.A.,L.T., (1964—1966)
20. Mr. S. Ananthanarayanan B.A.,B.Sc.,B.T., (1966—Till Date)

Our Presidents and Secretaries

Sri. V. A. Srinivasachariar
Manager 1884-93.

Sri. Thaiyalbagam Pillai
President 1904-1905 & 1906-1910.

Sri. R. Shadagopachariar
Secretary 1904-1907 & 1911-1913.

Sri. S. Shunmugasundara Mudaliar, Secretary.
1907-1908 & 1910-1911.

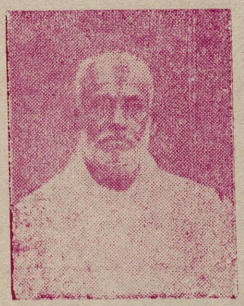

Sri. V. Vedantachariar
Secretary 1909-1910.

Rao Sahib. K. Srinivasa Iyengar
President 1910-1924.

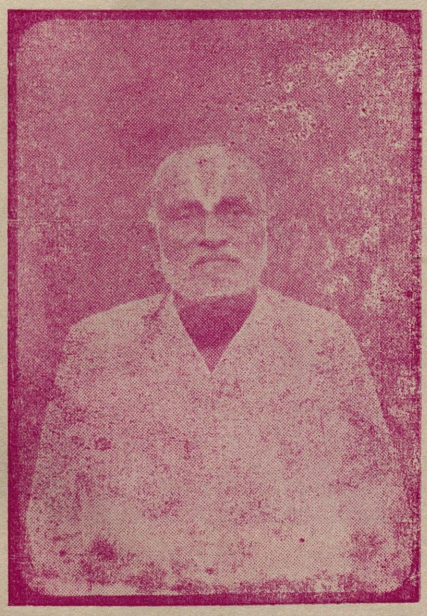

Sri. S. Thirumalai Iyengar
Secretary 1916-1919 & 1928-1937.

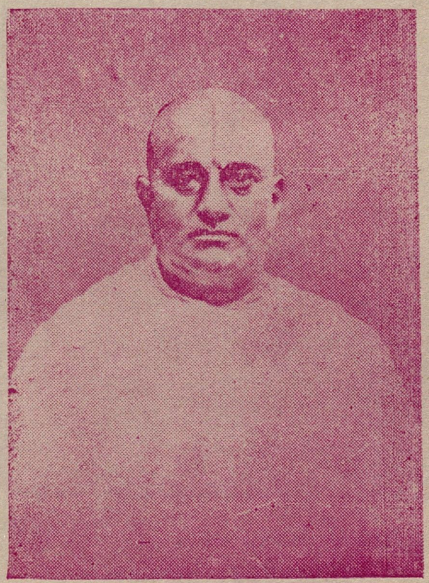

Sri. M. K. Srinivasa Iyengar
President 1924-1925.

Sri. A. Srinivasachariar
Secretary 1919-1924.

Sri. C. S. Desikam Iyengar
Secretary 1924-1925.
President 1925-1928 & 1937-1955.

Sri. N. Ramanuja Iyengar
Secretary 1925-1928.

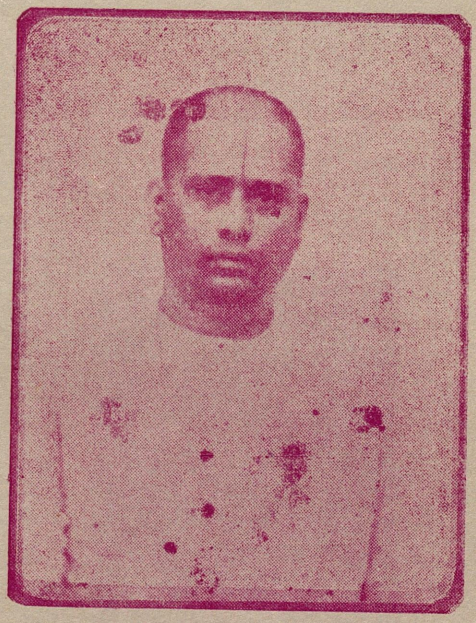

Sri. T. A. Srinivasa Iyengar
President 1928-1937
Secretary 1937-1952.

Sri. R. S. Krishnasamy Naidu
Secretary 1952-1961.

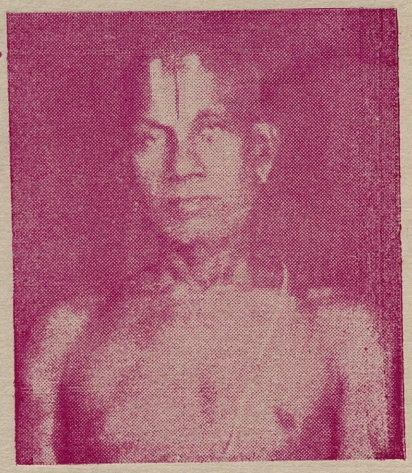

Sri. K. S. Srinivasa Iyengar
President 1955-1965.

Sri. A. R. Sundarajan
Secretary 1961-1970

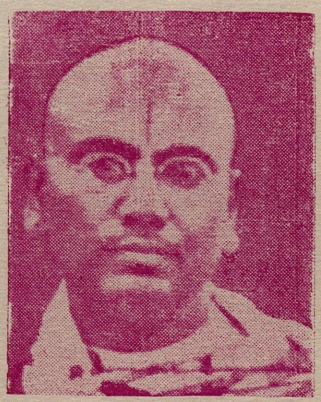

Sri. A. S. Venkatachariar
President 1965-1967.

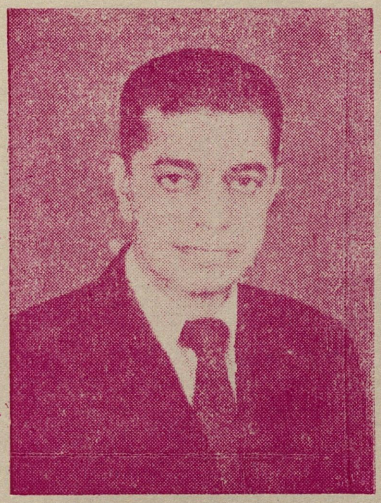

Sri. T. A. S. Ramaswamy
President 1967-1968
Secretary 1970—

Sri. T. S. Srinivasa Iyengar
President 1968-1978 Oct.

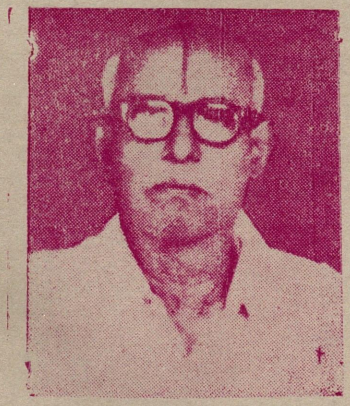

Sri. K. Srinivasa Iyengar
President 1978 Nov.

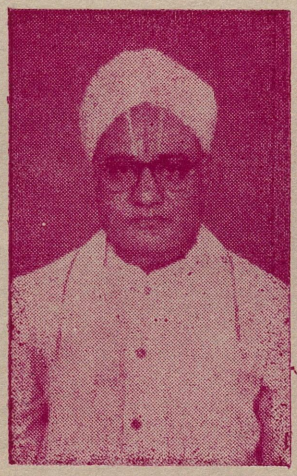

Sri. T. A. Srinivasachariar
President 1979—

Our Head Masters.

Sri. S. Krishna Iyengar B.A.,L.T.,
1910—1937

Sri. R. Narasimha Rao B.A.,L.T.,
1937—1953

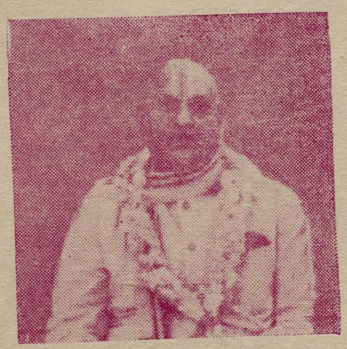

Sri S. Santhanam Iyengar B A.,L.T.,
1953—1954

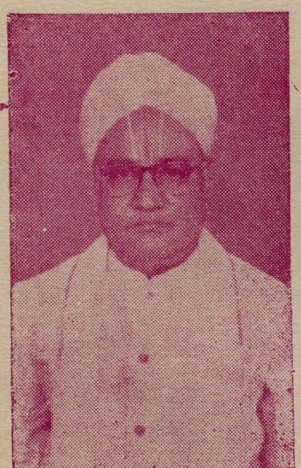

Sri. T. A. Srinivasachariar
1954—1964 B A.,L.T.,

Sri. A. Sundaraja Sarma
1964—1966 B.A.,L.T.,

Sri. S. Ananthanarayanan

B.A.,B.Sc.,B.T.,

Headmaster,

G S Hindu Higher Secondary School.

Thirumathi. L. Chempakom

B.A.,B.T.,

Headmistress,

Desiya Girls' Higher Secondary School.

Sri. P. Alwar

Headmaster,

Hindu Middle School

With best compliments from :

Grams : BLISS

Telex : MA 294 RAJA IN
Telephones : 2481
2985

Rajapalayam Mills Limited

Samusigapuram Road, Post Box No. 1,

RAJAPALAYAM - 626117.

(A modern Spinning Mill with 36,044 Spindles)

Manufacturers of

COMBED, CARDED, SINGLE & DOUBLE YARN IN HANKS AND CONES

Counts : 20s to 100s

STAPLE FIBRE YARN IN HANKS AND CONES

Counts : 30s to 40s

Founder : **SRI P. A. C. RAMASAMY RAJA,**

Chairman : **SRI P. R. RAMASUBRAHMANEYA RAJHA, B.Sc.,**

With best compliments

SHANKAR TRADING COMPANY

AUTHORISED DISTRIBUTORS FOR:

Cummins Industrial & Marine and Kirloskar Industrial, Marine & Agricultural Diesel Engines and Related Spare Parts. Kirloskar Motors, Kirloskar Pumps, Kirloskar Sluice, Reflux & Foot Valves and Related Spare Parts Kirloskar RET4 Diesel Engines suitable to Repower Petrol Jeeps and Big Cars, Kirloskar Tractors, Oldham Inspection Lamps. Also Generating Sets of all sizes.

Head Office:

198, Linghi Chetty Street,
Madras - 600 001.
Phones: 23354/25009
Grams: SHANKARKO.

Cummins Engines Division Branch & After Sales Service:

14, Jayammal Street,
Teynampat, Madras-600018.
Phone: 444092
Grams: INJECTOR
Telex: 041-493.

Branch:

Aberdeen Bazaar,
Portblair - 744 101,
Andamans.

Show Room:
16-C, Kamaraj Street,
KANCHEEPURAM.

STAFF

Gurugnanasambandar Hindu Higher Secondary School.

Srivilliputtur.

MY EXPERIENCES

Sri. D. K. Raju.

Hindu High School, Srivilliputtur now named as G. S. Hindu Higher Secondary School is one of the foremost educationals institutions in Tamil Nadu. I had the fortune of the ber student in the Vth form in 1910. Late Sri. D. Subramania Pillai was my teacher.

Late Sri. S. Krishna Iyengar was the inimitable Headmaster for about three decades. He was an incarnation of discipline He was solely responsible for the high school's present top ranking glory in South India.

It is a pleasure to hear Sri. Krishna Iyengar teaching English in the classroom with simple sentences. He had the capacity to maintain discipline in the whole school. It is not possible to dream of such discipline in these days. Sri. Krishna Iyengar used to spend his time day and night in the school premises. Many a man had served as headmasters but whenever we say 'Head Master' it meant only Sri. S. Krishna Iyengar.

It is really a curse to the student population that they often indulge in strikes. I would like to stress that the teachers should do their best to maintain discipline.

Legend goes that in the early years, some Hindu students were converted to Christianity. That prompted the local Hindu leaders to start this institution. My father late Rao Bahadur A. K. D. Dharma Raja was one of the committee member for a long time. Many of the old students are occupying very high position in different walks of life.

We should feel proud that the administration of the high school under Sri. T. A. S Ramaswami Iyengar had done many things to improve this public educational institution. He gives priority to the affairs of the school than his personol matters. This quality has been inherited by him from his father late Sri. T. A. Srinivasa Iyengar.

Lastly a word about myself. Even a search for an elderly exstudent of our high school than myself could not discover one. I am 83. I sincerely pray to Goddess Andal that our school could become a college and serve the public of Srivilliputtur for a long time to come.

THE WAY OF THE WORLD.

Each one hath to face life
One cannot play it like a pipe
Each one hath to pay
His energy to pass the way

On the life path there are sorrows
That do sharply prick like arrows
Man's way of looking life is narrow
As he has been meditating of his to-morrow

Thorns may prick, blood may run
But they are warnings of life to win
Stoics are those who endure misfortune
Atlast they are Blessed with eternal fortune
Sorrows are the spreaded-carpets
To welcome the approching God's steps.

By
S. SUBBULAKSHMI M.A., B.Ed.,

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

BHANSALI CHEMICALS,

4, Kalappa Achari Street,

MADRAS - 3.

Phones: 32147
37211

With best compliments from

THE PIONEER MATCH WORKS

(A Unit of Asia Match Company Private Ltd)

BOOPATHY BUILDINGS

SIVAKASI - 626 123

"Manufacturers & Exporters of very popular
"CHAVI" Brand Safety Matches"

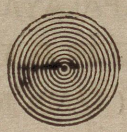

Telegram: "PIONEER"
Telephones: 916 to 919
Telex: 0448 - 207 ASIA

எங்களது நல்வாழ்த்துக்கள் ...

எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் மொத்தமாகவும்,
சில்லரையாகவும் வாங்குவதற்கு
நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்

SIVABHAGYAM VILAS,
STAINLESS STEEL MERCHANTS,
25, KAMARAJAR SALAI,
MADURAI - 625 009.

☎ 26018

உரிமையாளர்:
T. A. கெங்கமுத்து நாடார்.

எங்களது இனிய நல்வாழ்த்துக்கள்!

எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் மொத்தமாகவும்,
சில்லரையாகவும் வாங்குவதற்கு
நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்

Phone: 23662

P. S. GUNASEKARAN,
Dealers in S S. VESSELS.
11, KHANPALAYAM END STREET,
MADURAI - 625009.
(TAMIL NADU)

STAFF

Desiya Girls' Higher Secondary School,

Srivilliputtur.

My School Days

R. Chandran Pillai, B.A., B.L.,
Advocate,
SRIVILLIPUTTUR.

It was on an auspicious day in July 1915, I joined this High School. After a brief oral test, I was admitted into I form which is now called VIth Standard. In those days there was no High School within a radius of 20 miles of Srivilliputtur except the C. M. S. High School. Hindu Parents did not permit their boys to study in C. M. S. High School. The reason was that two Brahmin students who were studying in that High School were converted to Christian faith. So students from neighbouring taluks flocked only to the Hindu High School.

Except a very few, all students coming from other taluks messed only in hotels. Mess charges were very meagre in those days. I paid only Rs. 5/- per month for a 3 square meals a day. Srivilliputtur was not then clectrified. There were only dim kerosene lights in the streets. There was no protected water supply and most of us who hail from other places were taking our baths in irrigation wells outside the town. There was also no bus traffic as it is now. Most of us coming from Rajapalayam used to walk the distance. Among us there was the late **Sri. P. S. Kumarasamy Raja,** who became the Governor of Orissa and the late **A. K. D. Duraivenkita Raja** who retired as District Judge.

In 1915, there was only the old block of buildings. The front rooms facing the road had no first floor. So far as I remember the first floor was constructed in 1918 to 1919. We the students used to carry all building materials to the terrace from the ground floor. It was many years latter the Girls' High School buildings came into existence. This town owes a deep debt of gratitude to the late **Sri. S. Thirumalai Iyengar,** who was the secretary of the school committee. He was an Advocate and he spent the best part of his life for the welfare of the School. The School had no sports grounds of its own. The main game we played was only foot ball and for which we depended only on the Tank bed of Periakulam. So we could not play the game while this tank had water in it. The School had two boats and when the tank received its supply we used to make full use of them.

Sweet memories of some of my teachers are still green in my memory. Our Headmaster was the late revered **Sri. S. Krishna**

Iyengar B.A.L.T., He had a towering personality and he inspired awe and discipline among us even by his appearance alone. I remember he had a long cane in his room and the secret of it was, it was seldom used. He was an all rounder and he could handle any subject whenever a teacher was absent. He had an wonderful memory and his teaching was very impressive. I have not seen the like of him anywhere in the colleges in which I studied. The next teacher whom we loved was the late **Sri. Sundara raja Iyengar.** He was a unique gentle man. He had a strong patriotic fervour. He himself never appeared in foreign clothes. He was very kind and affectionate towards a student. Then next to him was our history teachcr **Sri. Narasimma Rao.** He was the best dressed teacher in our school. He was a vast reader and his teaching was confined not only to the original text book but also original sources of history. I believe he is still alive and must now be aged atleast 85. After his retirement we old students collected a sum of Rs. 4000/- and the purse was granted to him.

Lastly there was our Science Teacher the late **Sri. A. Srinivasa Chary.** He was taking physics and chemistry. He had certain habits in life and for which we had a great respect. He used to walk straight and even while he was sitting in the chair, he used to be sitting aright. He observed silence as far as possible. He was a great devotee of **Sri Ramakrishna Parama Hamsar** and **Swami Vivekanauda**. After retirement he joined the Ramakrishna Mutt at Madras. He renounced his family and became a Sannaysin of Ramakrishna order. It was he who first mentioned the names of the two great Saints in special talks out-side the school. Even after he became Sannaysin we used to invite him from Madras for lectures on these two great Saints. He was a great scholar in Tamil and he translated the monumental work on the life of **Sri Ramakrishna Parama Hamsa** and also the editor of the Tamil Journel of the Mutt **"Ramakrishna Vijayam"**

We also had an old boy's Association. This was functioning for some years, but to my great regret now it has gone out of existence. I wish it is revived and I am sure old boys of the School will contribute liberally for the Centenary Hall which is proposed to be constructed.

எங்களது இனிய நல்வாழ்த்துக்கள்!

கல்யாண பட்டு ஜவுளி ரகங்களுக்கு

கைராசியான ஸ்தாபனம்

பாம்பே ஸ்டோர்,

மில் & பட்டு ஜவுளி வியாபாரம்,

இராஜபாளையம்.

☎ 2537

பாலிஸ்டர் சூட்டிங் &

ஷர்டிங் ரகங்களுக்கு ...

பாம்பே டெக்ஸ்டைல்ஸ்,

இராஜபாளையம்.

☎ 3016

With best compliments

From

A. Alimohamed & Co.,

186, LINGHI CHETTY STREET,

MADRAS - 600 001.

DEALERS IN:

Valves, Pipes, Pipe Fittings, Iron & Steel, Asbestos Packings, Hand Tools, Precision Tools, Cutting Tools, Bolts & Nuts, Grinding Weels, Wire ropes, Manila ropes, Stainless Steel, Copper, Brass, Sheets, Rods & Pipes, Felts of all Types.

With the best compliments from

RAYAL MATCH INDUSTRIES

Manufacturers of

High Class "ROYAL CROWN" Brand Safety Matches

70, P. S. K. STREET,

SIVAKASI - 626 123.

STAFF

Hindu Middle School, Srivilliputtur.

REMINISCENCE OF MY SCHOOL DAYS

T. SRINIVASAN,
Secretary,
Srivilliputtur Permanent Fund Ltd.,

My connection with our school was for nearly five decades. I was a student and also an employee. My entire scholastic career was confined to the four walls of the institution.

I was a writer as well as a teacher for over 35 years. When I was asked by my Headmaster to handle Book-keeping classes for the students of Forms V and VI, my joy knew no bounds. I took up the assignment with courage. The strength of my class increased from 6 to 50 because of my sincerity in work and devotion to duty. I would feel restless if any of my students failed in examinations.

My teachers thought that their profession was a noble one, that the students looked up to them as their guide for acquiring knowledge and that they were next to the parents in the order of importance. Though they were ill-paid, they worked hard for the betterment of the taught.

Sri. A. Renganatha Pillai my fifth class teacher, with his albaca long coat and turban, won the respect of the public.

My Third Form teacher **Sri. M. Narayana Iyengar,** a Secondary Grade T. T. C. Holder was a versatile genious. He taught his students efficiently and effectively. He taught me History and Geography in the English medium in the Higher Forms. He was an authority in English grammar. He was my Book-keeping teacher in the Sixth Form. My handwriting, neatness of execution of my work, and the entries I made in the books of accounts attracted him so much that he got from me those books as soon as my public examination was over. He used to show them to his students as a model to be followed.

My Mathematics teacher was **Sri. K. Rajam Iyengar.** I was poor in his subject and I invariably secured one digit marks in his subject, even though I was above average in other subjects. Just before the S. S. L. C. examination he gave me special coaching, working problems in "percentage, average, simple interest and time and work". This work was unremnerative to him. Yet he made me secure 50% of marks in his subject in the Public Examina-

tion. I must confess that had it not been for my Mathematics teacher, I would not have passed the S. S. L. C. examination.

My Headmaster was **Sri. S. Krishna Iyengar**, who was similar to Goldsmith's Village School Master. His teaching of English was very impressive. He discouraged his students from reading printed "Notes and Guides". He used to live within the school campus, spending most of his time in extra-reading.

I was not fortunate to be a student of **Sri. R. Narasimha Rao** an able teacher of English and History. To make good the loss, I served under him for about two decades, learning a lot from him during the period of my incumbancy.

My heart was filled with joy when, on 5-9-82, I, as the Secretary of the Srivilliputtur Permanent Fund Ltd., presented a cheque for Rs. 50,000/- as our humble donation for the construction of a Centenary Hall for my Alma Mater.

Unlike those others who seek through the darkness
of the Night its sadness and despair, for Light
I do not seek; for I have found Pease in the simplicity
of a prayer.
Strength in the might of a Faith
Demanding belief without question; Love for Him who
gives all things and love for those who share them
enjoying fnlly the miracles of Nature
and learning thus the secret of the Almighty Plan,
by seeing only the goodness in Man.

—C. L. PROUDFOOT

With best compliments from:

Sakthi Engineering Co.,

MANUFACTURERS OF:

'ARJUN' Electrical Motors, Wet Grinders and Centrifugal Pumps, undertake all kinds of Repairs & Rewinding of Motors.

4/17-19, Kondasamy Iyer Lay-out,

PULIAKULAM, COIMBATORE - 641018.

A. V. R. Company,

DEALERS IN:

"ARJUN" Brand Electric Motors & Pumps
Electrical Goods & Hardware Spares and
"ARJUN" Wet Grinders.

We are also running unit for rewinding and repairing of Motors and Pumps.

"As Krishna Engineering Works"

We are also Manufacturing Electric Motors & Pumps in our sister concern and Manufacturing Wet Grinders Namely

Sakthi Engineering Company,

SRIVILLIPUTTUR and COIMBATORE.

Proprietor:- Lion A. VENKATASAMY.

THE SRIVILLIPUTTUR PERMANENT FUND LTD.,

SRIVILLIPUTTUR.

(Estd. 1871)

SILVER JUBILEE	**7—7—1947**
DIAMOND JUBILEE	**10—1—1959**
PLATINAM JUBILEE	**20—11—1977**

Athorised Capital	Rs.	12000/-
Paid up Capital	Rs.	11283/-
General Reserve	Rs.	86341—58
Bad Debt Reserve	Rs.	35291—88

Share holders are eligible to open Accounts and Deposit their Savings. The following rates of interest are offered.

1. RECURRING DEPOSIT: C Form 48 months @ 10.20% (For every Re. 1/- paid monthly for 48 months Rs. 58% paid on Maturity)
2. FIXED DEPOSITS: One & Two years Interest @ 9% P.A (Over Five years 10% P. A.)
3. SAVINGS DEPOSITS: At 4% P. A.
4. LOAN ADVANCES:
   i) At 10.8% on Security of House property and R. D. for 7 years.
   ii) Loan payable in 7 years through subscribing to R. D. for which interest @ 7.20 P. A. is paid by the company.

Further particulars can be had from the Secretary.

T. Srinivasa Iyengar,
Secretary.

DIRECTORS:

1.	Sri M. S. Krishna Iyengar,	President.
2.	Sri T. Srinivasa Iyengar,	Secretary.
3.	Sri R. Krishnasamy,	Treasurer.
4.	Sri R. Pitchu Iyengar,	Auditor.
5.	Sri R. Narayana Iyengar,	Director.
6.	Sri T. Thirumalachari,	Director.
7.	Sri S. Rajam Iyengar,	Director.
8.	Sri R. Alagarsamy Naidu,	Director.
9.	Sri S. Pitchu Iyengar,	Director.
10.	Sri C. Srinivasa Iyengar,	Director.
11.	Sri C. Sethuramalinga Pillai,	Director.
12.	Sri M. Srinivasa Iyengar,	Director.

Directors
Srivilliputtur Permanent Fund Limited,
Srivilliputtur.
(OUR PRINCIPAL DONORS)

Sitting: (L. R) Messrs. R. Pitchu Iyengar, R. Narayana Iyengar, T. Srinivasa Iyengar, (Secretary) M. S. Krishna Iyengar (President) M. Srinivasa Iyengar, G. Srinivasa Iyengar.

Standing: (L. R) Chockalingam Pillai, R. Krishnasamy Naidu, (Treasurer) R. Alagirisamy Naidu, S. Rajam, T. Thirumalachariyar.

WITH COMPLIMENTS

FROM

THE SANKAR MATCH WORKS

Manufacturers of

HIGH QUALITY MATCHES

Address :

GEETHALAYA BUILDINGS

12-A, Chairman Shanmuga Nadar Road

SIVAKASI - 626123 (TN)

PHONE : SIVAKASI 937

With best compliments from

M/s. KALIS AGENCY,

VIRUDHUNAGAR.

Distributors:-

Horlicks, Boost, Nippo Batteries, Mysore Sandal Soap,
Corn Products, Britannia Biscuits and
Parry's Confectionery.

With best compliments:

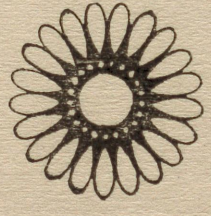

VIVEKANANDA ENGINEERING CO.,

DEALERS:

Electric Motor Pumpset & Starter, Beacon Mono Block and Spares,
L & T, MEI Siemens Starters & Spares,

147, LINGHI CHETTY STREET,

MADRAS - 600 001. ☎ 20349

"Acharyah poorva roopam, Anthevasuttara roopam, Vidhya Sandhihi"

by *T. Thirumalachari.*

God is omnicient, omnipotent and omnipresent A school is one of His temples. Our school too is such a temple. All students, past, present and future and the teachers are its ardent worshippers. God stands installed in it in the form of Holy Letters.

How happy I feel when I think of my boyhood days - about a decade between 1922 and 1931 when I had my education in it! Every day the school used to start with a prayer in Sanskrit sung in chorus by pupils and teachers. The verse 'Twam Aksharam Paramam Veditavyam' rang through its corridors, its vaults, walls and halls. It enthralled the teachers and the puprils to their sense of duty towards God who had taken abode in the school. I too would join in the chorus; but not knowing then what it meant. But in latter years, I gained some knowledge of Sanskrit from my father. Then I knew the meaning of 'Twam Aksharam Paramam Veditavyam'. When I sang it aloud in chorus along with others, I chanted within myself Nammalwar's pasuram 'Karkum Kalviyum Yane Enrum' and Thiruvalluvar's first verse 'Agara Mudala Ezhuthellam Adi Bhagavan Mudatre Ulagu'.

My father had already ushered me into the knowledge of some verses in Thaithireeya Upanishad. When reciting the lines 'Acharyah poorva roopam, Anthevasyuttara roopam, Vidhya Sandhihi', my teachers and my collegues used to rurn up before me in my mental vision. An Acharya is a teacher who is proficient in all arts, sciences and literature and also treads the path of virtue and dharma defined in what he learnt. An Anthevasi - i. e., a sishya - should trek the path of virtue and dharma culled out for him by his Acharya. Then only a sishya can have close access to the deity, God of learning. Our teachers were all good Acharyas and we were all good Anthevasyas We made a mark in our persuit of learning. Vidhya flourished as the result of mutual care for growth between the teacher and rhe taught. The God of learning blessed us all with glory.

The school is now called 'Gurugnana Sambandar Hindu Higher Secondary School'. It is named after a great Maha Sannidhanam who helped it with liberal financial aid when it was pining for funds. Incidentally, we have to remember that the present name is quite in accord with the lines from Upanishad recited above. Guru and Acharya are synonimous terms. Gnanam can be acquired only through an Acharya. It is the result of the disciples association or Sambandam with the Acharya. The gurus of the school stint no efforts to impart real gnanam to their pupils.

May God who dwells in the Gurugnana Sambandar Hindu Higher Secondary School shower His blesslngs on all those who are associated with it!

HOW BLESSED WE ARE!

How blessed we are to have an Association
With one of the most illustrious Institutions,
Ringing the bells of joy over the Inaguration
Of its glorious Centenary Celebrations!

K. Anantharaman,
XII Std.

With best compliments from

Grams: AROMEN

Phone: 3875

AROMEN ENGINEERS & TRADERS

MUKAND NAGAR

GHAZIABAD (U. P)

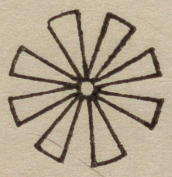

Manufacturers of :

Machinery and Spares for Sugar Mills & Paper Mills

Specialists in :

Boiling House Equipments & Agricultural Implements

With best complements from:

M/s. ABDUL KADER & SONS

37, SEMBUDOSS STREET,

MADRAS - 600 001

TEL: 'NAFEES' PHONE: 25033 & 27768

GENERAL HARDWARE MERCHANTS

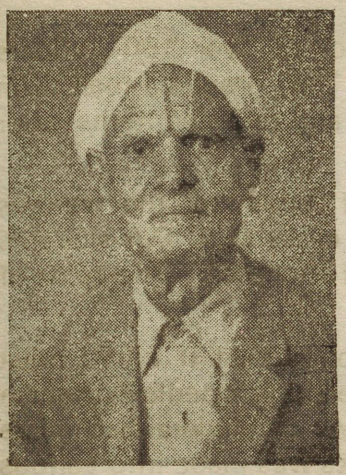

A REVIEW OF THE WORKING OF OUR SCHOOL BY A RETIRED TEACHER

(Sri. K. Rajam Iyengar, B. A., L. T.,)

I start this article by mentioning that we had a good percentage of boys in our school from Rajapalayam and Watrap on any day of the year. So far as finance went, the Permanent Fund gave us 11/16th of its annual profit to meet our school's deficit. Mr. Thirumalai Iyengar, Mr. T. A. Srinivasa Iyengar, Mr. Pandia Mudaliar and Mr. N. Baliah Pillai nurtured the Fund Office to feed our school.

We had an able headmaster Mr. S. Krishna Iyengar who served for more than 30 years and I served under him for 16 years. The management and the staff were so attached to each other that one who joined the school as teacher never left it till his retirement thousands of students will remember the ripe old ages of Vidwan A. Appu Iyengar (Tamil), Mr. Appan Thathachariar (Sanskrit) and Mr. A. Muthu Iyer (Gymnastics). The school began by a group prayer every morning both students and teachers attending.

Vidwan R. Appu Iyengar was of such exceptional brillance that he was chief examiner for Vidwan exam conducted by the Madurai Tamil Sangam. He was the author of Sthalapuranams of Srivilliputtur and Nanguneri.

Next I pass on to the service aspects of our students. I am told that when the Saraswathi Hall was built many students helped in carrying bricks up, witnessed by Mr S. Narayana Iyengar M.A.,B.L , now aged 92, living in Madras whose brothers were Mr. Krishna Iyengar and Mr. Thirumalai Iyengar, Headmaster and Secretary respectively. In the mass feeding of over 2000 in the Andal Temple during Adi Festival every year, over 25 of our students helped in serving the first batch and then dined in the second batch and went home.

In another instance our school purchased a play ground of about 2 acres in area. It was full of thorns strewn about, Mr. N. Sankaranarayana Iyer, Science Teacher, Mr. Sankara Iyer Drill master and myself, the then sports secretary, helped by over 100 students picked out the thorns and made out a foot-ball ground, tennis court, 2 tenni-koit grounds and volley ball court in a week's time.

During the visit of Mahatma Gandhi a batch of over 150 students went on a route march to Rajapalayam, 7 miles. They prepared their tiffin the Sambandhapuram Elementary School Compound and returned home after Gandhiji's speech.

In the field of sports, I led a group of boys to the various centres where the Districts Sports were conducted every year. Our students entered almost every item of the events, regardless of success. The spirit of competition and emulation grew.

The library of the school was so well equipped that it could meet the needs of a full college. We had all volumes of the Encyclopedia Brittanica and the Historians' History of the world. Some lawyer of Madurai had made the presentation. In 1937, a classification of the books was made into various subjects and a catalogue was printed and sold to the students at an anna each. The students were trained to take notes of important things which struck them while reading them.

Our contribution to the Administrative services is also of a high degree. Several I. A. S., officers were created; they hold good places in the states and in the centre. The highest position held was that of late P. S Kumarasamy Raja, Chief Minister of Madras and some time Governor of Orissa. In the Judiciary, Chief Justice K Veeraswamy and Justice V. Ramaswamy are the products of our institution.

The one that holds the Crown over these specialists is Dr. Sir. K S. Krishnan, D.Sc, F.R S. He hails from Watrap and after collaborating with Sir C. V. Raman he became the Head of the National Institute of Physics from when he has produced several Ph.D's from his students. He has been sending money all through life to the prize winners of our school. He was a scholar in Tamil as well and during the last days he was giving expositions of goddess Andal's songs.

I end this report by referring to the efforts of two stalwarts, one in industry and another in Agriculture. Mr. P A. C. Ramaswamy Raja brought up industry in the area Many mills have sprung up. His son our Vice-President. Mr Ramasubramania Raja is continuing his father's initial institutions. His vision is equally wide and has great enthusiam. Mr. P. S. Kumaraswamy Raja came from his family. Then there was Mr. A. K. D Dharma Raja. He was of a deeply religious temper. Agriculture grew under him. His sons are carrying the torch lit by the father. Mr. D. K. Raja looked after Electrical Engineering, Mr. A. K. D. Balarama Raja was interested in the Agricultural and Veterinary Colleges; Mr Dorai venkata Raja became a judge and later Private Secretary to Mr. P. S. K. Raja. Mr. A. K. D. Rengaswamy Raja had over 6 organisations to his credit. Both the families have been taking abiding interest in our institution all these years.

I colse this with a prayer for the prosperity of all those who have taken interest in the growth of our school over a century.

நூற்றுண்டு விழா காணும்
எனது பள்ளிக்கு

எங்களது நல்வாழ்த்துக்கள்!

A. கனகராஜ் B.Com.,

"ஆனந்தா பேக்கரி"
4-C, ராஜாஜி ரோடு,
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

கிளை: பஸ் நிலையம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

பள்ளி நூற்றுண்டு விழாவிற்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

ஆர். எஸ். பதி மருந்து,

(REGD.)

* தலைவலி
* ஜலதோஷம்
* ஃப்ளு
* கைகால் வலி

முதலியவைகளுக்கு சிறந்த மருந்து

● சேல்ஸ் டாக்ஸ் லிசென்ஸ் டிரக் லிசென்ஸ் உள்ள வியாபாரிகள் எங்களுக்கு நேரிடையாக ஆர்டர் எழுதவும்.

தயாரிப்பாளர்கள்:
ஆர். எஸ். பதி அன் கோ.,
214 & 215, மேலமாசி வீதி,
தபால்பெட்டி எண். 99,
மதுரை - 1.

With best compliments from :

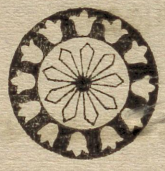

M/s. East India Bearing Co.,

40, Strand Road,

1st Floor, Room No. 13,

CALCUTTA - 700 001.

Gram : COEETHIE,

Phone: 22-3258 & 22-0802.

Liaison Office :

477, Sampige Road,

MALLESWARAM,

BANGALORE - 560 003.

Phone: 30249

My Experiences as a Teacher and Headmaster

(A Retrospection)

Sri. S. Ananthanarayanan, B.A.,B.Sc.,B.T.,
Headmaster,
G. S. Hindu Hr. Sec. School.

I have the rarest honour and privilege of presiding over an instituition that has completed a hundred years of meritorious and dedicated service to the habitants of the holy town of Srivilliputtur and surrounding.

I joined the school in 1954 as an assistant. Perhaps I was the only science assistant handling all the high school classes.

Thanks to the policies of the government, the science department was gradually strengthened and I along with my colleagues worked as a team. Being a science teacher always gives an opportunity for innovation and continuous rationalisation.

In 1966 I was appointed as the headmaster of the school and I am continuing so till date. I think it would be apt to begin my reminicences with my staff members. Many of them are my old students. So I can rather command them with liberty and right and get works done. Of course chances are there for misunderstanding and friction. But in our school the family atmosphere prevails and everyone of us has a sense of belongingness. In times of confrontation we sit together and differences are sorted out in democratic ways. I can be proud that no untoward incident has taken place in my tenure as headmaster.

Another noteworthy factor is the guidance and lead given by my superiors. Whenever I commit a mistake it is corrected

and future recurrance is avoided. The congenial atmosphere comes as a tonic in times of stress and strain and gives me strength to look at the future with confidence.

The generous people of Srivilliputtur are the third source of my strength. Without their co-operation I could not have achieved much. It is they who rise to occasion at times of need.

As you all know there are the paucity of funds and limitations of accomodation. Often I have to do permutation and combination in selecting priorities among priorities. All the available habitations have been used as class-rooms. Only the centenary building will have to solve this problem. The introduction of +2 course had added to this. But we did not lag behind. Our joint director has commended our ingenuity.

As an ardent believer of the Almighty, I have a strong faith in the moral unfolded by the Gita that if everyone of us do our duty without any expectation then the whole universe can be converted into an Utopia.

I have achieved something but I have yet to achieve a lot. As Robert Frost says,

"I have promises to keep
And miles to go before I sleep"

As our prayer song goes, I wish that this noble institution should celebrate its 1000th year also in the same simple but solemn way.

WITH BEST COMPLIMENT FROM

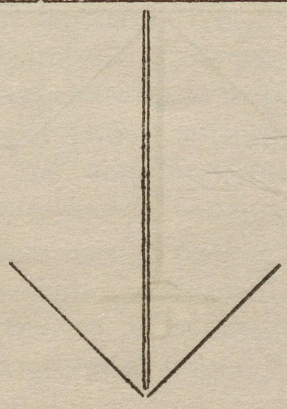

CAVERI
DIESEL SALES & SERVISE

B-11, 1st Main Road

RAMALINGA NAGAR

TIRUCHIRAPALLI - 620 003

With compliments from

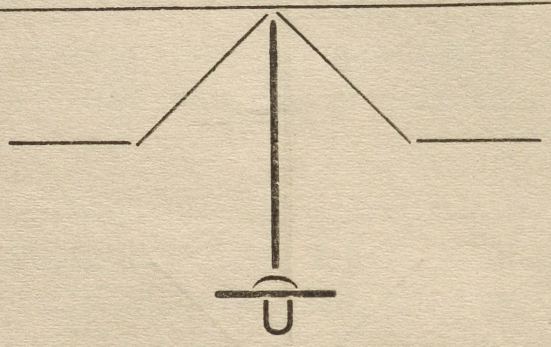

JOTHI RENGA MATCH WORKS

MANUFACTURERS OF HIGH QUALITY MATCHES

Address :

Geethalaya Buildings
12-A Chairman Shanmuga Nadar Road
SIVAKASI - 626123 (TN)

Phone : Sivakasi 937

"THE MAGIC OF LOVE"

T. A. Srinivasachariar, B.A.,L.T.,
Retd Headmaster.

Nothing succeeds in winning over even the bitterest foe as a kind pursuasive soft approach. The gendarmes failed while the Bishop won. A Jean Valjean turned a true christian. The sword fails to achieve the ends. It only works havoc and disasterous result while love not only wins over the adamentive obstinacy but shapes its rival well. The cane only leaves an indelible bodily scar. Soft persuation sprining from spiritual love not only touches but also moulds the character into one of divinity immortal "The Rarer Action is in virtue than in vengence" - (Tempest)

As Bacon would put it in his telling way, "Revenge is a kind of wild justice". May it is harmfull and derogatory. Respect based on love is permanent. Respect from fear is not lasting but definitely destructive. Let the world live in peace and amity bound first by love of humanity.

A THING OF BEAUTY IS A JOY FOREVER

From very humble beginnings our institution has sprung and raisen today to glorious heights with all her poor means of sustenance. What had maintained her against so many odds she has to face and crises she has to pass through! It was her character that stood the test of time and held her up stemming and tiding over her difficulties. The tireless and selfless devotion and the enduring, abiding love of her makers won over the difficult circumstances and elevated her to the glory she enjoys and we celebrate today. The beauty of their devotion and sacrifice of her makers is not only admirable but a thing to be adored. It is a great joy forever.

May our institution live to eternity teaching, preaching and probagating the gospel of truth and wisdom, her children carrying aloft her banners of glory.

Following up a tradition, ancient and modern happily blended she sets a noble example inspired and guided by the presiding deity the goddess of learning Saraswathi and let our children be ever prompted and guided by the famous lines of Augesstine Berrel and Hentry Wordsworth Long fellow.

The heights by great men reached and kept
Werenot attained by sudden flight
But they, while their companions slept
Were toiling upward in the night -(A. Berrel)

'Lives of great men all remind us
We can make our lives sublime'. (H. W. Long fellow)

The building up of our institution is a study by itself cheering up her children to rise high above obtacles of any kind in their life.

HOMAGE TO MAN OF SINCERITY

A. SANKAR,
An old student.

It is human nature that one is not admired when he is alive. That is why the great scholar Bernard Shah often remarked "Talk not about one's greatness till his death." But Mr. K. S. Krishnamoorthy, popularly known as 'K. S. K.', is an exception to these words; people spoke high of his virtue even when he was alive.

He had rendered his best services to his profession and to our school. Within a short span of time (42 years) he had established his personality in his career.

I was his student in IX and X standards. I was in the first set of "+2" course of studies. He taught us English and Mathematics. His line of teaching would be some what different. He used to mix current topics from 'A to Z' with the subject-matter. None of us felt his class boring. Both students and himself maintained a cordial relationship between themselves.

After the introduction of "+2" system, it was necessary for inducted teachers to qualify themselves further. Mr. K. S K joined "M.Sc., (Maths.) Vocational Course" at Sivakasi, A. J. College.

After a few months, the course was stopped owing to certain problems. So, he had to discontinue his studies. Later on, it was proposed to start the course again. But before that the Almighty took him to His Lotusfeet. Who knows God's will?

Whenever and Wherever school functions were held, there we could see him and hear him as 'Announcer'. It was his habit to entertain the audience whenever time-gaps were available to him. We could never forget his high-pitched, clear and steady voice.

When things went so, 'Yama' the god of death, took him from us and from his family. Yes, he had left us on 23-9-82. Only on the previous day, just 24 hours before his expiry, he had given 'pose' to 'School Staff Photograph'. Nobody had thought it would be his 'last chance' to mingle with other staff faculties and his 'last pose' to photograph. Of course it is our ill-luck to lose him when our school centenary celebrations are going on well.

Let us pay our homage to such man of sincerity by following his best principle "Be sincere in your career."

எங்களது உளம்நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்!

The Teachers' Publishing House,
Trichy Road,
ONDIPUDUR, **COIMBATORE-16.**

With best compliments from:

M/s.
BALU SERVICE STATION,
253, Palani Road,
DINDIGAL - 624010.

With best compliments from:

M/s.
S. VEERAMAHALI PILLAI & BROS,
NEYVELI "LECO" DISTRIBUTOR,
23, MOOMIN SQUARE,
MADURAI-1.

With best compliments from :

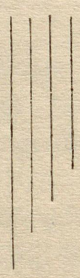

Thiru. M. Thangavelu Achary,

RAMAMOORTHY FURNITURE INDUSTRY,

33, Mathankoil Street,

SRIVILLIPUTTUR.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்

குருஞானசம்பந்தர் இந்து மேல்நிலைப்பள்ளி நூற்றாண்டு விழாவிற்கு

எங்களது உளம்நிறைந்த வாழ்த்துக்கள் !

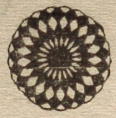

JAIKUMAR PUBLICATIONS,

PUBLISHERS OF WORK BOOKS & GUIDES

IV TO XII STANDARDS,

50, North Avanimoola Street,

MADURAI-1.

SOME CONTEMPORARY QUOTATIONS FROM THE WEST.

By

Sri. R. S. Narayanan B E., (Hons)., M Sc , D.I.C.
M.I. (Structural Eng)., London.

1 Perfection of means and confusion of goals seem to characterize our age.
- Albert Einstein, German Physicist

2 Progress is man's ability to complicate simplicity.
- Thor Heyerdhal - Norwegian Anthropologist

3 A little uncertainly is good for everyone.
- Dr. Henry Kessinger - American Diplomat

4 The art of being a good guest is to know when to leave.
- Prince Philip

5 One man's wage rise is another man's price rise.
- Harold Wilson - Former British PM

6 Everything takes longer than you think.
All mechanical gadgets will breakdown at the most inconvenient moment,
- Anonymous

7 If you get two economists together, you will get three opinions. - A British Minister

8 It is easier to fight for one's principles than to live upto them. - Alfred Adler - German Analyst

9 An ounce of application is worth a ton of abstraction.
- Arthur Bloch - American Cosmologist

10 The ultimate measure of a man is not where he stands in moments of comfort, but where he stands at times of challenge and controversy.
- Martin Luther King Jr. - American Activist

11 What one generation sees as a luxury, the next sees as a necessity. - Anthony crosland, British Politician

12 You begin to lead a happy life, when you realise that the world is bad, bad and very bad.
- Bertrand Russell - British Philosher

13 When a distinguished but elderly scientist states that something is possible, he is almost certainly right. When he states that something is impossible he is very probably wrong. - Arthur C. Clarke - American Science Writer

14 Adapt or perish, now as every, is Nature's inexorable imperative. - H.G. Wells - British Writer

15 The world goes on because a few men in every generation believes in it utterly, accept it unquestioningly, underwrite it with their lives.
- Henry Miller - American Writer

16 Conformity is the jailer of freedom and the enemy of growth. - John F. Kennedy - Former American President

17 If you can't convince them, confuse them.
- Harry S. Iruman - American President

RIGHT intention is to the actions of a man
what the soul is to the body, or the root to the tree.
— JEREMY TAYLOR.

* * *

Life is short and we have never too much time for gladdening the hearts of those who are travelling the dark way with us.
Oh, be swift to love! Make haste to be kind! — AMIEL.

* * *

HAVE you had a kindness shown? Pass it on;
'Twas not given for thes alone, Pass it on;
Let it travel down the years,
Let It wipe another's tears,
Till in Heaven the deed appears - Pass it on. — HENRY BURTON.

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

SESHASAYEE INDUSTRIES LIMITED,

VADALUR - 607 303.

MANUFACTURERS OF:

PIN INSULATORS
DISC INSULATORS
CAP & PIN TYPE POST INSULATORS

POLYCONE SUPPORT INSULATORS
UPTO 400 KV; POLYCONE & SOLIDCORE
OPERATING ROD INSULATORS UPTO 400 KV;

SOLIDCORE INSULATOR FOR RAILWAY
TRACTION; HOLLOW PORCELAIN
BUSHINGS FOR CURRENT AND
POTENTIAL TRANSFORMERS,
LIGHTNING ARRESTERS, MINIMUM
OIL AND AIRBLAST CIRCUIT
BREAKERS,

BESIDES CASTINGS FOR AUTOMOBILE,
GENERAL ENGINEERING AND
AGRO BASED INDUSTRIES.

PHONE: 21 & VADALUR 46

GRAM: DILECTRIK VADALUR

With best compliments from :

SHETTY CHEMICAL & ENGINEERING WORKS PRIVATE LIMITED,

(Associates : WESTERN INDIA SUPPLY CO.)

Always at your service for your requirement of

REFRACTORY BRICKS AND CEMENTS, HEAT INSULATING MATERIALS, FOUNDRY FLUXES, CUTTING OILS, QUENCHING OILS, METAL PRESSING & DRAWING LUBRICANTS & STEARATES. "HYSIL" CALCIUM SILICATE INSULATION BLOCKS, FLEXIBLE TUBE CLEANING EQUIPMENT & ACCESSORIES LIKE TOOL HEADS, CUTTERS, TURKS HEAD WIRE BRUSHES, CONDENSER BRUSHES, CIRCULAR WIRE BRUSHES, CUB SHAPE BRUSHES ETC.

H. O.
43, Tamarind Lane,
Fort, BOMBAY - 400 023.
PH : 292902 & 272843

BR. AT :
32, Ganeshchandra Avenue,
CALCUTTA - 700 013.
PH : 276210

Petroleum & Madras Refineries.

By **G. GOPALAKRISHNAN,**

Coal has become the commercial energy source in the begining of this century. The developments in Petroleum Exploration and Refining after the 2nd World war were rapid and its effects on the development and industrialisation was phenomenal.

But today the situation has changed. Petroleum resources are being fast depleted and oil prices are mounting prohibitively. The search for alternative energy sources is being prusued the world over with great urgency. Meanwhile every effort is being made to conserve energy. India is amongst the earliest countries which found petroleum and started refining as early as 1899 in Digboi (Assam). India's oil Refining was limitted to meagure 0.2 million tonnes before independance We were, however. importing about two million tonnes of finished products mostly in the form of kerosene, petrol and lubricants marketed by M/s. Esso, Caltex and Burmah shell.

The growth of petroleum industry after independace was relatively fast It was 3.3 million tonnes in 1950. India's search for oil was fruitful in Assam, Gujarat and latter in Bombay high. In 1960 Government of India started with a promise to estabilish Indian Refineries. The demand of petroleum product reqirement was 22.8 million tonnes in 1972. With our own crude production of 7.2 million tonnes / year and the balance of 15.3 mlllion tonnes / year was imported in the form of crude and finished products. The growth rate called for establishment of new refineries and discoveries of new oil fields. By 1982 our petroleum product requirement is about 34 million tonnes/year. Out of this our own crude productio is about 15.1 million tonnes/year and the balance being imported in the form of crude and products at an approximate cost of Rs. 5000 crores

The Madras Refineries Ltd (MRL) is a joint venture with the National Iranian Oil Company (NIOC), Amoca India Incorporated of USA and govt. of India holding equity with ratio of 13 : 13 : 74. The refinery was commissioned in June 1969, importing crude oil from Iran (Darius). With the existing facilities, MRL processes about 2.8 million tonnes of crude oil annually. MRL manufactures a variety of products to serve consumers directly and indirectly. These products meet the needs of the nation in the field of power, energy, agriculture and industry. Derived from Refining Petroleum crude oil produced from the bowels of the earth.

They include:

1. Domestic Gas - for cooking.
2. Naphtha - for manufacture of fertilisers, plastics, synthetics fibres and scores of other petro chemicals.
3. Motor spirit - for the cars.
4. Kerosene - for rural lighting and cooking.
5. Aviation Turbine fuel - for modern jet plannes.
6. High speed Diesal oil - for heavy transport vehicles.
7. Light Diesal oil - for irrigation oil engines and pump sets.
8. Lubricating oils - various grades of lubricating oils.
9. Furnace oil - fuel for boilers and factories.
10. Asphalt - for roads.
11. Sulphur - for manufacture of sulphuric acid.

MRL has now embarked on two major projects viz the doubling of the crude refining capacity from 2.8 million tonnes to 5.6 tonnes per year and the construction of a paraffin wax plant to produce 20,000 tonnes per year of various grades of refined paraffin wax. The project is expected to be completed at a cost of approximately Rs. 140 crores in 1984.

The paraffin wax plant will be the second in the country and expected to be commissioned in the middle of 1983.

Madras Refineries has contributed to the growth of Industry, agriculture, transportation and consumer products, It has made about 25 crores of net profit to the share holders and paid off the dollar and rupee loans. It has also contributed huge sums towards income tax, excise duties and sales Tax. The refinery occupies a pride of place amongst public sector under takings.

The spacious firmament on high, with all the blue ethereal sky.
And spangled heavens, a shining frame,
Their great Original proclaim And all the planets in their turn,
Confirm the tidings as they roll, and spread the truth from pole to pole .....
For ever singing as they shine, The hand that made us is divine.

- Joseph Addison.

With best compliments from:

JAI KUMAR & CO.,

PHILIPS LIGHT DEALERS AND
GENERAL MERCHANTS,
40, BUNDER STREET,
MADRAS-600001.

☎ 22168

ESTD: 1947

With best compliments from:

ALWAR ENTERPRISES,

141, Murugankuruchi,
Trivandrum Road,
PALAYAMKOTTAI - 627002

DEALERS:
Sports Goods,
Musical Goods,
Science Articles.

With best compliments from:

SANKAR PUBLICATIONS

PARAMAKKUDI
- 623707

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

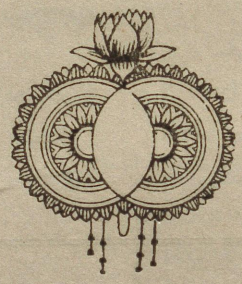

S. D. RANGWALA & CO.,

General Hardware & Non-ferrous Metal Suppliers,

289, LINGHI CHETTY STREET,

MADRAS - 600 001.

Grams : METALTRADE

☎ 21763
24751

My School Days and the Masters.

A. S. Srinivasa Chariar.

It is indeed a great pleasure for me to be asked to write a few lines about our Almamater during Her Centenary Celebrations.

We are very fortunate to celebrate such a joyous function and now I can recall my mamories about some of our Masters on this occasion.

Sri R. Narasimha Rao, Sri T.A. Srinivasachariar, Sri K. Srinivasa Iyengar and Sri T. Thirumalai Iyengar were the diamonds set in the sacred necklace of our Almamater.

I can challenge, the present generation, why, the future generation also cannot imagine to be taught by teachers of this cadre. They stand a specimen in their profession.

Sri R. Narasimha Rao brought before us Shakespeare while on "Tempest", Oliver Goldsmith while on "She Stoops to Conquer" Tennyson while on "Kind Alfred". He ploughed our brains, manured them well and transplanted English language so indelibly in our minds, that even today I am able to recite portions of "Tempest and King Alfred etc., etc., while even asleep.

Sri T.A. Srinivasachariar, the dozen of History and Geography, while teaching the above subjects made it a point that each student was able to travel along with him mentally in the regions of Mesapotomia, The Alps, The Nile etc., In English even today, I wonder how, beautiful was his lecture and in the Fourth Form he prepared our brains for memorising pages and pages in English for writing a good English.

Sri K. Srinivasa Iyengar, the bright ofshoot of late Sri S. Krishna Iyengar was a lover of fine arts. He was staging regular dramas in the Hindu High School Theatre, during Saraswathi Pooja School Anniversary days. We had the fortune of being trained under him as able actors and he did not miss to choose me for the stage every year. He was a born actor and director and his gigantic personality made a mark in

those days and we pupils used to be simply pinned to our desks, when he entered the class room. He was a versatile historian. Just as his father, he was an all rounder in all the subjects and I heard much of him as the Headmaster of Bala Vinayagar High School, Sivagiri.

Sri T. Thirumalai Iyengar, M.A.L.T., who was a master in handling English Grammer is really worthy of my mention at this hour. He handled all subjects with much ease as he was very intelligent; and so powerful was his presentation of subjects that each student was able to easily follow his lectures and gained knowledge. His glittering, Charming Powerful eyes are even today vivid before me. He undertook to train students for English dramas and I was given the heroine roll in "She stoops to conquer" when I was hesitant about my choice, not having enough courage to memorise pages and pages for that role he used to recite along with me those portions that were found difficult so that I could easily follow him up in the usage of prounciations and accent.

Want of time denies me the pleasure of recalling our other Masters also at this time. But all of them under we whom studied shaped us so nicely that every day I used to pray at their feet as they are "Gods for us" according to the pretty old proverb "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனுகும்".

I wish the function every success.

*

TO lift up the hands in prayer gives God glory,
but a man with a dungfork in his hand, a woman with a slop-pail,
give him glory too,
He is so great that all things give Him glory if you mean they should.
So then, my brethren, live. — GERARD MANLEY HOPKINS.

* * *

WEAR your learning like your watch in a private pocket;
and do not pull it out and strike it merely to show
that you have one. — CHESTERFIELD.

பள்ளி நூற்றாண்டு விழாவிற்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

அழகிய புகைப்படம் எடுப்பதற்குச் சிறந்த இடம்:

சாந்தி ஸ்டுடியோ,

வடக்குமாடவீதி, **ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.**

உரிமை:- E. ராமன்குட்டி.

நூற்றாண்டு விழாக்காணும் பள்ளிக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்!

சுவைமிகுந்த பிஸ்கட் வகைகள் வாங்க சிறந்த இடம்:

செந்தில்குமரன் பேக்கரி

P. P. மேலமாடவீதி, **ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.**

உரிமை:- V. வைத்தியநாதன்.

நூற்றாண்டு விழா இனிதே நடைபெற எமது வாழ்த்துக்கள்!

மனுக்கள், பாரங்கள் டைப் அடிக்க சிறந்த இடம்:

செல்வி ஜாப் டைப் சென்டர்

P. P. மேலமாடவீதி, **ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.**

உரிமை:- ராமசாமி ரெட்டியார்.

நூற்றாண்டு விழா சிறப்புடன் நடைபெற எமது வாழ்த்துக்கள்!

வில்லிமாநகரில் மளிகைச் சாமான்கள் வாங்குவதற்கு
நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்:

தொலைபேசி எண். 244 தந்தி: "லதா"

அ. மு. முத்துச்சாமி & சன்ஸ்,

மளிகை,

63 A-B, நேதாஜி ரோடு, **திருவில்லிபுத்தூர்.**

" SERVICE IS OUR MOTTO " " YOUR SATISFICATION IS OUR AIM "

UNITY PHARMA & SURGICALS,

18, Thambu Chetty Street,

MADRAS - 600 001.

Wholesale Dealers in:

Pharmaceuticals,

Surgicals,

Private Nursing Homes,

Estates,

Charitable Institutions,

Convents &

Govt. Hospitals.

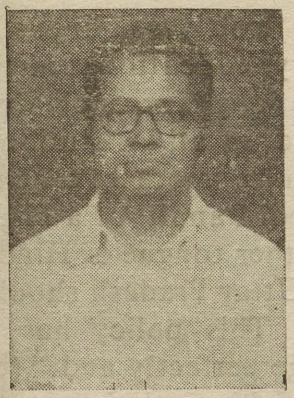

THE ROLE OF EDUCATION IN NATIONAL INTEGRATION.

Prof. **V. PERUMAL** M.A., M.R.A.S , F.F.I.
Chief Director - Research Project Panpagam,
Swarna Nagar, Robertsonpet,
Kolar Gold Fields - 563 122, Marnataka.

India today is a land of casteism, Linguism, provincialism, parochialism, racialism, politicalism, religionism, fanaticism and every narrow and unhealthy'ism' expect Nationalism. It is the duty of each and every responsible citizen of this country to do his best in all possible ways, to bring national integration.

Education has a great meaningful role to play in the field of national integration and make the country monolithically solid and strong nation.

From time immemorial poets, saints of different parts of India envisaged the entire country ranging from the Himalayas in the North and Cape Comorin in the South as one. There are several references to Himalayas and the River Ganges in many Tamil poems composed 2000 years ago. Throughout the ages, India was considered as one country geographically, historically, culturally and emotionally, intellectually and spiritually. The age old Tamil proverbial idiom 'From Kasi (Varanasi) to Rameswaram' mentions roughly the geographical borders of India from the celestial point of view. The pregnant maxim 'Mother, Father, Teacher (Guru) and God' (Mathaa, Pitha, Guru and Deivam) has gained wide currency and became a full fledged Indian National adage. No particular language can monopolise this adage. These are but a few authentic evidences to corroborate beyond reasonable doubt the monolithically national solidarity of India.

Following is the model of national integration that I envisage :-

A ***Christian*** missionary organises an All India Foot Ball match between the leaders of all political parties of India, the ticket sale proceeds of which will be utilised to build a grand ***Buddha*** Temple in the site donated by Jains in the ***Zorestrian*** colony with the moral support of ***atheists*** and blessings of Baha'is. The following points should be borne in mind constantly with all seriousness:

Students should be trained proparly to cultivate lingustic tolerance to the maximum possible degree. Every educational institution must bear its name board atleast in two languages including English. All languages must be fully encouraged in all institutions. Languages should be taught by the teacher whose mother tongue is the concerned language. For instance, a Hindi Pandit of a High School in Kerala should be a person whose mother tongue is Hindi. Likewise a Kanada Pandit of a High School in Uttar Pradesh should be a teacher whose mother tongue is Kanada. This policy has a double advantage of (a) teaching the language perfectly and (b) migration from one state to the other resulting ultimately into true national integration. Training course in translation between two Indian languages must be introduced in as many institutions as possible. A section of Hindus are under the impression that Christians Muslims and Anglo-Indians are foreigners. That snould be rectified at the primary school level itself. National Integration slogans such as 'From Kashmir to Kanyakumari India is one' may be written on the walls of every educational Institution. Publication of who's who of Vice-Chancellors of Universities in India. Who's Who of directors of collegiate Education, who's who of Directors of Public Instruction, Who's who of Directors of Research of Institutes who's who of college principals statewise, who's who of distinguished college principals of India (National level) and similar other directories is a must in the interest of national integration from the academic and educational point of view. Students must be inculcated with genuine feeling that no language is inferior. All are equal and equally important. Linguistic hatredness in any form, any where must be wiped out totally and immediately from the educational field and academic area of this country. Students ought to be taught to make a positive, constructive and cohesive approach in understanding Indian language, literature and culture. Divisible approach and anti-national attitude in any form must be strongly and stoutly discouraged in the field of education.

In a word, India can be emotionally strengthened, liuguistically unified, culturally united, academically established, politically solidified, intellectually co-ordinated, literarily synthesized, spiritually combined, ideologically assembled and above all nationally integrated through the right type of education. Hence, education has a significant and meaningful role to play in national integration.

With best compliments from:

J. P. INDUSTRIES,

Manufacturers of the finest quality of

"FERROFLEX" BRAND

Tube Descalling Machines, Flexible Shafts,
Extra Strong Double Wound Inner core, Toolheads,
Exhaust Pipes and Interlock Flexible Metalic Tubes etc.

Also Industrial Series of Wire Brushes,
Reflex & Plain Gauge Glasses,
Sight Glasses and Protectors

ALWAYS INSIST
on
"FERROFLEX"

the ONLY reliable brand for Tube Cleaning Equipments

Guranteed for their performance and
trouble free service

Post Pox No. 1922
310, Varma Chambers,
11, Homji Street,
Fort, BOMBAY - 400 023.

Gram : JEYPY

Tel: 250674

WITH BEST COMPLIMENTS

DEVANAI COTTON MILLS,

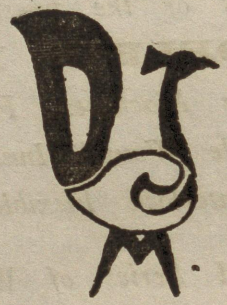

245, ARUPPUKKOTTAI ROAD,

Avaniyapuram, MADURAI - 12.

Manufacturers of :

Twisted & Folded yarn like

2/17s, 4/20s, 3/20s etc.,,

FOR QUALITY AND REPUTATION.

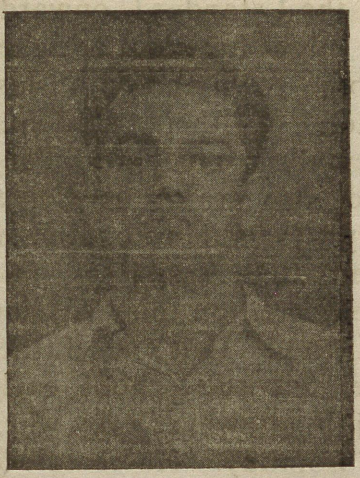

My School Days.

A. Thirumalai Govindan.

1. I had the good fortune to study in our school throughout my school education. My primary school education also in the Hindu Elementary School which was an adjunct of the Hindu High School. It may be remembered that for a long time, this was the only High School over a vast area from Tenkasi in the south to Virudhunagar in the north. At that time Srivilliputtur was the biggest town in the area, Rajapalayam having developed at a later date, though it is now a bigger and a much more prosperous town.

2. Srivilliputtur was fertile in my students days. I remember that there was drought in only one year during that period. The Western ghats were green with many forest trees, Thirumukkulam tank was full practically every year and even the Big Periyakulam tank irrigating a vast area, was full at least in alternate years. Swimming in the Thirumukkulam tank was a daily routine for almost all the students. It was only later, due to speedy deforestisation of the hills during the second world war, the rains failed and Srivilliputtur became a drought-prone area. So much so, festivals were conducted with devotion and gusto practically throughout the year in Sri Andal and Sri Periya Perumal temples and the town thronged with pilgrims. They formed a healthy diversion and added variety and pep to the life. The life in those days was never dull and routine, even though there might not have been much material wealth.

3. I am having only happy memories of my school days. I am indeed proud to have lived there at that time and studied in our school in which many stalwarts like Dr. K. S. Krishnan have studied. I am glad that I spent my school days in such happy background.

4. Added to this all my teachers from the I standard onwards were a dedicated lot and even though they might have got a higher salary elsewhere, stuck to the school in the home-town and enthusiastically worked hard for the proper education of their students. They were also knowledgeable and extremely competent. They encouraged their students to study well and also train themselves in games aud extra-curricular activities. They were able to command the spontaneous affection and respect of their students. It is only proper that these great souls should be remembered on this occasion of the centenary of our school. I am also proud that my father was also one among them. Even though he left the school early on personal grounds; he did not accept a job elsewhere even when he got attractive ofters from the then far off Bombay. He remained in the town and continued to do what he could to the school and the town.

5. After obtaining my S.S L C. in 1939, I came to Madras for my college education and let for Calcutta and Delhi for employment and was only a visitor to Srivilliputtur once in every two years or so. Hence I could not have as much contact with our school as I would have desired. But whenever I came to Srivilliputtur I made it a point to pay my respects to all my old teachers who were alive then, and spent as much time as possible with them revising old memories. I have been fortunate in witnessing the Diamand Jubilee of our school earlier. Now I am glad to be associated with its centenary celeberations. I am proud of my school and I am always ready to do whatever I can in my own humble way, for my Alma Mater.

I only wish that the present day students as well as teachers emulate those at my time and promote education in a healthy atmosphere. For, at present, even though since my days, the general level of knowledge and intelligence have increased to a great extent among the students, I doubt whether the affectionate bonds that bound the teacher and the taught, have not declined to a great extent. Further the moral content of the education has also declined and it is definitely causing a void in the general upbringing of the student and consequently the formation of a healthy and vibrant society. We can certainly revise this status if we sincerely strive together. May God Almighty help us to achieve such a goal May our school set an example to the other schools in this regard.

With best compliments from:

Telephone: 24993 & 25460 Grams: 'SYPHON'

LABORATORY EQUIPMENT

Kindly Contact

THE CENTRAL SCIENTIFIC SUPPLIES COMPANY LIMITED

(Registered & Sales Office)

'Hakim Mansions', No. 29, Stringer Street,

Madras-1.

BRANCHES:

TAMBARAM	COIMBATORE	MADURAI
BANGALORE	HYDERABAD	TRIVANDRUM

Suppliers of all Scientific Instruments, and Chemicals to Educational and Research Institutions, Industrial Laboratories etc.

With best compliments from:

HIGGINBOTHAMS LTD.,

MADRAS-2.

WORD POWER LIBRARY: 2 Volumes

Internationally acknowledged as the finest - to better yourself ... in every letter, speech, paper and conversation

Rs. 287—50

ILLUSTRATED HOME MEDICAL ENCYCLOPEDIA: 4 Volumes

Spells out in plain English answers to what you want to know to help to keep your family fit-both in mind and body - and to dispel your unnecessary fears and worries : No family can afford to be without it:

Rs. 295—00

"Education has for its object
the formation of character"
– HERBERT SPENCER.

With all the best wishes from:

THE LITTLE FLOWER CO.,

(Estd: 1929) Phone: 441538)

PUBLISHERS OF LIFCO ARTS,
(DRAWING BOOKS) AND LIFCO'S ENGLISH
WORK-BOOKS FOR STDS. 1 TO 12.

P. B. No. 1028.

T. NAGAR, — **MADRAS** - 600 017.

இனிய நல் வாழ்த்துக்கள்!

பசிக்காத வயிரில்லை
புசிக்காத உயிரில்லை
ருசிக்காத உணவில்லை - எங்களிடம்

"செல்வம்
உணவு
விடுதி"

ராஜாஜி ரோடு,
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

With best compliments from:

JAYAM
BOOK
CENTRE

Publishers & Book Sellers,
27, PUDUMANDAPAM,
MADURAI - 625 001.

OUR PUBLICATIONS:

JAYAM ENGLISH WORK BOOK
VI to X Standard
ஜெயம் வரலாறு-புவியியல்
படப்பயிற்சி
VI to X Standard

"HOME SCIENCE" - VERTICAL MOBILITY IN VOCATIONAL EDUCATION - CERTAIN SUGGESTIONS.

T. A. T. Chari B.A.,
Retd. D.C.T.O.
An Old Boy.

The conception of a combination of the academic and Vocational aspects of life in the New Scheme of education which enables the Young Scholar (the pupils) to learn and earn is a healthy aspect of a growing academic world. The combination of the groups of subjects is a scientific blend which nourishes both the physique and the mind. In such a sort of grouping comes the multifaceted dish of palatable ingredients of practical value, when the various aspects of ideal and practical items of learning do coalesce and work out a growing world of life-giving studies. The introduction of Home Science which by itself is a vast expanse of job-oriented studies, is unique in working out the ambrosia of life, making the learner an earner as well.

In such a concept, bringing us down to the practical aspect of education we shall take Dress Designing and Making. In practical life 'Dress' plays an important role in the lives of men and women. The "Pancha-vakara" or the five accredited V-led items, vasthra-Dress, taking the leading part with Vidya (education) etc. among other the Nise men declared, makes ideal person. More so in the case of Women does this theory hold good. The sartorial grandeur has always been the hall-mark of our culture and this aspect tacked to the syllabus under Home Science is a welcome addition to the scheme.

In this application of this subject reference to the syllabus under5: Dress Designing and Making may be had. Of course the bridge programme, is there as a means of affording facilities for proceeding to further Academic and professional programe wherever necessary. The garment planning and stitching Dress Designing affords a wide sphere of catering to the needs of differing tastes from the Young to the grown up.

In short the syllabus covers a wider sphere, touching the part of a business, so to say, on commercial basis which keeps the tempo of an enlargening educational cum industrial scheme. In our poet Bharathi's imagination in his ringing words உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் a Taraka-Mantra-or a protecting force, vocationalisation with its various aspects covers the entire gamut of one's life-problem.

In preparing the scheme, stress should be made on the selection of related subjects which do take one to the sure course of developing the cultural and classical aspect which is as well practical, living way of life with a seed-industry-based education from the bottom. Here care must be taken to frame the rules in such a way that the vocational course does admit of a simultaneous, growing type of academic achievements as well. In the technical and technological fields also this course should permit the pupil to proceed further up for Training Courses as T.T.C. and the like.

In short the syllabus should be prepared in fairly effective way and to achieve practical success portions on embroidery with the various higher aspects of the subject making a complete scheme covering the entire field of Dress Making as the T.T.C. requires should also be included and to be in accord with the main aim of this scheme of Vocationalsation this course should be made self-sufficient, self-qualifying and self elevating so as to ensure a fuller and final aspect of life.

Coming down to the practical aspects of the syllabus formation, the syllabus should be so revised as to include embroidery (practical and theoretical) with an enlarged portion on a par with the syllabus for the Higher Grade Examination in the Sewing Examination. To be practical the syllabus under Embroidery should be enlarged as to cover a wider sphere which should be of practical importance and application and which should also serve as the link to lift up the pupils to a full-fledged job giving course like T.T.C. ensuring at the same time an easy approach to the Higher academic courses.

Coming now to the related subjects under Home Science, the pupils should be enabled to go for higher studies, even though only

one subject like Chemistry is taken under Home Science. Such a revision of the syllabus on re-assesment, I trust, appears to be of real importance meriting the Departments immediate attention.

In short the syllabus should be modified by the introduction of subjects on Dress-Designing and Making which are prescribed for the Govt. Higher Grade Examination so that the pupils coming under this category should have a regular approach to the T.T.C. The pupils coming under this group should have a straight approach to higher academic courses without any difficulty. There should be a vertically mobilising, possibility in respect of the pupils as well as a manufacturing agency of potentially qualified graders in the field of Dress Designing and Making with a straight road from technical life to a highly cultural life.

The pupils under this scheme should be enabled to get admissions into II Year of the Polytechnic without any difficulty. Such trainees must have facilities to have a vertical or a horizontal mobility so that they may have admission to the Technical and academic courses of higher cadre.

In the present syllabus as it is, there is the prospect of making full fledged Sewing teachers and garment-makers. As this prepares the pupils for facing careers, their ambitions for widening their educational equipment in vertical way should also be ensured. With a two year course on such an important career giving subject, there should be the career assuring aspects which are now given by the T.T.C. and the like. These pupils should be permitted to be treated on par with the otherwise qualified T.T.Cs. The Course of course is long and the broadening of the syllabus to cover items of comparative Dress Designing and Making will go far in making this subject a lively and life giving one, attracting a number of Votaries.

AT THE FEET OF MY MASTERS.

by

Prof. **S. Rengachari.**

"A teacher affects eternity and you cannot tell where his influence stops." - Henry Brooks Adams.

Much water has flown under the bridge since the early forties of the twentieth century, when I basked in the sunshine of the benign benevolence of the gem of a school, the Hindu High School, Srivilliputtur, where I bathed in the refreshing hippocrene spring of the then masters' ennobling learning.

The tableau of the halcyon period unfolds at first a frail figure shuffling with an impassive visage furrowed a little by the advancing years. An able administrator, a peerless teacher and a strict martinet, Mr. Narasimha Rao steered the ship of the school clear of sheals and storms. Though he bore the snow of years on his head, he carried the fire of youth in his heart.

The next in command, a fair-complexioned gentleman of a genial personality with a bewitching smile ever curling round his lips, Mr. Thirumalai Iyengar exuded an arua of precocious wisdom. A man of parts conversant with various branches of learning, he could capably fill a gap during an emergency in any department. Students wondered how "one small head could carry all it knew". His utterances locanic in construction but profound in import, had the effect of Aristotlean saws and apopthegms.

Another confrere of this bandwaggon is Mr. Subba Rama Iyer, the wizard who juggled with numbers, symbols and figures. It seems the spirit of Varahamira had transmigrated into his body. If for Plato philosophy is the highest music, for Mr. Subba Rama Iyer, mathematics is the highest music. He has left an indelible impression on the plastic minds of youngsters, both as a teacher and a man; for he has the algebraical objectivity in his dealings with his students and compeers.

Then struts with a dignified deportment, in a measured, rather tardy gait, a tall gentleman, Mr. Sankaranarayana Iyer. He would say like Simone Weil, "A science which does not bring us nearer to God is worthless". His broad outlook, catholic tastes, inexhaustible gusto and ebullience hypnotised those he came across into lasting friendship with him. He would spice his exposition with jokes thrown at intervals to relieve the monotony and beguile the tedium of the passage of time. Bon-mots that dropped from his mouth, not only made them look upon him as their bon-vivant but went a long way in providing nutrition to their brains.

Sri T.A. Srinivasachariar brings up the rear of the stalwarts With his retirement the curtain rings down over the great saga of the intellectual Titans, a golden era comes to an end. He raduated a lustre of a scholarship about him. As he began to talk his voice "rose like a steam of rich distilled perfumes" and "like so many airy servistors, trip about him at his command". They cascaded spontaneously drenching even the most sterile minds, fertilizing and activating them. He waltzed through the most obscure and puzzling passages as a bird skims on water, and threw such a flood of light on them that the students would gasp in wonder at his dexterity in elucidation. His lectures were "a feast of reason and flow of soul". He took them often on an excursion into the exhilarating pastures of literature and presented them the glimpses of its glory:

> Beyond the book his teaching sped,
> He left on whom hetaught the trace
> Of kniship with the deathless dead,
>
> (Henry Newbolt)

He introduced the pupils into realms of gold. Under his influence, they felt like Keats, that a new planet swam into their ken at every hour, lavishing its treasures on them. Sri Chariar's prose could be capsuled within Swift's definition - "proper words in proper places".

Mr. T A. Srinivasachariar is par excellence a teacher. He possesses all the necessary constituents that go to make an ideal teacher - thirst for knowledge, ability to transmit, love of the subject he handles and love for the pupils he teaches, frankness and an integrity of charactor.

What Chaucer said of the Clerke of Oxenford, "gladly wolde he lerne, and gladly teche" is equally true of him.

Mr. T.A. Srinivasnchariar touched nothing that he did not adorn. He dealt with prose or poetry or grammar with unrivalled skill. He rammed into the heads of his hearers day in and day out the validity of the axiom, "The crown and glory of life is character", For according to him, men of character are not merely the conscience of society but in every well-governed state, they are the best motive power; and the strength of a nation hinges on the moral worth of the citizens composing it. I can apply the words of W.H. Auden on Freud, to him:

To us he is no more a person,
Now but a whole climate of opinion.

These are a few flowers of random reminiscences I pick up, which I weave into a wreath and place at the feet of my revered masters,

---

WHEN time, who steals our years away,
Shall steal our pleasures, too,
The memory of the past will stay,
And half our joy renew. —THOMAS MOORE

* * *

WHO readeth much, and never meditates,
Is like the greedy eater of much food,
Who so surcloys his stomach with his cates,
That commonly they do him little good.

— JOSHUA SYLVESTER

* * *

Bring ideas in and entertain royally. for one of them may be the king. — Mark VMD

With compliments from

MEERA INDUSTRIES

Address :

JA Trust Buildings

74/1 Police Station Road

SIVAKASI - 626123 (TN)

Phone : Sivakasi 60

With the best compliments of :-

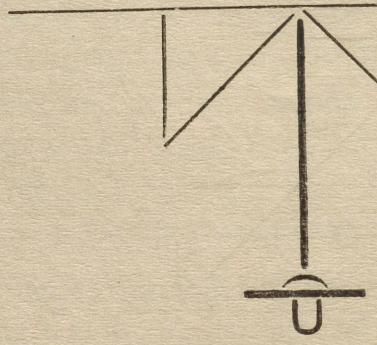

S. Krishnaswami & Sons,

PIECE GOODS MERCHANTS,

9, Godown Street,

MADRAS - 600 001.

Agents for:

1) THE DHANALAKSHMI MILLS LTD.,
TIRUPUR.

2) LOYAL TEXTILE MILLS LTD.,
KOVILPATTI.

Earth as a Generator

T. A. S. RAGHAVAN,
Old Student.

I want to tell our children one of the envirenments of our earth. It may be of interest to the elders too. On weather, Mark Twain puts it "Everybody talks about it, but nobody ever does anything about it" But here I am going to talk about the Electric Blanket arround our earth.

Hidden from our gaze and intangible to our touch lies the world of electricity. It is like the movement of time and the deep currents of the sea, unseen and unheard. Yet we can measure the electrical elements and we know the laws of its timeless flow. In our atmospheric blanket electrical currents exists and the envelop of air has become a gigantic electric field and a store house of power far beyond the total capacity of all the worlds dams etc.,

Man thought he had created electricity. Further investigations proved he merely discovered it. Imagine the earth as a gigantic dynamo. The upper atmosphere can be regarded as the Rotor. The earth provided the magnetic field. It is the interaction of the one upon the other which causes the electrical flow as in a generator.

The great storm on the sun, as sun spots, emit large quantities of electrified matter. These are ionised hydrogen without some electrons. These hydrogen ions and an approximately equal number of negatively charged electrons are captured by the earth's magnetic field. They move like tiny moons in an electrified ring about six thousand to eleven thousand miles above and sphere. The positive ions, being heavier than the electrons travel faster in their orbits becoming a powerful current of positive electricity. Periodically the ring dips downward and curves into the lower atmosphere to cause many strange and weird electrical phenomena.

The ionsosphere is not uniform throughout. It contains, several concentrated electrical layers, designated by the letters of alphabet. These are called heaviside layers, and are predicted by Oliver Heaviside the English Scientist. Radio transmissions take place over a long distance because the layer reflects the signals like a giant, hollow, mirror. At times the positions of the reflecting layer is varied. It causes erratic radio reception. The sun spot activity also affects the layer.

The most spectacular and dangerous electrical phenomenon created in our atmosphere is lightning. Generally lightning is born in cumules

clouds. Early pilots were terrified when they first observed an eerie bluish light or corona flickering around their propellers as they flew over areas of rain or snowfall. It is called St. Elmo's Fire identified as a junior partner of lightning. As rain or snow strike the metal parts of the plane, they carry some surface electrons. When the plane pssses through suitably charged clouds, it discharge the electrons in the form of minute, electrical discharges or St. Elmo's Fire. This static electrlcal activity exists only in the lower regions of the atmosphere. The currents in the upper layers are infinitely stronger. For the most part, they are invisible, but occasionally we receive them in the form of Aurora Borealis, or Northern Lights, a spectacle which has thrilled and fascinated man. The auroral light seems to be similar to that in the neon tube. The colours are produced by electrification of certain gases. This process occurs at heights of six hundred miles above the earth's surface. Though it is a puzzling mystery, it is known to be intimately related to the sky-earth dynamo.

The solar rays which create our weather and warm our planet are also the source of mysterious electrical patterns. The great earth-and-atmosphere generator receive its impulses from the same energy machine. Let us aspire for the day to tap the endless cosmic resources outside our sphere to provide us the energy to sustain us as long as our world exists.

With Best Compliments From

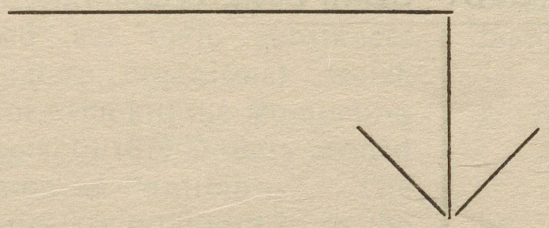

Vimal Finance Corporation,

FINANCIERS,
26, GOVINDAPPA NAICKEN STREET,
MADRAS - 60001.

With the Best Compliments From:

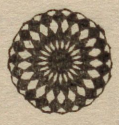

DHANALAKSHMI PATHIPPAGAM

Prop: VENKATAKUPPAN

12, West Avanimoola Street,
MADURAI - 625001

WITH THE BEST COMPLIMENTS

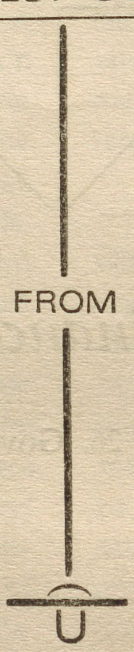

FROM

SRI S. RAMABADRAN,

PIECE GOODS MERCHANTS,

9/60, GODOWN STREET,

MADRAS - 1.

ANTI BIOTICS.

By ***A. V. Srinivasan***, B.Sc.,B.Ed.,
G. S. H. H. S. School.

Antibiotics have been described as, toxic substances (from micro organisms) which inhibit or even kill the competing organisms. In 1879 DeBary termed this action as "antibiosis". The antibiotics are produced from the microorganisms.

Several hundred antibiotics are described in the literature. About half of these have been obtained in pure form. Most of the antibiotics are too toxic to use in humans as internal antibacterial agents. I am going to mention some important antibiotics which are used in human and veterinary medicine.

***Antibiotics from bacteria*:-**

1. *Sreptomycin*:-

In 1944, Waksman and his coworkers isolated streptomycin from cultures of Streptomyces griseus. The combined efforts of many organic chemists and biochemists has resulted in the determination of correct structure of this compound. By selecting superior strains S. Griseus about 2 gms of streptomycin can be recovered per litre of medium. Many pharmaceutical companies manufacture streptomycin. It is one of the best antibiotics tested so far for the treatment of tuberculosis. One disadvantage of this drug is that prolonged use many lead to deafness.

2. *Aureomycin and Terramycin*:- (*Tetracyclin*)

Aureomycin is produced by the soil microorganism. Streptomyces aureofaciens. Terramycin is produced by a closely related micro organism streptomyces rimosus. These were isolated by microbiologists and bio-chemists in two different pharmaceutical companies and are still produced exculsively by these companies. However the structures of these two antibiotic properties are identical.

Aureomycin and terramycin belong to a group known as "wide spectrum" antibiotics because they are effective against so many different organism. Bacteria are divided into two groups known as gram positive and gram negative which are based upon their resistance to staining by certain dyes. Both groups of bacteria are sensitive to these antibiotics. In addition the tetracyclines act against rickettsial diseases, such as typhus fever and against virus pneumonia. These antibiotics are inneffective against fungal infections and the tubercle bacilli.

3. *Chloromycetin (Chloramphenical)*:

This antibiotic is produced by streptomyces Venequela, a microorganism which has been found in the soils of Venequela, Illinois and Japan and which is probably distributed widely in soils.

It is the only antibiotics which is not produced by large-scale fermentation. It is very effective as an antibiotic towards gram-negative bacteria especially those producing intestinal diseases such as typoid fever and dysentry. It is as effective as aureomycin and terramycin against typhus, Rockey mountain in spotted fever and virus pneumonia. It differs from the latter, however, by showing poor activity towards gram-positive bacteria.

Other Antibtotics From Bacteria:

Several other antibiotics that have shown usefulness in certain therapeutic are bacitracin, carbomycin, erythromycin, neomycin, novobiocin, oleandomycin, polymixin B, viomycin and nystatin.

Antibiotics From Molds:

Penicillin:

Sir Roger Fleming discovered the antibiotic action of penicillin in an agar plate containing colonies of a penicillium mold. Iater Florey and associates at Oxford found its effectiveness as an antibacterial agent in humans. Its importance was felt during World War II. Today more than 20 Tons of pure penicillin are produced per month in the United States alone.

Penicillin is currently produced from a selected strain of Penicillium chrysogenum. Fermentation tanks of 6000 gallon capasity are filled with a liquid medium previously sterilised and inoculated with mold The mixture is aerated and stirred vigorously for a period 3 to 4 days. The penicillin is extracted from the medium with butyl acetate.

The phenyl acetic acid is added to produce a specific penicillin "Penicillin G" which is used exculsively in clinical applications. By adding other precursors, more than 20 different penicillins have been produced.

Penicillin is very active against gram positive bacteria. But it is not very effective against other microorganisms.

Finally when streptomycin aureomycin terramycin or penicillin are incorporated into the feed of monogastric farm aniamls at leves of 2-5 mgm per pound of feed, the growth rate is increased by 10-20 percent. The antibiotics control undesirable microorganisms in the testinal tract

பள்ளியின் கதை

அன்புடையீர்,

"சற்றே என்னைப் பாரீர்" என்ற குரல் கேட்டு, ஆளரவம் இல்லா இவ்விடத்தில் யார் கூப்பிடுகிறார்கள்? அசரீரியா? என்று திகைத்து நோக்கிய பொழுது "நான் தான் அய்யா! ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகளை ஆளாக்கி விட்டிருக்கும் பள்ளிக்கூடம்". என் கதையைச் சற்றே கேளும் என்று கூறத் தொடங்கியது.

"ஆஹா!" ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகளை நன்மக்களாக உருவாக்கி விட்டிருக்கும் ஒரு பள்ளித் தாயின் கதையினைக் கேட்பதில் நமக்கும் மகிழ்ச்சிதானே என்றெண்ணிக் கேட்க ஆயத்தமானேன்.

பள்ளித்தாய் தன் கதையைக்கூறினாள்.

ஐயா,

"ஸ்ரீ தன்விபுர மத்யஸ்தா கோதா வீக்ஷண ஸம்ப்ருதா।
ஸேயம் ஹிந்து கலாசாலா ஜீயாத் வர்ஷஸஹஸ்ரகம்॥"

என்று நாள்தோறும் காலையில் குழந்தைகள் மனமுருகிப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். அந்தப் பிரார்த்தனையின் பலத்தை மட்டுமே மூலாதாரமாகக் கொண்டு நூறாண்டுகள் வாழ்ந்து விட்டேன். "இவ்வூரின் நடுநாயகமாய், ஸ்ரீ ஆண்டாளின் கடைக்கண் அருள் நோக்கால் நிரம்பப் பெற்றதுமாய் உள்ள இந்துப்பள்ளி என்ற நான் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழவேண்டும் என்ற பொருளுடையது இந்தப்பிரார்த்தனை.

உண்மைதான். அன்னையின் திருவருளால் தான் எந்த வளர்ச்சியுமே உண்டு. அதனால்தான் நானும் வாழ்ந்து வருகிறேன்.

.....அன்றொரு நாள் 1882ம் ஆண்டில், இவ்வூரில் வாழ்ந்த சில பெரியோர்கள் நல்லெண்ணத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு, இவ்வூரில் வாழ்ந்த-வாழ்கின்ற-வாழும் குழந்தைகளின் அறிவு நலன் கருதி என்னைத் தோற்றுவித்தார்கள். தோற்றுவித்தவர் எவரும் பிரபுக்களில்லை. ஆனால், தீமையே யறியாத நல்லெண்ணம் மட்டுமே உடையவர்கள். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க பெரியவர்கள் திரு. சேதுராவ், திரு. ராமராவ் ஆகியோர் ஆவார்கள். முதன் முதலில் குழந்தையின் வளர்ச்சியைப்போன்று, இவ்வூரில் இவ்விருவரும் ஒரு சிறு ஆரம்பப்பள்ளியாக என்னை உருவாக்கினார்கள். இவ்வூரின் திருமுக்குளக் கீழ்கரையில் இன்றும் விளங்கும் தீர்த்தவாரி மண்டபம் என்ற மண்டபத்தை எனக்கு முதன் முதலில் இருப்பிடமாக்கிச் செயல்படுத்தினார்கள். ஸ்ரீ ஆண்டாள் முதலாக ஆழ்வார் ஈறாக எல்லோரும் அங்கு எழுந்தருளித் திருவருள் பாலிக்கும் இடமாக அம்மண்டபம் விளங்கியதால் அந்த இடத்தின் மகிமை நாளும் என்னை வளர்த்தது. மண்டபத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஒற்றைத்தெரு, மேலரதவீதி,

சன்னிதித்தெரு வழியாக ஒரு பிரதக்ஷிணமே செய்து ஸ்ரீ ஆண்டாள் கடைக்கண் பார்வைக்கு இலக்காகும் இன்றையஇந்த இடத்திற்கு என் குழந்தைச் செல்வங்களுடன் நிரந்தர இருப்பாக 1894ல் என்னைக் குடிபுகுத்திய பெருமை உயர்திரு. செவல்பட்டி ஜமீன்தார் அவர்களையே சாரும். அப்பொழுதும் இந்த இடம் மாதம் பத்து ரூபாய் வாடகைக்கென்றே அமர்த்தப்பட்டிருந்தது. பின்பு கைலாசபுரம் வக்கீல் திரு. A. கிருஷ்ணசாமி அய்யர் என்பவர் என் வளர்ச்சிக்கு வலி கோலினர். திரு. வீரராகவ அய்யர், திரு. R. சடகோபாச்சாரியார் முதலியவர்கள் அடங்கிய ஒரு குழு இந்த இடத்தை விலைக்கு வாங்கி எனக்கே உரிமையாக்கினர்கள்.

என்னை வளர்த்தவர்கள் நல்லெண்ணத்தையே மூலதனமாக வைத்தார்கள் என்று முன்பே கூறினேன். அப்பொழுது இந்தக் கட்டிடத்தை வாங்கவும் நன்கொடை பெற்றே வாங்கினர்கள். அன்றுமுதல் இன்றுவரை என்னுடைய வளர்ச்சிக்கு எது தேவையாயினும் நிரந்தர முதலீடு இல்லாததால் நன்கொடை மூலமாகவே தேவையைப் பூர்த்தி செய்து வருகிறார்கள். 1892ம் ஆண்டில் கல்வியிலாகா என்னை நிரந்தரமாக அங்கீகரித்தது. எனக்கு ஏதாவது மூலதனம் தேவையென்பதை உணர்ந்து என் வளர்ச்சிக்காகவே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பர்மனெண்ட் பண்ட் என்ற ஸ்தாபனத்தின் மொத்த லாபத்தில் 11/16 பங்கைத் தந்துவிட வேண்டும் என்ற கொள்கையில் விடாப்பிடியாக இருந்த திரு. சடகோபாச்சாரியார் ராவ்சாகிப் K. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் போன்றோரின் மகத்தான மனப்பக்குவ நிலையை என்னாலன்றி வேறு யாராலும் உணர முடியாது. அவர்களுடைய முயற்சியால் அவர்கள் ஏற்படுத்திய அந்த வருவாய் 1957ம் ஆண்டு வரை கிடைத்து வந்தது. ஆதலால் என்னை உருவாக்கிய தந்தை திரு. சேதுராவ்-வளர்ப்புத் தந்தை திரு. சடகோபாச்சாரியார் என்றால் மிகையாகாது. இன்னும் இவர்கள் போல் நல்லெண்ணமுடைய பலரும் வளர்த்தார்கள் என்றாலும் இவர்கள் முயற்சி போற்றுதற்குரியது.

அன்று, தென்காசி முதலாக திருமங்கலம் முடிவாகவும் சாத்தூருக்கு மேற்கேயும் உள்ள மக்கள் நல்லறிவுபெற என்னையே நாடினர்.

நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக என்னுடைய வளர்ச்சியில், - எனக்காக இடவசதி செய்ததில் திரு. G. வீரராகவ அய்யர், திரு. எஸ். திருமலையங்கார் ஆகியோரின் சேவை மனப்பான்மை என்றும் என்னால் மறக்கவியலாது. திரு. எஸ். திருமலையங்கார் மஹானுபாவர். என்னைப் பரிபாலிக்கும் குழுவின் செகரெட்டரியாக இருந்து, செயல்பட்ட திறமையால் "செகரெட்டரி" என்ற சொல்லை அஸாதாரணமாகத் தனக்கே அடைமொழியாக உரிமையாக்கிக்கொண்டு செகரெட்டரி திருமலையங்கார் என்றே எல்லோராலும் புகழப்பட்டார்.

இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த நான் பென்னிங்டன் கமிட்டி போன்ற ஸ்தாபனத்தாலும் பொதுமக்கள் பலருடைய உதவியாலும் நல்ல முறையில் வளர்க்கப்பட்டேன். திரு. எஸ். திருமலையங்காருக்குப்பின், திரு. டி. ஏ. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் என்ற பெரியவர் என் வளர்ச்சியில் மிக்க அக்கறை கொண்டு நிர்வாகப் பொறுப்பினை ஏற்று செகரெட்டரி ஆனார். என்னிழலில் தங்கி நல்லறிவும், திறமையும்

பெற்றுப், பிரிவினையில்லாத் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக விளங்கிய உயர்திரு. பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் என்னிடம் அளவற்ற பக்தி கொண்டவர். என்னிழலில் ஒதுங்கித் தொழில் திறமையில் முதன்மை பெற்று இராசபாளையம் தொழில் தந்தை என்று போற்றப் பெற்றவரான பி. ஏ. சி. ராமசாமி ராஜா அவர்களும் அளவற்ற ஈடுபாடும், பக்தியுமுடையவர். டி. ஏ. எஸ்., பி. எஸ். கே., பி. ஏ சி. ஆர். இவர்கள் உற்ற நண்பர்கள். ஒரு சாலை மாணக்கரும் கூட. இவர்கள் கூடி ஆலோசித்து என் வளர்ச்சிச்காக யாரை அணுகுவது என்றுலோசித்து இந்த ஊரில் சைவப் பெருமகனுராய ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அவதரித்தார், 'அவருடைய நினைவாக, நினைவுபடுத்த இவ்வூரில் யாதுமில்லை' என்ற நல்லெண்ணத் துடனும், என் வளர்ச்சியில் கருத்துடனும், ஸ்ரீ ராஜா அவர்கள் தாமே அன்று தருமையாதீனத் தவச்செல்வராக விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணி அவர்களை அணுகி, அவர்களிடம் தம் நினைவை விண்ணப்பித்து, ஒருலக்ஷ ரூபாய்க்கு வாக்குறுதி பெற்று, உடனடியாக 55000/- பெற்று, பள்ளிக்குக் குருஞானசம்பந்தர் என்ற பெரையும் சூட்டி அன்று முதல் குருஞானசம்பந்தர் இந்துப்பள்ளி என்றே அழைக்குமாறு செய்தார். ஒரு கட்டிடத்தையும் கட்ட ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்தோ பரிதாபம்! கண்மணியனைய பி. எஸ். கே., டி. ஏ. எஸ். ஆகிய இருவரையும் ஒருவர் பின் ஒருவராகப் பொல்லாக் கடுங்கூற்றம் கண்விழித்துக் கொண்டது. என்னைப் பரிபாலிக்கப் பொறுப்பேற்ற டி. ஏ. எஸ்ஸின் நிலை என் உள்ளத்தை நிலை கலங்கச் செய்தாலும், விஞ்ஞானி கே. எஸ். கிருஷ்ணன், தமிழ்நாட்டின் தலைமை நீதிபதி K. வீராசாமி, ராஜபாளையம் பிரமுகர் திரு டி. கே. ராஜு, பல இந்திய ஆட்சிப்பணி அலுவலர்கள் (I. A. S.) தொழில் மேதைகள், பொறியியல் வல்லுனர்கள் ஆகிய என் கண்மணியனைய செல்வங்களின் உயர்நிலையைக்கண்டு 'ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்' என்ற நிலையில் இன்னலெல்லாம் மறந்து மகிழ்ந்தேன் - மகிழ்கிறேன்.

பின்பு வாசுதேவநல்லூர் திரு. ஆர். எஸ். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் செகரெட்டரியாகப் பொறுப்பேற்றுப் பல்நோக்குப் பள்ளி என்ற நிலையில் (Multipurpose School) தொழிற்கல்விக்கான கட்டிடங்கள் கட்டி என்னை மேலும் வளம்பெறச் செய்தார். இவர் காலத்தில் பெண்கள் கல்வி முன்னேற்றத்தில் கருத்திற்கொண்டு எனக்கு ஒரு சகோதரியாகத் தேசியப் பெண்கள் பள்ளியையும் தோற்றுவித்துப் புகழ் கொண்டார்.

பின்பு, எனக்கொரு இக்கட்டான நிலையில், என் கண்மணியனைய மாணவ மணியான திரு. ஏ ஆர். சுந்தரராஜன் என்பார் செகரெட்டரியாகப் பொறுப்பேற்றுச் சிக்கலெடுத்துச் சீர்செய்து பேணினர். அவருக்குப்பின் 1970ல் பரம்பரை பரம்பரையாக என்னிடமே அறிவு வளர்ச்சி பெற்றவராய், கீர்த்தி மூர்த்தியான திரு. டி. ஏ. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அவர்களின் குமாரரான திரு. டி. ஏ. எஸ். ராமஸ்வாமி என்பவர் செகரெட்டரியாகப் பொறுப்பேற்று நிர்வகித்து வருகிறார்கள். நல்ல உள்ளம் கொண்ட உத்தமர் "ராமன்" என்ற தன் பெயருக்கேற்பப் பிறர் குறை காணது, பிறர் நிறையையே காணும் பெருந்தகையாளர்.

அவர், இன்று என் செல்வங்களாய் மதிப்பிற்குரிய நீதிபதி திரு. V. ராமஸ்வாமி அவர்களைத் தலைவராகவும், ராஜபாளையம் பிரமுகர் திரு. பி. ஆர் ராமசுப்பிரமணிய ராஜா அவர்களைத் துணைத் தலைவராகவும், தானே

செயலராகவும், வாதத் திறமையில் வல்ல சந்திரன் பிள்ளை அவர்களைத் துணைச் செயலராகவும், நிர்வாகத் திறமைமிக்க திருமலாச்சாரி அவர்களைப் பொருளாளராகவும் கொண்டு ஒரு கமிட்டியை அமைத்து நல்ல முறையில் நூற்றாண்டு விழாவினைக் கொண்டாடவும் ஏற்பாடு செய்து வருகிறார். ஊதியம் பெறும் முழுநேர ஊழியர் போல் பணிபுரியும் இவருடைய சேவையால் இவரைப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்கவென வாழ்த்துகிறேன்.

நன்மக்களைப் பெற்றதற்கும், நூறாண்டு தலைநிமிர்ந்து நிற்பதற்கும், என்னைப் பாதுகாத்த புரவலர்கள் போல், என்பால் பணிபுரிந்த ஹெட்மாஸ்டர் திரு. எஸ். கிருஷ்ண அய்யங்கார், திருவாளர்கள் ஒப்புயர்வற்ற அப்புவையங்கார் என்ற கவிபூஷணம் நரஸிம்மாசாரியார், ரங்கநாதப் பிள்ளை, அப்பன் தாத்தாச்சாரியார், ஏ. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார், அழகராச்சாரியார், K. ராஜம் அய்யங்கார், ஆர். நரஸிம்மராவ், டி. திருமலையங்கார், டி. ஏ. ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார், என். சுப்புராம அய்யர், எம். நாராயண அய்யங்கார், வெ. சந்தானமையங்கார், ஏ. சுந்தரராஜ சர்மா போன்ற நல்லாசிரியப் பெருமக்களின் உழைப்பு என்றும் கல்மேல் எழுத்துப்போல் ஆகுமே. இன்னும் திரு. எஸ். அனந்தநாராயணன் என்ற பெயரினர் ஆசிரியர் குழாத்தை நல்வழிப்படுத்தி நடத்திச் செல்லும் தலைமையாசிரியராக விளங்குகிறார்.

அருளாளர்களும், அன்பர்களும் உள்ள ஊரிலிருந்தாலும் பொருளாளர் இல்லாத ஊரில் வாழ்வதால் என் வளர்ச்சி பிரமிக்கத்தக்கதாயில்லை. ஏதோ நானும் வாழ்ந்தேன் - வாழ்கிறேன் – வாழ்வேன் என்ற தைரியத்தில் வாழ்ந்தே வருகிறேன். நானும் என் கதையை முடித்தேன். "இந்த நானிலமுற்றும் நல்லின்பத்தில் திளைக்கவே" என்று தன் கதையைக் கூறி முடித்தாள்.

பள்ளித்தாயை சிரந்தாழ்த்திக் கரம் குவித்து, மேனி மண்ணுறப் பணிந்து

அனுதினம் உனைப் போற்றுவோம்
எங்களைக் காக்க வந்த இந்து ஹைஸ்கூல் தாயே
அனுதினம் உன்னைப் போற்றுவோம்.

என்று துதித்து மனநிறைவு கொண்டு விடைபெற்றுச் சென்றேன்.

"ஓர் அன்பன்"

நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ச்சிகள்.

நூற்றாண்டு விழாக் கட்டிட அடிக்கல் நாட்டுதல்.

நூற்றாண்டு விழாக்கமிட்டித் தலைவர் திரு. ஜஸ்டிஸ் V. ராமஸ்வாமி அவர்கள் பிரமுகர்களை வரவேற்று அறிக்கை சமர்ப்பித்தல்.

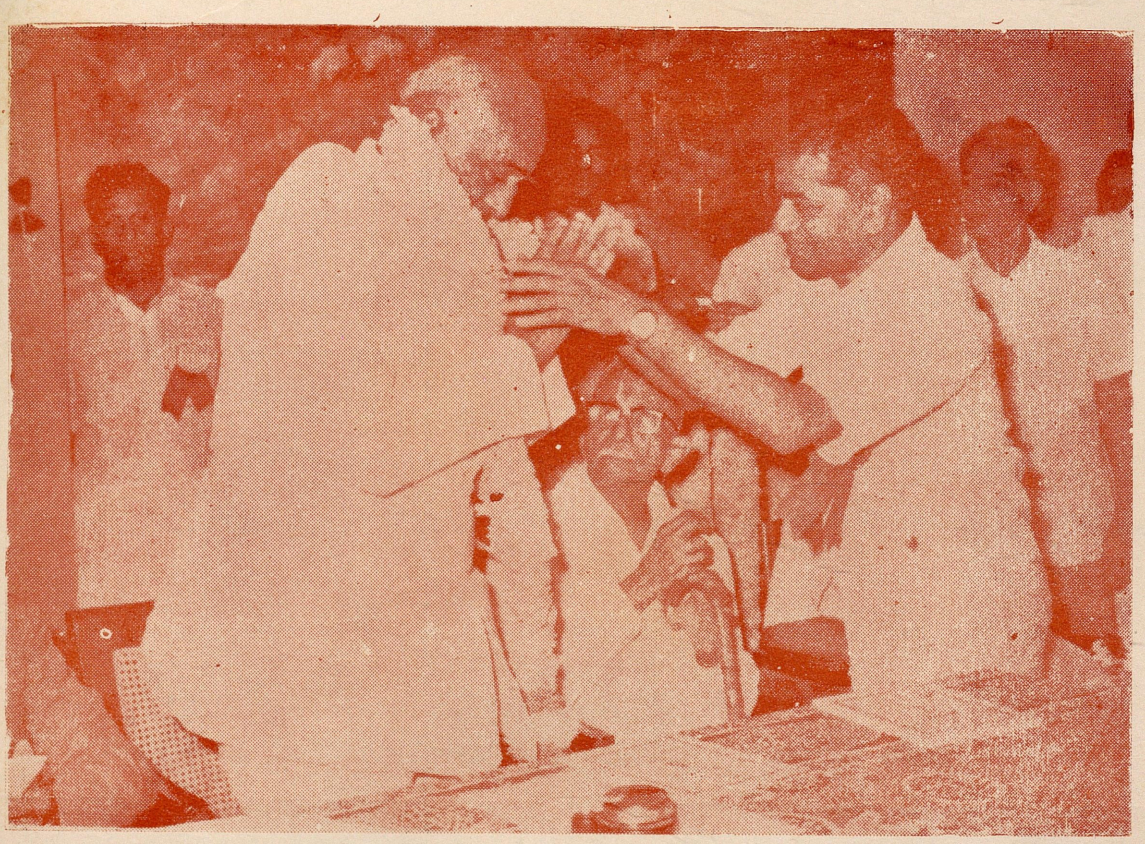

செட்டிநாட்டரசர்க்கு கமிட்டியின் செகரெட்டரி
திரு. T. A. S. ராமஸ்வாமி அவர்கள் மாலையணிவித்து வரவேற்றல்.

விழாத் தலைவர் திரு ஜஸ்டிஸ் K. வீராஸ்வாமி அவர்களின் முன்னுரை.

செட்டிநாட்டரசர் உரையாற்றுதல்.

இராஜபாளையம் ராம்கோ நிறுவனத்தலைவரும் நூற்றாண்டு விழாக் கமிட்டியின் துணைத்தலைவருமான திரு. பி. ஆர். ராமசுப்பிரமணிய ராஜா அவர்கள் மலர்வெளியிட்டு உரையாற்றுதல்.

அருப்புக்கோட்டை இராமலிங்கா மில்ஸ் நிர்வாக இயக்குநர்
திரு. T. R. தினகரன் அவர்கள் காந்தியடிகளின் படத்திறப்புச்செய்து
உரையாற்றுதல்.

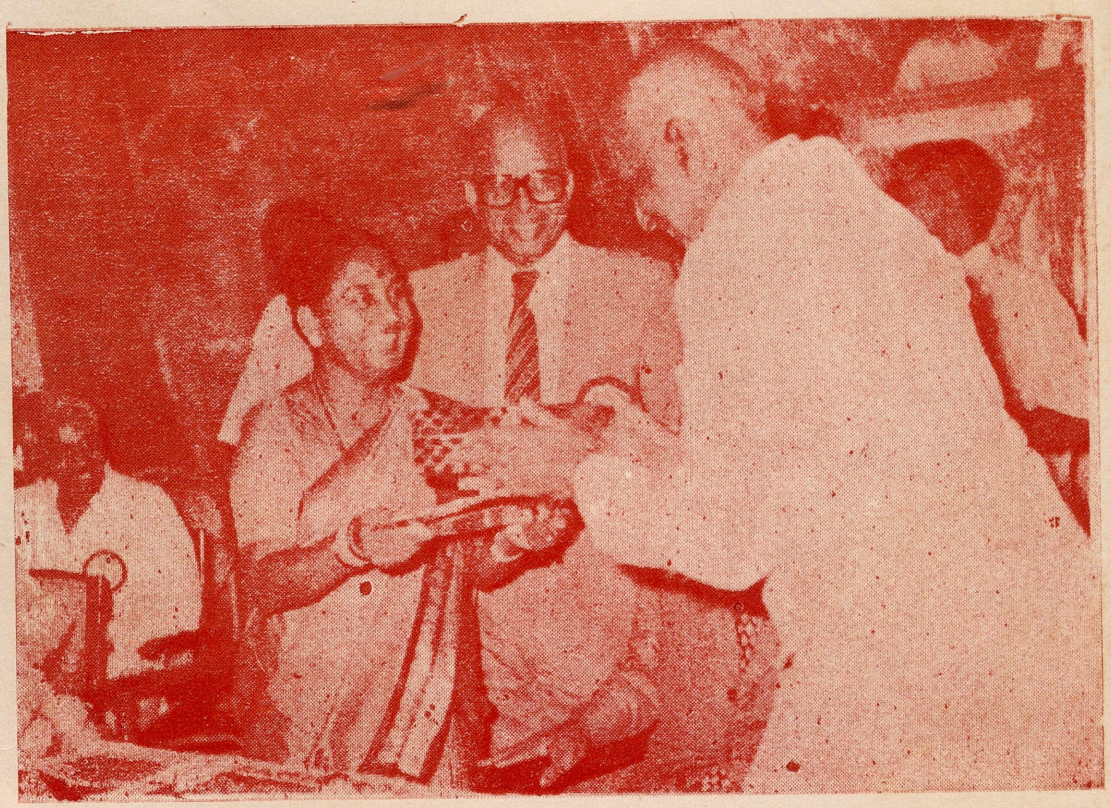

செட்டிநாட்டரசர்க்குக் கமிட்டியின் அன்பளிப்பை
திருமதி சரோஜினி ராமஸ்வாமி அவர்கள் வழங்குதல்

கமிட்டியின் செயலர் T. A. S. ராமஸ்வாமி அவர்கள்
நன்றியுரை கூறல்.

விழாப் பிரமுகர்கள் உரையாடல்

நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ச்சி.

27—10—82ம் தேதியன்று நம்பள்ளியின் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ச்சி நடை-பெறுவதையொட்டி அதற்குமுன்பு சிலநாட்களாகவே பள்ளிக்கூடம் விழாக்கோலம் கொண்டிருந்தது. வெள்ளையடிப்போரும் கட்டிடத்தை அலங்கரிப்போரும், காவணம் போடுவோருமாகப் பல்திறத்தினர் ஒருங்குகூடிப் பள்ளிக் கூடத்தை மணப்பெண்ணை அலங்கரிப்பது போன்று அலங்கரித்திருந்தனர். முதல்நாளே தொடங்கி மின்விளக்கு அலங்காரங்கள் பளிச்சிட பள்ளிக்கூடம் புதுப்பொலிவுடன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது.

பாரியைப்பற்றிப் பாடிய புலவனொருவர், இவ்வுலகை வாழவைப்பதற்குப் பாரியொருவன் மட்டுமில்லை, மாரியும் (மழையும்) இவ்வுலகை வாழவைக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார். இதனால் பாரியின் உலகுபுறக்கும் தன்மைக்கு, இவ்-வுலகில் வேறுஎதுவும் சான்றாக நிற்க முடியாது என்ற கருத்து வெளியிடப்படு கிறது. அதுபோல 27—10—82 விழாவில் மாலை 4மணிக்கு நூற்றாண்டுக் கட்டிட அடிக்கல் நாட்ட செட்டிநாட்டரசர் வருகைதரப்போகிறார். கைம்மாறு கருதாத தம்வள்ளன்மையால் உலகு கொண்டாடப் புகழப்படப் போகிறார் என்பதையறிந்து, பலமாதங்களாகத் தன்மழைக்கரம்நீட்டாது, தண்ணீர் தண்ணீர் என்றே மக்களைத்தவிக்கவிட்ட தண்முகில் அன்று காலையிலேயே வந்து தன் பல்லாயிரம் மழைக்கரம் நீட்டி மக்கள் மனமும், மண்ணும் குளிரக்கொட்டித் தன் வள்ளன்மையைப் பறைசாற்ற முந்திக்கொண்டது

சரியாக 4மணிக்கு விழாப்பிரமுகர்கள் அனைவரும் ஒவ்வொருவராக வந்து சேர்ந்தனர். விழாவுக்கென்றே அமைக்கப்பெற்ற அலங்காரப் பந்தல் மேடை ஈரமாய்விட்டதால், நம் சகோதர ஸ்தாபனமாய், என்றும் நம்விழாக்கள் நடை பெற்ற இடமுமான பென்னிங்டன் கலையரங்கில் திட்டமிட்டபடி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

முதன்முதலாக, செட்டிநாட்டரசர் அவர்கள், தாம் ஒருபல்கலைக்கழக இணைவேந்தர் என்ற முறையில் மாணவர்களின் அணிவகுப்பு மரியாதையை, பல்லியங்களின் இன்னொலியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார். உடன், நூற்றாண்டுக் கட்டிட அடிக்கல் நாட்டுவிழாவிற்காக, அந்த இடத்திற்கு செட்டிநாட்டரசர்

அவர்கள், மங்கல மங்கையர் ஆரத்தியெடுக்கவும் பல்லியங்கள் முழங்கவும் வருகைதந்தார்கள். அங்கு, குறித்த இடத்தில் முறைப்படி அஸ்திவாரக்கல் நாட்டியும், கல்வெட்டினைத் திறந்தும் வைத்தார்கள்.

பின்பு, பென்னிங்டன் கலையரங்கில் பிரார்த்தனை கீதத்துடன் விழா தொடங்கியது. இப்பள்ளிக்கூடத்தின் பழைய மாணவரும் தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்ற முன்னாள் தலைமை நீதிபதியுமான மேதகு K. **வீராஸ்வாமி** அவர்கள் விழாத் தலைமை ஏற்றார்கள். அவர்கள் விழா நிகழ்ச்சிகளை நிரல்படக்கூற, முதலில் இப்பள்ளியின் பழைய மாணவரும் தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்ற நடுவருமான- மேதகு-நீதிபதி- திரு. V. **ராமஸ்வாமி** அவர்கள் நூறாம் ஆண்டு அறிக்கையினை வாசித்துச் சிறப்பு விருந்தினர்களான செட்டிநாட்டரசர் டாக்டர் சர். **முத்தையா செட்டியார்,** இராசபாளையம் நகரப்பிரமுகர்களான **திரு. பி. ஆர். ராமசுப்பிரமணிய ராஜா** திரு. D.K. **ராஜு**, அருப்புக்கோட்டை இராமலிங்காமில்ஸ் நிர்வாகஇயக்குனர் திரு. T.R. **தினகரன்,** பள்ளியின் பழைய மாணவரும், கேரள அரசின் சிறப்புச் செயலருமான- திரு. M. S. K. **ராமஸ்வாமி** I. A. S., விழாத்தலைவர், பரிசுவழங்க வந்துள்ள இப்பள்ளியின் பழைய மாணவி திருமதி. **சரோஜினி ராமஸ்வாமி,** முதலிய பிரமுகர்களை அறிமுகம் செய்துவைக்கப் பள்ளியின் செகரெட்டரி திரு. T. A. S. **ராமஸ்வாமி** அவர்கள் அனைவர்க்கும் மலர்மாலை அணிவித்து வரவேற்றார்கள்.

செட்டிநாட்டரசர்-டாக்டர்-ராஜா-சர் **முத்தையா செட்டியார்** அவர்கள், தமது உரையில் நாட்டின் இன்றையத்தேவை தொழில் முன்னேற்றம்தான். அதற்கேற்ப ஏட்டுக்கல்வியைக் காட்டிலும், தொழிற்கல்வியளிப்பதே மிக இன்றியமையாதது என்றுகூறி, நூறாண்டு நல்லமுறையில் செயலாற்றி நன்மக்கள் பலரைத் தோற்றுவித்த பெருமையுடைய இப்பள்ளிக்கூடத்தின் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டதற்குத் தான் பெருமைப்படுவதாகவும்கூறி, இப்பள்ளியின் நூற்றாண்டுக் கட்டிட நிதிக்குத் தன்னுடைய நன்கொடையாக முதல் தவணையாக ரூபாய் முப்பதினாயிரத்தைக் கரகோஷங்களுக்கிடையே அறிவித்தார்கள்.

அடுத்து நூற்றாண்டுமலரை வெளியிட்டுப் பேசிய, இராசபாளையம் நகரப்பிரமுகரும், ராம்கோ நிறுவனங்களின் நிர்வாக இயக்குனரும், தொழில் மேதையும், பள்ளி நூற்றாண்டு விழாக்கமிட்டியின் துணைத்தலைவருமான திரு. **பி. ஆர். ராமசுப்பிரமணிய ராஜா** அவர்கள், தந்தந்தையார் பயின்ற பள்ளியின், நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்வதில் தான்பெருமைப்படுவதாகக்கூறி மலரை வெளியிட்டு, அதனையும், இப்பள்ளியின் பழைய மாணவரும், இராசபாளையம் நகரப் பிரமுகருமான பெரியவர்-திரு. D. K. **ராஜு** அவர்களிடம் கொடுப்பதில் பெருமைப் படுவதாகக்கூறிப் பள்ளிக் கட்டிட நிதிக்கு தன்னுடைய முதல் தவணை நன்கொடையாக ரூபாய் முப்பதினாயிரத்தை அறிவித்தார். மலரைப்பெற்றுக்

கொண்ட திரு. D. K. ராஜு அவர்கள், தான் இப்பள்ளியின் பழைய மாணவராக இருந்தகாலத்து ஆசிரியர் மாணவர் உறவு முதலிய அருமை பெருமைகளை நினைவு கூர்ந்து இந்தநிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டமைக்கும்-கொள்ளச்செய்த மைக்கும் தன் நன்றி கலந்த மகிழ்வைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

விழாச்சார்பாக மகாத்மா காந்தியடிகள் படத்தைத் திறந்துவைத்த அருப்புக்கோட்டை இராமலிங்காமில்ஸ் நிர்வாக இயக்குனர் திரு. T.R. தினகரன் அவர்கள் மகாத்மாவின் தன்னலமற்ற சேவையைப் பாராட்டி, அவர்போல் வாழ எல்லோரும் முயலவேண்டும் என்றும், அப்படியானால் நாடு சுபிக்ஷமடையும் என்றும் கூறித் தான் ஒரு தொழிலதிபராயினும் காந்திய நெறியில் வாழ்பவர் என்பதை நிரூபித்தார். மேலும் நன்மக்கள் பலரை உருவாக்கிய-உருவாக்குகின்ற இப்பள்ளிக் கட்டிடநிதிக்குத் தனது நன்கொடையாக ரூபாய் பதினாயிரத்தை அறிவித்தார்.

அடுத்து, நூற்றாண்டுவிழாக் கண்ட மகாகவி பாரதியாரின் படத்தைத் திறந்துவைத்த-இப்பள்ளியின் பழைய மாணவரும்-கேரள அரசின் சிறப்புச் செயலருமான-திரு. M.S.K. ராமஸ்வாமி I.A S. அவர்கள், தனக்கும் இந்தப்பள்ளிக் கூடத்திற்கும் மூன்று தலைமுறையாக உள்ள தொடர்பை நினைவு கூர்ந்து, இப்பள்ளி வளர்ச்சியில் தனக்கும் கருத்துண்டு என்று கூறி, மகாகவியும் நூறாண்டு நிறைவு பெற்றவர், பள்ளியும் நூறாண்டு தொடங்குகிறது. ஆதலின் இந்த நிகழ்ச்சியில் தன்னை இப்படத்தைத் திறந்துவைக்கச் செய்தமைக்குத் தன் நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

தொடர்ந்து பரிசளிப்புக்குமுன், விழாத்தலைவர் தமது நிறைவு உரையை நிகழ்த்தினார். தான் இப்பள்ளியில் பயின்ற காலத்துத் தலைமையாசிரியராக இருந்த திரு. எஸ். கிருஷ்ண அய்யங்கார், ஆசிரியர்களான திரு. A. ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார், திரு. R. நரஸிம்மராவ், திரு. K. ராஜுமையங்கார் போன்ற பெருமக்களின் போதனா சக்தியையும், மாணவர்பால் அவர்கள் கொண்டிருந்த அன்பையும் விரிவாக நினைவுகூர்ந்து தன்நன்கொடையாக ரூபாய் ஐயாயிரத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

பின்பு பரிசளிப்பினை இப்பள்ளியின் பழைய மாணவியான திருமதி சரோஜினி ராமஸ்வாமி அவர்கள் செய்தார்கள். அதில் முதன்முதலாகச் செட்டிநாட்டரசர் அவர்கள் அடிக்கல்நாட்டப்பயன்படுத்திய வெள்ளிக்கரண்டியினை (கொத்தனார் கரண்டி) அவர்களிடம் கமிட்டியின் அன்பளிப்பாக அளித்தார்கள். அடுத்து இக்கமிட்டியின் நிர்வாகத்திலுள்ள தேசிய மகளிர் மேனிலைப்பள்ளியின் தலைமையாசிரியை திருமதி செண்பகம் அவர்களுக்கு இந்தஆண்டில் நல்லாசிரியர் விருதுகிடைத்ததைப்பாராட்டிக் கமிட்டியின் அன்பளிப்பாக ஒருவெள்ளிடம்ளரை அளித்தார்கள். அடுத்து, 1982ஆம்ஆண்டில் நடைபெற்ற அரசுத்தேர்வுகளில் முதல் மதிப்பெண்பெற்ற மாணவ மாணவியருக்குப் பதக்கங்களுமட்டும்அளித்து

விழாவினை நிறைவுசெய்தபின், பள்ளிக்கூட செகரெட்டரி-திரு. T. A. S. **ராமஸ்வாமி** அவர்கள் நன்றிகூறினார்கள். தம்நன்றியுரையில் அழைப்பிற்கிணங்க தத்தம் பெரிய அலுவல்கள் அனைத்தையும் நிறுத்திக்கொண்டு இவ்விழாவிற்கலந்து கொண்ட பிரமுகர்கள் அனைவருக்கும் தனித்தனியாக நன்றி கூறினார்கள். மேலும், இந்தப்பிரமுகர்கள் அனைவரும் நன்கொடையளிப்பதாகக் கூறியதைப் பாராட்டி எடுத்தசெயல்இனிதுமுடிய இவ்விழாவும், இந்நல்லோர்களின்தொடர்பும் துணைசெய்யும் என்றும் கூறினார்கள். மேலும் வைணவ சம்பிரதாயத்தில் பெரியாழ்வார் பாசுரமான பல்லாண்டு தொடங்கி, அவர் மகளான ஆண்டாள் பாசுரமான திருப்பாவையில் முடிவது ஒருவழக்கம். அதுபோன்று விழாத் தலைவரான தந்தையார் தொடங்கிவைக்க, அவர்தம் மகளாரான திருமதி. **சரோஜினி ராமஸ்வாமி** அவர்கள் பரிசளிப்புச்செய்து நிறைவுசெய்தார்கள் என்று கற்பனைச் சுவைபட நன்றி கூறினார்கள். மேலும் அயலூர்களிலிருந்து வந்திருந்த பிரமுகர்கள், பழைய மாணவர்கள் பலருக்கும் நன்றி கூறியதோடு என்றும் நமக்கு உதவியாக இருக்கும் பென்னிங்டன் ஸ்தாபனத்தார்க்கும் ரூபாய் ஐம்பதினாயிரம் நன்கொடையளித்து கட்டிடநிதி வசூலைத் தொடங்கிவைத்தும், என்றும் நமக்கு உறுதுணையாக இருந்துவரும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சாசுவத நிதி லிமிடெட் ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகிகளுக்கும், பங்குதாரர்களுக்கும் (Share holders) தன் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். இத்தனையிலும் இவ்விழாவிற்காக தான் படித்த பள்ளி என்ற அபிமானமொன்றே காரணமாகக்கொண்டு சென்னையிலிருந்து இங்கு வந்து விழா நிகழ்ச்சிகளை அழகிய புகைப்படம் எடுத்த திரு. S. P. **ராமச்சந்திரன்** அவர்களுக்கும் நம் பள்ளிக் கமிட்டியின் உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு நிலையிலும் உறுதுணையாக இருந்து உதவியமைக்கும், ஒத்துழைப்பு அளித்ததற்கும் அவர்கள் அனைவர்க்கும் மற்றும் இவ்விழாவில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் தன் நன்றியறிதலைக் கூறிக்கொண்டார். பின்பு பிரமுகர்கள் அனைவரும் விடைபெற்றுச்சென்றபின் மற்றைய பரிசு வழங்கலும், கலைநிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றன.

இப்பள்ளியின் பழைய மாணவரும், விலங்கியல் மருத்துவத்துறை நிபுணருமான டாக்டர் V. S. **ஆழ்வார்** அவர்கள் பரிசுகள் வழங்கியும், கலைநிகழ்ச்சிகளுக்குத் தலைமை ஏற்றும் சிறப்பித்தார்கள். நாட்டுப்பண்ணுடன் விழா இனிதே நிறைவேறியது.

தொகுப்பு: **இரா. பார்த்தசாரதி,**
தமிழாசிரியர்.

நூற்றாண்டு விழா காணும் நமது மேல்நிலைப்பள்ளிக்கு

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

காஞ்சிபுரம் மற்றும் எல்லா ரக பட்டு,
மில் & கைத்தறி ஜவுளிகளுக்குச் சிறந்த ஸ்தாபனம்

பழனிக்குமார் ஜவுளி ஸ்டோர்ஸ்,

25, பெரியகடை பஜார்,
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

உரிமையாளர் :- S. A. சுப்பிரமணியஞ் செட்டியார் & சன்ஸ்.

எங்களிடம் G. K. C. கணேஷ் பனியன்கள் கிடைக்கும்.

எங்களது நல்வாழ்த்துக்கள்!

பெண்களுக்கு அழகைக்கொடுத்து
வசீகரிப்பதில் இணையற்றது

"T. M. G. S. சுகுந்தா குங்குமம்"

தயாரிப்பாளர் :

T. M. G. ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார்,
132, ஆதியப்பநாயக்கன் தெரு,
மதராஸ் - 600 001.

☎ 31419

WITH
BEST
COMPLIMENTS
FROM

NAVRANG DYEING PRIVATE LIMITED

SPECIALISED IN:

HAND PROCESSING OF BLEACH,
MERCERISE, MULLS & DHOTY.

FACTORY:

Plot A-91/92,
M. I. D. C.
DOMBIVLI.
Phone: 340

OFFICE:

573, Girgaum Road,
Chira Bazar,
BOMBAY - 400 002.
Phone: 313002/8.
Telex: 011-5749 RANG IN
Cable: NAVEXORANG.

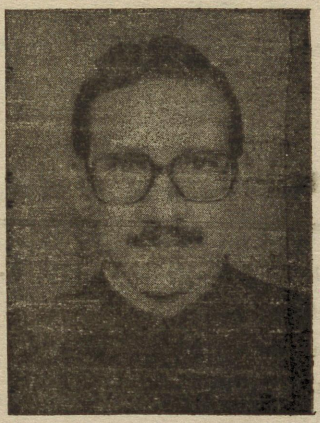

என் மதிப்பிற்குரிய பள்ளி

A. தணிகாசலம் B.Sc ,B.L.,
XVII மெட்ரோ பாலிடன் மாஜிஸ்ட்ரேட்,
சைதாப்பேட்டை, சென்னை - 15.

என் ஆசிரியர் மாதா, பிதா, குருதெய்வம் என்று அடிக்கடி கூறுவார். உண்மைதான். தாயும், தந்தையும் என்னை உருவாக்கிய தெய்வமாவார்கள். அடுத்து நமக்கு அறிவுக்கண்ணைக் கொடுத்து அனைத்தும் அறியுமாறு செய்த ஆசிரியர் ஒரு தெய்வமாவார். அடுத்து தெய்வம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஊனக்கண்ணிற்கு எட்டா அருவமாய், நம்மை ஆண்டுவரும் இறைவனைத் தான் குறிப்பிடுவர். உண்மைதான் அது என்றாலும், என்னளவில் அந்த இடத்தில் தெய்வமென்று பேசப்படுவது கற்பிக்கும் ஆசிரியர்க்கும், நமக்கும் நிழல்தந்து, கல்விக்கேற்ற உபகரணங்களை அளித்து, நம் வாழ்வோடு ஒன்றி நம்மால் என்றும் போற்றப்படுவதாய், நம் எண்ணத்தில் என்றும் பசுமையதாய் உள்ள கலைத் தெய்வம் வாழும் கலைக் கோயிலாம் பள்ளியைத் தெய்வமென்றால் தவறில்லையே. ஆதலின் பள்ளியைத் தெய்வம் என்பதால் குறிப்பிடப்படுகிறது என்று குறிக்கிறேன்.

என் பள்ளி வாழ்வில் எனக்குக் கற்பித்த ஆசிரியர்களெல்லாம் மாணவர் ஒவ்வொருவருடைய குறை, நிறைகளைக் கண்டறிந்து, குறை களைந்துத் தனிக் கவனம் செலுத்திக் கற்பித்து நிறையுடையாரை ஊக்குவித்துக் கற்பித்த பெருந்-தகையாளர்கள். ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதிலும் வளையாததன்றோ. பள்ளிப் படிப்புக்குப்பின் கல்லூரிகளில் பயின்றாலும், பணிபுரியச் சென்றாலும் இங்கு இடப்பெற்ற அஸ்திவாரமும், அடிப்படையறிவும், ஒழுக்கமும் இன்று என்னை இந்நிலைக்கு உயர்த்தியது என்று மகிழ்ந்து உள்ளம் பூரிப்படைகிறேன்.

நூறாண்டு விழாக் காணும் இந்நாளில், இப்பள்ளி மேலும் மேலும் வளர்ந்து, பல்கலைக் கழகமாகப் புகழ்பெற இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்.

பூவில்லிக்கு எட்டாத ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் செல்வம்!

வித்வான் ப. நீலா, எம்.ஏ.,
பேராசிரியை,
தருமையாதீனப் பல்கலைக் கல்லூரி,
தருமபுரம், மயிலாடுதுறை - 609 001

இந்தக்காலம் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ச்சி என்ற கண்ணுடி அணிந்தே காண்கிறார்கள். இதில் நன்மையும் உண்டு. தீமையும் உண்டு. தொன்மையவாம் எனுமெவையும் நன்றுகா—இன்று தோன்றியவாம் எனுமெவையும் தீதாகா—என்று இதற்கான வரவேற்பும்—முன்பே அமைந்தது, சமீபத்தில் ஒரு செய்தி படித்தேன்.

சகரர் பாதாளம் வரை தோண்டியதால்—சாகரம் எனப் பெயர் வந்தது. யாகக் குதிரையை அப்படி அதுவரை தோண்டித் தேடினர்களாம். பிறகு கபிலராஸ்ரமத்தில் குதிரையைக் கண்டார்கள். அவரே குதிரையைத் திருடியதாகக் கருதி அவரை வருத்திட—அவர் அவர்களைப் பொசுக்கி விட்டதாக—இராமாயணக் கதை. நம்நாட்டுக்கு நேர்கீழே அமெரிக்கா இருக்கிறது. அது பாதாளம் என்றுல் அங்கே இருக்கும் கலிபோர்னியாதான் கபிலாரண்யம். அதற்குப் பக்கத்தில் குதிரைத்தீவும் (Horse Island) அதற்குப் பக்கம் சாம்பல்தீவும் (Ash Island) இருப்பது அறிக.

"குணமென்னும் குன்றேறி நின்ருர் வெகுளி
கணமேயும் காத்த லரிது"—என்ற தத்துவம் இக்கதையால் விளக்கப் படுகிறது. இப்படியான கதையோ—சடங்கோ இல்லாமல் தத்துவங்களைப் புரிந்து கொள்வதும் கடினம். பிற்பாடு—தத்துவங்கள் மறந்துவிட—கதைகள் தங்கிவிட்டன. புராணக் கதைகள் கூட—சில தத்துவங்களை விளக்க வந்தவையே.

இன்னெரு உதாரணம். திருமணத்தில் அம்மி மிதித்தல் அருந்ததி பார்த்தல்—என்பது ஒரு சடங்கு. இதன் தத்துவம் என்ன? பலருமறியக் கற்பு வாழ்வில் புகும் மணமகளே! இதோ ஒன்றை நினைவில் கொள். இல்வாழ்விற்குப் பெருமை தரும் 'கற்பு' கண்போல் பேணப்பட வேண்டும். இதில் சோர்வு ஏற்பட்டால் என்ன ஆகும் எந்நிலை வரும்—தெரியுமா?

கற்புநிலை தவறினுள் முனிபத்தினி அகலிகை. இறைவன் அருளிய கர்ப்பத்தை—நெருப்பிலிட்டுத் தூயதாக்கிய பின்னும் ஏற்க மறுத்தாள் அருந்ததி (பரிபாடல் கருத்து). கற்பு தவறியவள் இதோ—உன் காலடியில் கல் வடிவில் கிடக்கிறுள். கற்பால் உயர்வு பெற்றவள் நீ நிமிர்ந்து பார்க்கும்படி அங்கே வானில் சுடர்விடு-

கிருள் —இனி உன் பாதையை நீயே தேர்ந்துகொள் — என்று அவள் கணவன் அவளிடம் கூறும் தத்துவம் பொதி சடங்கு — இன்று சடங்காகவே நிகழ்வதைப் பார்க்கிறோம்.

புராணத்துள் ஒரு காட்டு. இறைவனது இயல்பு ஆருயிர்க்கு அருள் செய்வதே. உயிரில் நாயுயிர் என்றோ நரருயிரென்றோ பேதமில்லையே! ஒரு சமயம் சூரபன்மாதியர்களின் தொல்லை பொறுக்க முடியாத தேவர்கள் அனைவரும் வேண்ட-அவர்கள் துன்பத்தினைத் துடைத்திட முருகவேளைப் படைத்தருளினன்.

பின்னொரு சமயம் மதுரை மாநகரில் தாய்ப்பன்றி இறந்துவிடவே தவித்த பன்றிக் குட்டிகளுக்குத் தாயாகி முலை கொடுத்தான் (திருவிளையாடல்—பன்றி முலை கொடுத்தபடலம்) இரண்டினையும் ஒருசேர எண்ணிப் பார்க்கிறார் தருமையாதீன முனிவர். பூவில்லிக்கு எட்டாத பூரண ஞானப்பிள்ளையால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இவ்வாதீனத்தின் பத்தாவது மகாசந்நிதானம் அவர்கள் (ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான தேசிக சுவாமிகள்).

'பொன்னுசை' யென்ற தொடக்கமுடைய (திருவருட் பாத்திரட்டு) பாடலில்

'ஏழை பங்காளன் நீ என்றுனைச் சொல்வதிங்
கேழையடி யேன் தவிரவோ
முன்னுளில் ஒருமதுரை நகரினில் பன்றிக்கு
முலைகொடுத்தவன் அல்லவோ
முருகவேளைப் பெற்ற தந்தை அலவோ பெரிய
மூதுலகில் அடியார் மலக்
கன்னுர் உரித்துயிரை வாழையின் கனிசெயும்
கருணைப்ர வாக னன்றோ! — எனப்பாடுகிறார்.

சூரனுல் மிகமெலிந்த தேவர்கள் 'சிறந்த நோன்பியற்றுது—நாம் சிவனை வெறுத்தல் குற்றமே' என்றுணர்ந்தாலும் வேறுவழியின்றிப் பின்னும் சிவனையே தஞ்சமடைகிறார்கள்.

ஆதியும் நடுவுமீறும் அருவமு முருவு மொப்பும்
ஏதுவும் வரவும் போக்கு மின்பமுந் துன்பு மின்றி
வேதமுங் கடந்து நின்று விமலஞர் குமரன்தன்னை
நீதரல் வேண்டும் நின்பால் நின்னையே நிகர்க்க வென்றார்.

அவர்கள் வேண்டுகோட்படி "தனது தொல்லைத் திருமுகம் ஆறுங்கொண்டு" செந்-சழல் மேனியன் தீயின் வண்ணமாத் தந்தனன் குமரனை. சீரணி சரவணஞ் சேர்ந்த குமரன் சரவணபவன் ஆனன்.

"அருவமு முருவு மாகி அநாதியாய்ப் பலவா யொன்றுப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்ப தோர் மேனி யாகக்
கரு ணைகூர் முகங்க ளாறுங் கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய"

(கந்தபுராணம் முதல் காண் 1—92)

தேவர் துன்பம் தொலைந்தது. ஆதியயனெடு தேவர் சுரருலகு ஆளும் வகையில் வேலை சுவறிட சூரனுடலற வேல் விட்டான். "வானேர் கொடியவினை தீர்த்த வேலப்பா"—எனப் போற்றிருர்கள்.

இப்படியே கருணை நிறைந்த கண்ணுதற் பெருமான் மதிதோய் மாடம் நின்ற மதுரையில் ஒரு செயல்செய்தான். இரண்டு சிங்கங்கள் சேர்ந்து நீரருந்தும் துறையில் ஒரு பன்றி துணிச்சலுடன் வந்து தாகம் தணித்துக்கொள்ளும். ஆனல் இரண்டு பன்றிகள் இருக்கும் துறையருகே ஒரு சிங்கம் வர அஞ்சும். இப்படியான வீரமிருந்துங்கூட தனது இழிந்த பழக்கத்தால் இகழ்தலுக்கு ஆட்பட்ட பிராணி பன்றி. தந்தை தாயிழந்து தவித்துநின்ற குருளைகளின் துன்பம் நீக்கக் கருதினன் கலிமதி முடித்தவன். பேடின் வடிவெடுத்து வருந்தும் கானவன்பறழ் கலக்கம் போக்கினன். ஏனம் இன்னமும் காண்பரிதாகி இவன் ஏனமாகிய கதையிது.

இரண்டு நிகழ்ச்சிகளாலும் வருத்தம் எங்கு வந்துற்றலும் விரைந்துவந்து கருணைக்கையால் காப்பான் நம் கடவுள் என்பதே விளங்கிடும் தத்துவமாகும்.

இறைவனின் கருணை பேதமின்றி எல்லா உயிர்களிடமும் சுரக்கும்போது (மிக உயர்ந்த தானத்திலிருக்கும் தேவர், மிகக்கீழான படியிலிருக்கும் பன்றி) என்பால்மட்டும் அக்கருணை வற்றிவிட்டதே! மனிதனகிய என்னை மறந்தது ஏனை? என்று தகைமையுடன் தர்க்கம் செய்கிறர்.

ஆகவே கதைகள் மூலமாக வெளிப்படும் தத்துவங்கள் அற்புதமானவை. சிந்திக்கச் சிந்திக்க ஆனந்தம் தருபவை. இந்தக் கருத்தை இப்படிச் சிந்திக்கத் தூண்டியவர் நம் குருஞானசம்பந்தப் பெருமானே. அந்தக் கருத்தை இங்கே கவினுற விளக்கப்பட்டது.

நோயால் வருந்தியுனை நூறுகுரல் கூப்பிட்டால்
நீயாரை னுதிருக்கை நீதியோ - தாயாய்
அலைகொடுத்தகேழல் அருங் குழருக் கன்று
முலை கொடுத்தாய் நீயலவோ முன் (சொக்கநாதவெண்பா 57)

தாயார் மகவருத்தம் சற்றும் தரியார்கள் என்று அடுத்த பாட்டில் சொல்வது உண்மையே உபசார வார்த்தையன்று—என்பது இந்நிகழ்ச்சியால் விளக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தந்த இரண்டு செல்வங்கள்—சைவத்துக் கொன்றும், வைணவத்துக் கொன்றுமாக ஒளிதருகின்றன. ஒப்புமை, பிறந்த இடத்தால் மட்டுமில்லை—பூண்ட கொள்கையாலும் அமைகிறது.

மானிடவர்க் கென்று பேச்சுப்படின் வாழகில்லேன் என்ருள் கோதை நாச்சியார். உன்னைச் சிங்காரித்து உன்னை அழகு பார்க்கவே இப்பிறவி—என்னைச் சிங்காரித்து இடர்ப்படமாட்டேன்-என்ருர் இந்த தவஞானி. பெரியோர்கள் தந்த 'ஞான' விளக்கைத் துணைகொண்டு ஞால இருளிலும் நடக்கலாமே! வாருங்கள் பாவமகற்றி ஞானப் பாதையில் நடப்போம்.

With best compliments from:

J. B. BODA MARINE & GENERAL SURVEY AGENCIES PRIVATE LTD.,

"WAVOO MANSION"
39, Rajaji Salai,
P. B. No. 1957
MADRAS - 600 001.

Cable: ENDURANCE ❋ Telex: 041-696 ❋ Tel: 20911

With best compliments from:

M/S. KRISHNA OFFSET PRINTERS,
M/S. JAI KRISHNA OFFSET PRINTERS,
(Leading Manufacturers of Wedding Cards,
Note-Book Wrappers, etc.,)
9/1, P K. S. A. Arumuga Nadar Road,
SIVAKASI - 626 123.

With best compliments from:

Thiru T. V. P. SUBBIAH,
Distributors for NEYVELI "LECO"
14, Hanumar Koil Padithurai,
Madurai - 625001

Always Use

GOPAL TOOTH POWDER

MANUFACTURERS:

S.P.S. JAYAM & CO.,

VEL CHEMICAL WORKS,
25, EAST NAPPALAYAM STREET,
MADURAI - 625 001.

☎ 24653

With best compliments from:

Scientific Advance Company,

109, Apparswami Koil Street,
MYLAPORE, **MADRAS** - 600 004.

Dealers in: SCIENTIFIC APPARATUS AND CHEMICALS.
Stockists : BDH, SM & S. D. LABORATORY CHEMICALS.
VENSIL & SIGCOL LABORATORY GLASSWARE.

★ **60th YEAR OF SERVICE TO SCIENCE** ★

T. F. 71034 P. B. No. 616 Telephone: 71034

கோதை தூது.

சே. ராதாராணி

கூடலிழைத்துக் குறிபார்த்த கோதை பலனைக் காணாததாலே குயிலைத் தூது விடுகிறாள். எம்பெருமானைக் கூவி அழைக்குமாறு வேண்டுகிறாள்.

இத்தூதுப் பாசுரங்கள் பிற்காலத்தில் "தூது எனத் தனி இலக்கியமாக எழ வழிகாட்டியாயிருந்திருக்க வேண்டும். எனவேதான் தூது என்பது தலைவனைக் கண்டு காதல் கொண்ட ஒருத்தி, தன் காதலை உயர்திணைப் பொருள்களிடத்தேனும் அஃறிணைப் பொருள்களிடத்தேனும் எடுத்துக்கூறி தூது செல்லுமாறு ஏவும் பொருளமைந்தது என இலக்கணம் செய்தனர். அதனைக் கலிவெண்பாவினால் இயற்ற வேண்டும் என்றனர். பயிறருக் கலிவெண்பாவினாலே,

"உயர்திணைப் பொருளையும், அஃறிணைப் பொருளையும்,
சந்தியின் விடுத்தல் முந்துறு தூதெனப்
பாட்டியல் புலவர் நாட்டினர் தெரிந்ததே - என"

இலக்கண விளக்கம் இயம்புகிறது. மேலும் இன்னின்ன பொருட்களால் பாடலாம் என வரையறையும் செய்தனர்.

"இயம்புகின்ற காலத்து எகின மயில் கிள்ளை
பயம்பெறு மேகம், பூவை பாங்கி - நயந்தகுயில்
பேதை நெஞ்சம், தென்றல், பிரமரம் ஈரைந்துமே
தூதுரைத்து வாங்கும் தொடை".

என்று இரத்தினச் சுருக்க நூற்பா செய்தமைத்தது, இதனுள் குயில் மட்டும் "நயந்த குயில்" என சிறப்பித்ததினால் அதனது தகுதி உயருகிறது.
குயிற்பத்து :- தனது பக்திப் பெருக்கினை ஆண்டாள் குயிலிடம் கூறி தூது செல்லச் சொல்கிறாள். இப்பதிகம் குயிற்பத்து எனப் பெயர் பெறுகிறது.

ஆண்டாள் திருமாளிகைச் சுற்றிலும் மலர் வனம். அவ்வனத்தில் புன்னை, குருகத்தி, கோங்கு, செருந்தி முதலிய மரங்கள். அவற்றில் குயில் தன் பெடையுடன் கூடி வாழ்கிறது. அக்குயில் எப்போதும் இறைவன் நாமத்தையே கூறுகிறது போலும்? எனவே ஆண்டாளின் ஆற்றாமை பெருகியது. கண்ணணோடு காதல் கொண்டதால் தான்பட்ட அல்லல்களை அறிவிக்கிறாள்.

"மன்னு பெரும்புகழ் மாதவன் மாமணிவண்ணன்
மணிமுடி மைந்தன்
தன்னை உகந்தது காரணமாக — என்
சங்கிழக்கும் வழக்குண்டே"

அந்த விமலன் தனக்கு உருக்காட்ட மாட்டான். ஆயினும் உள்ளம் புகுந்து நைவித்து நாளும் உயிர்ப்பெற்று கூத்தாட்டுக் காண்கிறான். இராவணன் போல் சரமாரி அம்பெய்து அவனது தலையற்றுப் போகச்செய்த தலைவன் வரவு எங்கும் காணோம் என்றவாறெல்லாம் எண்ணி ஏங்குகிறாள்.

இவ்வேகத்தால் "வைகுந்தன்" என்பதோர் தோணி பெறாது உழல்கிறாள். எனவே தோணி பெறுவதற்கு ஏதாவது வழி தேடுகிறாள். இன்னடிசிலோடு, பாலமுதூட்டி எடுத்த என் கோலக்கிளியை நயந்த குயிலோடு நட்புக்கொள்ளச் செய்வேன் எனச் செப்புகிறாள்.

உலகளந்த உத்தமன் இன்னும் தன்னை அளக்கவில்லை, அதனால் உறக்கம் வரவில்லை. ஆனால் குயில் மட்டும் அழகான பெடையோடு காவில் கண்படை கொள்கிறது ஏன் எனக் கேட்டாள்.

அவன் கிட்டாமையாலே உறக்கமின்மையாலும், ஏக்கத்தாலும் முத்தன்ன வெண்முறுவலும், செய்ய வாயும், முலையும் நலனழிகிறது. பொங்கிய பாற்கடல் பள்ளி கொள்வானைப் புணர்வதோர் ஆசைப் பெருவெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது தன் உள்ளத்தில் காரணம் .....?

"பைங்கிளி வண்ணன் சிரீதரனெப்ப தோர் பாசத்து அகப்பட்டிருந்தேன்" எனக் கூறுகிறாள். அப்பாச வலையினின்றும், தன்னைப் பிரிக்க முடியாத நிலையினைக் குயிலிடம் கூறி, நாராயணன் வரக் கூவுவாய் எனக் கூறுகிறாள்.

இவ்வாறு குயிலிடம் கண்ணனின் வரலாற்றைச் சொல்லியும், குயிலுக்குப் பலவாறு நன்மொழி கூறியும், தன் ஆற்றாமையைக் கூறியும் அதனைத் தூது விடுக்கிறாள். எல்லாம் எட்டெழுத்து மந்திரமாம் நாராயண மந்திரம் மீது அவளுக்கிருந்த அபரிமித பக்திப்பெருக்கே!

நட்சத்திரங்கள்

J. VIJAYARANI
XI - A,
Desiya Girls Higher Sec. School.

பகலில் பகலவன் வெம்மை தாளாமல்
பயந்து தம்மை மறைத்துக் கொண்டு
இரவில் சந்திரன் தண்ணொளியில்
இன்பமாகப் பொழுது போக்க
வானவீதியில் உலாவரும் மின்மினிப் பூச்சிகள்.

With best compliments from:

THE UNITED SCIENTIFIC COMPANY

46, Kuppiah Chetty Street,
WEST MAMBALAM,
MADRAS-33
Phone: 427522

BRANCH:
34, East Hanumantharayan Koil St.,
MADURAI-1
Phone: 27387

FOR
COMPLETE EQUIPMENTS - DESIGNING - FURNISHING
AND
MAINTENANCE OF LABORATORIES OF ALL KINDS
Complete Technical Data furnished for initial and
Recurring Equipments for Higher Secondary,
B. Sc. & M. Sc. Laboratories
AND ALSO FOR
Industrial and Research Laboratories

பள்ளி நூற்றாண்டு விழாவிற்கு எங்கள் இதயங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்!

180, வடக்குரதவீதி,
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் குருஞானசம்பந்தர் இந்து மேல்நிலைப்பள்ளி "நூற்றாண்டு விழா மலர்" அச்சிடும் வாய்ப்பினை நல்கிய பள்ளி நிர்வாகக் கமிட்டியினர் அனைவருக்கும் எமது உளங்கனிந்த

With best compliments from:

The Ramaraju Surgical Cotton Mills Limited,

RAJAPALAYAM.

(Ramanathapuram District)

Post Box No. 2. *Phone No. 2904* *Grams: "SURGICOM"*

Pioneer Manufacturers of Surgical Dressings in South India

FACTORIES AT:

RAJAPALAYAM AND PERUMALPATTI.

We manufacture Absorbent Cotton Wool
Absorbent Gauze, Bandage Cloth,
Roller Bandages and Plaster of Paris
Powder in strict conformity to B. P. C.
Standards, and I. P. Standards.

While you ask for the best in the market
You are for our "surgicom" products
"Surgicom" is not only in our midst
Also familiar in Arabian Gulf and Far-East

MADRAS DEPOT:

49, Broadway, MADRAS - 600 001. Phone No. 29873.

CHAIRMAN:

SHRI P. R. RAMASUBRAHMANEYA RAJHA, B.Sc.,

பொன்னான நினைவுகள்

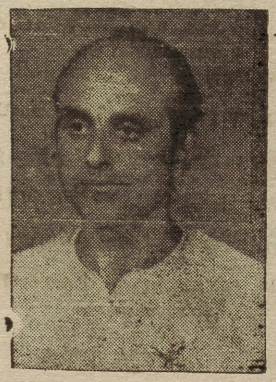

T. D. திருமலை,

செயலர்,

காந்தி அமைதி நிலையம், சென்னை.

தனவந்தரும் முக்கியஸ்தருமாகிய என் தகப்பனார் தோத்தாத்ரி தெய்வ நாயகமையங்கார் ஓர் விஜயதசமியன்று, மேளதாளத்துடன் கோலாகலமாக, பயந்து பிரமித்து நின்ற என்னைச் சில குழந்தைகளுடன், குதிரைச் சாரட்டில் ஏற்றி இந்து உயர்நிலைப் பள்ளியில் அரிச்சுவடி கற்பிக்கச் செய்து எல்லோருக்கும் சர்க்கரைப் பொங்கல் வழங்கினார்கள். பின்நான் மிகுந்த திறமைசாலியாக வேண்டும் என்ற பேரவாவால் வீட்டிலேயே தகுந்த ஆசிரியர்களை வைத்து, பாடங்கள், திவ்வியப் பிரபந்தம், வடமொழித் தோத்திரங்கள் கற்க வழி செய்தார்கள். எனக்கு வயது ஏறிற்றே தவிர நினைத்தபடி கல்வியேறவில்லை. மூன்றாவது வகுப்பு முதல் ஐந்தாம் வகுப்பு முடிய பள்ளிக்குப் போய் வந்தேன். மாலையில்தவறாது விளை-யாட்டு மைதானத்திற்கும் போய் விடுவேன்.

அப்பொழுது மூன்றாம் படிவம் தேர்ந்து மேல் வகுப்பிற்கு வருவதே மிகவும் கஷ்டம். ஏனென்றால் அவ்வகுப்பில் கண்டிப்புடன் கற்பிக்கும் திரு M நாராயண ஐயங்கார் திரு P. கோபாலையங்கார் முன் படிக்காது தப்பி விடுவதே மிகவும் கஷ்டம். எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு ஐந்தாம் படிவத்தைக் கடந்து விட்டேன்.

இந்நிலையில் என் தகப்பனாரைப் பாளையங்கோட்டைக்கு மாற்றியதால் அர்ச்சவேரியர் உயர் பள்ளியில் ஆறாம் படிவம் படித்தேன். S.S.L C. தேர்வில் தோற்றும் போனேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வந்து இந்து உயர்நிலைப் பள்ளியில் திரும்பச் சேர்ந்து படித்தேன்.

சிறிது வளர்ந்ததில் படிப்பின் அருமை தெரிந்தது. சிங்கமென கர்ச்சிக்கும் ஹெட்மாஸ்டர் திரு. கிருஷ்ணையங்கார், அமைதியாகவே கற்பிக்கும் திரு. நரசிம்ம ராவ் போன்றவர்கள் ஆர்வத்துடனும், ஆதரவுடனும் கற்பித்த முறைகள் இவ்வளவு நாள் சரியாகப் படிக்காது வீணாக்கினோமே என்று வருந்தி நன்றாகப் படிக்கத் தொடங்கினேன். அப்பொழுது நடந்த கட்டுரைப் போட்டியில் இரண்டு பேர் முதற் பரிசு பெறத் தகுதியானோம். திருவுளச் சீட்டுப் போட்டதில் என் நண்பர் பரிசு பெற்றார். எனக்கும் மகிழ்ச்சியே திரு. கிருஷ்ணையங்கார் திருமலை உனக்கு அதிர்ஷ்டம் இல்லையே என்று சொல்லிவிட்டு அக் கட்டுரையைப் பாராட்டி மாண-

வர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டினார். அதுவே என்னுடைய ஊக்கத்தைத்தூண்டியது. அப்பொழுதிருந்த திரு M. நாராயண ஐயங்கார் பூகோளம் கற்பிக்கும் போது நேரிற் காண்பது போல் உலகத்தைச் சுற்றிக் காட்டுவார். ஆசிரியராக இருந்து பின் இராமகிருஷ்ணா மடத்துத் துறவியாகிய திரு. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார் விஞ்ஞான பாடத்தைச் சர்க்கரைப் பொங்கலாக உருட்டி ஊட்டுவார். திரு. டி. திருமலை ஐயங்கார் வரலாற்றுப் பாடத்தை கல்வியில் வரும் சரித்திர நாவலோ என்று ஆர்வம் கொள்ளும்படி கோவாவாகக் கொடுப்பார்.

கணிதத்தை ஸ்ரீ ராஜமையங்கார் சாக்லைட்டாக மாற்றித் தருவார். திரு அப்பன் ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார் பூகோளத்தையும், சரித்திரத்தையும், ஆங்கிலத்-தையும் அறுசுவையுணவாக்கி அன்புடன் பரிமாறுவார். சொந்தப் பேரனைப் போல் அரவணைத்து வடமொழி கற்பிக்கும் அப்பன் தாத்தாச் சாரியாரை நினைக்க ஆனந்தம் பெருகும். நடிக்க வைக்கும் K. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் ஆசிரியராகவே இருந்து நடத்திய நாடகங்களில் நான் பெண் வேடம் தாங்குவேன். அதுவே வகுப்பில் கண்டிக்க வந்த ஆசிரியர் என் முகத்தைப் பார்த்தவுடன் புன்முறுவலுடன் திரும்பி விடுவார். இவர்கள் பெற்ற ஊதியமோ மாசம் பத்தோ, இருபதோ தான் இருக்கும். கொண்டது குறைவு. கொடுத்தது கடல் போன்றது. இத்தகையோரை நினைத்து என் உள்ளம் பூரித்து அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகிறேன்.

முனிவர்கள் கூறிய உழைப்பை மகிழ்ச்சியுடனும் இறைவன் எங்குமுளன் நாமறிந்ததைப் பிறர்க்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமுடன் கல்வித் திட்டம் எவ்வாறாயினும் "கற்றதனாலாய பயன் வாலறிவானை அறிதல்" என்ற எண்ணத்துடன் செயல்பட வேண்டும். செகரெட்டரி திரு. S. திருமலை ஐயங்கார் பொருளாளராகவும், செகரெட்டரியாகவும் இருந்த திரு. T.A. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார் துணையாக இருந்து கல்விக் கோயில் கட்டிச் சிறக்கத் தொண்டு செய்ததையும் என் தகப்பனார் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

நான் T.A. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காருடன் அரசியல் காரணமாகப் பழக வாய்ப்பு கிடைத்த போது அவர் நுண்ணறிவை வியப்பேன். அவர் திருமகனார் திரு T.A.S. ராமசாமி அவர்கள் முயற்சியால் நூற்றாண்டு விழாக் காண்கிறது இப்-பள்ளி. இச்சமயம் பெரியமனம் படைத்தோர் கல்லூரியாகவும் பல்கலைக்கழகமாக வும் மேம்படுத்த ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருள் செய்வாராக என்று பணிவுடன் வணங்கு-கிறேன். கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன் வாழூர், சோதிமணி மாடம் தோன்று-மூர்-நீதியால் நல்ல பத்தர் வாழூர்-வில்லிபுத்தூர் வேதக் கோனூர்.

WITH BEST WISHES

FROM

MADRAS

REFINERIES

LIMITED

MANALI,

MADRAS - 600 068.

With best compliments from:

Mr. Desh Dopli,

POPLI BROS,

SPORTS SPECIALIST,

"We grow as we serve
in service since 1913"

76, 77, West Tower Street,

Madurai - 1.

With best compliments from:

Rohini & Mohini Knitting Co.,

1-A, Kangeyam Cross Road,

TIRUPUR - 638 604.

Agent :-

LAKSHMI AGENCIES,

Sri. S. VAITHILINGAM,

649, Sivagamipuram,

RAJAPALAYAM.

வைணவமும் தமிழும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி எம்.எல்.ஏ.,
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதி.

நம் தமிழ் நாட்டில் சங்ககாலம் தொட்டுத் தமிழ்மொழி, நமக்குப் பேச்சு வழக்கிற்காக மட்டுமல்லாது, நம்மோடு ஒவ்வொரு நிலையிலும், அதாவது, இலக்கியம், மருத்துவம், கலைகள், வானவியல் ஆகிய பலநிலைகளிலும், பயன் பட்டு வரும் மொழியாகும். ஏனைய நாடுகளிலெல்லாம் நாகரிகம் வளர்வதற்கு முன்பாகவே, தமிழன் தன் மொழியால் அனைத்து நிலையிலும் மேம்பட்டு விளங்கினான். இவ்வாறு கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்த குடிமகனான தமிழனது தமிழைச் சங்கம் மருவிய சான்றோர்களேயல்லாது சமயநெறி பேணிய சான்றோரும் வளர்த்துப் பெருமைப் படுத்தினர்.

கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலே அதாவது கடைச் சங்க இறுதியிலே, அருகம், பௌத்தம், வைணவம், சைவம் முதலிய பல சமயங்களைச் சார்ந்த-வர்கள் புலவர் பெருமக்களாகச் சங்கம் வீற்றிருந்து தமிழாய்ந்தனர், என்ற செய்தியைக் கடைச் சங்கத் தொகை நூல்கள், பத்துப்பாட்டு முதலிய இலக்கி-யங்களாலும், சிலம்பு, மணிமேகலை முதலான காவியங்களாலும் அறிய முடிகிறது. பின்பு, ஒவ்வொரு கால நிலையில் ஒவ்வொரு சமயம் தலை நிமிர்ந்து நின்று, மொழியால் சமயமும், சமயத்தால் மொழியுமாக இணைபிரியா நிலையில் வளர்ந்-தமைக்குச் சரித்திரமே சான்று பகரும்.

கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் வைணவ சமயத்தின் மறுமலர்ச்சியாக ஆழ்வார்களின் பிறப்புக்களையும் வைணவ சமயாச்சாரியராய இராமானுசாச்சாரி-யாரையும், இன்னும் பல சமயவல்லுனர்களையும் காணமுடிகிறது. இவர் அனை-வரும் இறைவனை அடையத் தமிழையே பயன்படுத்தினர். அதன் விளைவு தான் இவர்கள் இயற்றிய நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் என்று போற்றப்படும் நூலாகும். ஆழ்வார்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு குலத்தினர். ஆழ்வார்களில் தலையாயவராகக் கருதப்படும் நம்மாழ்வார் காரிமாறன் சடகோபன் என்றே போற்றப்படுகிறார். இவர் குலத்தால் அந்தணர் அல்லர். ஆழ்வார்களில் வேறு சிலரை மலர்களிலும், குளத்திலும் தோன்றியவர்களாகவும், சிலரை அந்தணர் குடியிற் பிறந்தவராகவும், திருப்பாணாழ்வார் என்பவரைப் பாணர் குடியில் வளர்ந்தவராகவும், திருமங்கை மன்னன் என்பவரைக் கள்ளர் குடியில் பிறந்த வராகவும் வரலாறு கூறுகிறது. எங்கு-எக்குடியிற் பிறந்தாலும் பக்தியொன்றால் அனைவரும் ஒருகுலத்தவரேயாவார்கள் என்ற கருத்து,

"குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலிலும் கீழிழிந்து, எத்தனை
நலம்தான் இலாத சண்டாள சண்டாளர்கள் ஆகிலும்,
வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காள் என்றுஉள்–
கலந்தார் அடியார்தம் அடியார் எம்மடிகளே"

என்ற திருவாய்மொழியாலும்,

"பழுதிலா வொழுகலாற்றுப் பலசதுப் பேதிமார்கள்
இழிகுலத் தவர்களேலும், எம்மடி யார்களாகில்
தொழுமின்! நீர்,கொடுமின்! கொண்மின்! என்று நின்னோடும்ஒக்க
வழிபட அருளினாய்போல் மதிள் திருவரங்கத்தானே!" என்றும்

"அமர வோரங்கமாறும் வேதம் ஓர் நான்கும் ஓதித்
தமர்களில் தலைவராய சாதியந்தணர் களேலும்
நுமர்களைப் பழிப்பராகில் நொடிப்ப தோரளவில் ஆங்கே
அவர்கள் தாம் புலையர் போலும் அரங்கமா நகருளானே" என்றும்

திருமாலைப் பாடல்களாலும் வலியுறுத்தப்படுவதோடு, அடியார்களைச் சாதியை யிட்டுப் பழித்தல் கூடாது என்பது கூறப்படுகிறது. இதற்கு ஆழ்வார்களுடை–யவும், வைணவ சமயாச் சாரியர்களுடையவும் வரலாற்றில் நிறையவே சான்று கள் உண்டு. குறிப்பாக சமயத்தலைவர் என்று போற்றப்படும் இராமாநுசர், தன் ஆசிரியனிடத்தில், அவர் பரமரகசியம் என்று கூறிய மெய்ம்மைப் பொருளை, ஆசிரியரின் ஆணையை மீறுவதால் தனக்கு நரகமே கிடைப்பதானாலும் அதனை யும் பொருட்படுத்தாது, மண்ணுலக மாந்தர் தம் உய்வு கருதி, எல்லோரும் நற்கதி பெறட்டும் என்ற நல்லகருத்துடன் வேற்றுமை பாராது திருக்கோட்டியூர்க் கோபுரத்தின் மீதேறி ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் கூறுமின் பின்னானார்க்கும் கட்டளையிட்டுப் பேசி வரம்பறுத்துத் திருமந்திரத்தை உணர்த்தினார், என்று வரலாறு கூறுகிறது. இவற்றால் வைணவம் சாதி வேறுபாட்டைக் கருதவில்லை. பக்திமையொன்றையே தலைசிறந்ததாக கருதுகிறது என்பதை அறியமுடிகிறது.

தமிழ் வளர்த்தமை

ஆழ்வார்களில் முதலாழ்வார்கள் என்று போற்றப்படுபவரில் ஒருவர் "நற்றமிழன் நல்லேன் நான்" என்று கூறுகின்றார். ஆண்டாள் தன் பாவைப் பாடலைச் "சங்கத்தமிழ் முப்பதும்" என்கிறாள். ஆக இவர்கள் பாடல்களெல்லாம் சங்கத் தமிழ்போலும் சாலச் சிறந்தது என்பது தெரிகிறது. நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழி சங்கமேறியதாகவும் ஆழ்வார் பாடற் சிறப்பைச் சங்கப்புலவர்கள் போற்றியதாகவும் வரலாறு ஒன்று உள்ளது. அவ்வரலாற்றில், இடைக்காடர், வள்ளுவர், ஔவையார் போன்றவர்கள் சிறப்பித்துப் பாடியதாகவும் உள்ளது. அவற்றில்

"குறுமுனிவன் முத்தமிழும், என்குறளும் நங்கை
சிறுமுனிவன் வாய்மொழியின் சேய்" என்று வள்ளுவர் பாடிய

தாகப் பாடலொன்று காணப்படுகிறது. இந்த வரலாறு கற்பனையாஉண்மையா

என்று கால ஆராய்ச்சி செய்வது வேறு. எதுவாயினும் புலவர் பெருமக்களின் சிறப்புப் பெற்ற பிரபந்தங்கள் என்றே கொள்ளவேணும்.

இந்தத் திருவாய்மொழியின் உரையான ஈட்டில் உள்ளதாக ஒருசிறு நிகழ்ச்சி கூறப்படுகிறது. இறைவன் எம்மொழியிற் கூறினாலும் கூறுபவன் உள்ளக்கிடக்கையை அறிகிறான் என்ற கருத்தை விளக்க வல்லதாக உள்ளது. இராமாநுசர் என்ற ஆச்சாரியர் திருவரங்கத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் கோவிலுக்கு யார் போய்விட்டு வந்தாலும் கோயிலில் என்ன விசேடம் என்று கேட்பதுண்டாம். அதுபோல் அவர் சீடர்கள் ஒரு நாள் கோயிலுக்குப் போய்விட்டு வந்தபொழுது எப்பொழுதும்போல் என்ன விசேடம் என்றாராம். அதற்கு அவர்கள் இன்று கொள்ளிடத்தின் அக்கரையிலிருந்து பால், தயிர், நெய் விற்கவரும் ஆய்ச்சியர் (விற்கப்போகுமுன் இறைவன் திருமுன்பே வைத்து அவனுக்கு அர்ப்பணித்தே விற்கப்போவதாக வழக்கமாம்) அவற்றை கோயில் வாயிலில் வைத்து, இறைவனை நோக்கிப், பாலுண்பீர்! தயிர் உண்பீர்! நெய் உண்பீர்! என்று கூறினார்கள். நாங்கள் அவர்களிடம் இப்படித் தமிழில் கூறலாகாது. வடமொழியிற் கூற வேண்டுமென்று கூறினோம் என்று கூறினார்கள். இதனைக்கேட்ட இராமாநுசர் தன் சீடர்களிடம், அட அசடுகளா! உங்கள் முரட்டு ஸம்ஸ்கிருதத்தை அவர்களிடமா காட்டினீர்கள். அழகு தமிழில் கூறினால் அரங்கன் அறியானா? என்று கடிந்து கொண்டதாக ஒரு வரலாறு கூறப்படுகிறது. இதனால் அவரவர்க்கேற்ப எந்த மொழியிலாயினும் பக்திரசம் செறிந்தால்போதும் என்பதுதானே தேறி நிற்கின்றது.

மேலும் நல்ல தமிழ்ச்சொல்லை ஆழ்வார்கள் ஆண்டாள் பாக்குகளில் அறியலாம். ராமன் என்ற வடசொல்லை ஆண்டாள் ஒருத்தி தான் 'மனத்துக்கு இனியான்' என்று அழகுதமிழில் கூறுகிறாள். நிற்க, ஆண்டாள் பாடிய நாச்சியார் திருமொழியில் கச்சங்கம் என்றதொரு சொல் காணப்படுகிறது. அகராதி (Laxicon) தொகுத்த பல்கலைக்கழகத்தினர் இச்சொல்லிற்குப் பொருளை மட்டும்கூறிச் சொல்லாட்சிக்கு வேறு இடமே இல்லாமல் இந்த நாச்சியார் திருமொழியையே மேற்கோளாகக் காட்டியிருக்கின்றனர். இப்படி அருமையான தமிழை வளர்த்தவர்கள் வைணவர்கள். மேலும் சாதி வேறுபாடுகளிதாதவர்களும் கூட. இத்தகைய அருமையான மதத்தின் தலைவியாகப் போற்றித் துதிக்கும் ஆண்டாள் பிறந்த இந்த வில்லிபுத்தூரில் உள்ள இந்துப்பள்ளியும் நற்றமிழையும், நல்ல கல்வியையும் இனப்பாகுபாடு இல்லாது கற்பித்து இன்றுபோல் என்றும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் நற்பணிசெய்யட்டும்.

ஸ்தாபிதம்: 1977

RA 240, Gurugnanasambandar Hindu Higher Secondary School Students Co-operative Stores Ltd.,

SRIVILLIPUTTUR.

நூற்றுண்டுவிழா கொண்டாடும் எங்கள் இந்து உயர் நிலைப்பள்ளி நிர்வாகத்திற்கு எங்கள் உளங்கனிந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

எங்கள், மாணவர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையில், மாணவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான குறிப்பு ஏடுகளையும், எழுதுபொருட்களையும், துணி வகைகளையும் நியாயமான விலையில் விற்பனை செய்கிறோம். மேலும் எங்கள் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மற்றும் பள்ளிச்சிப்பந்திகள் முதலியவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களையும் வாங்கி நியாயமான விலையில் விநியோகம் செய்கிறோம் என்பதை அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

S. R. Shanmugasundaram
B.Com., T.T.D.,
Secretary

R. Parthasarathy
S. Govindan *B.Sc., B.T.,*
N. Thirumalai
Directors

S. Ananthanarayanan
B.A., B.Sc., B.T.,
Ex Officio President

100 ஆண்டுகள் காணும் பள்ளியில், 12 ஆண்டுகள் தாளாளராகப் பணிபுரிந்த S. திருமலை அய்யங்கார் B.A.,B.L., அவர்களது வரலாறு.

A. C. ஸ்ரீநிவாஸன்,
கூட்டுறவு சார்பதிவாளர்.

நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் கல்வி கற்க பள்ளி கிடையாது. இருந்த வசதியோ சிறிது. ஆர்வமிக்கப் பெரியவர்களான திரு. சேதுராவ், திரு. ராமராவ் ஆகியோரது அயராத முயற்சியால் 1882ம் ஆண்டு இப்பள்ளி உதயமானது.

இப்பள்ளியில் 1916வது ஆண்டுமுதல் 1919ம் ஆண்டுவரையிலும், 1928ம் ஆண்டுமுதல் 1937ம் ஆண்டுவரையிலுமான காலங்களில் பள்ளியின் தாளாளராக சீரிய பணிபுரிந்து அளப்பறிய காரியங்களைச் செய்த திரு. S. திருமலை அய்யங்கார் அவர்கள் கல்வி கற்கவே மிகுந்த கஷ்டப்பட்டவர்.

கல்விகற்கவேண்டுமென்ற ஆவல் ஒருபுறம். வசதியோ கிடையாது. அவர் கல்வி கற்ற காலத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலோ, அதற்கு அருகிலோ கிடையாது. விருதுநகரில் மட்டுமே இருந்தது. விருதுநகரில் தங்கிப் படிக்க வசதி கிடையாது. எனவே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலிருந்து சரக்குகள் ஏற்றிப் போகும் கட்டை மாட்டுவண்டியில் கட்டுச்சோற்றை இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு சென்று படித்தார். படிப்பின்மேல் உள்ள ஆவல் அவரது கஷ்டங்களைச் சிரமங்களை துச்சமாக எண்ணினார்.

பள்ளி இறுதிப்படிப்பு முடித்தவுடன் விருதுநகரில் ஆசிரியப்பணி தொடர்ந்தார். மேலும் கற்கவேண்டுமென்ற ஆவல் தணியாத தாகமாக அவருக்கு இருந்தது. எனவே சென்னை சென்று பணிபுரிந்துகொண்டே பி.ஏ., பட்டமும் பி.எல்., பட்டமும் பெற்றார்.

பின்பு சேத்தூர் ஜமீன்தாரிடம் அவரது அரசவை சட்ட ஆலோசகராக இருந்தார். அக்காலத்தில், தான் கல்வி கற்க தான் பட்ட கஷ்டங்களை எண்ணிப் பார்த்து தனது வாழ்நாளில் கல்விப்பணிக்காக தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென்று எண்ணி, இந்து உயர்நிலைப்பள்ளிக் கமிட்டியின் செயலாளராக 1916வது வருடத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இவர் செயலாளராக இருந்த காலத்தில்தான் தற்போது தேசியப் பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி இருக்கும் கட்டிடத்தை உள்ளூர் மக்களின் ஆதரவினால் நன்கொடைகள் வசூலித்து ரூபாய் பதினையாயிரம் செலவில் கட்டிமுடித்தார்கள். தற்போது ரூபாய் பதினைந்து லட்சமானாலும் கட்டமுடியாத கட்டிடமாய்த் திகழ்கிறது.

இவருக்குப்பின் காரியதரிசியாக வந்த உயர்திரு. T. A. ஸ்ரீனிவாஸ அய்யங்கார் அவர்களது பணிக்காலத்தில் அருகாமையில் பெரிய கட்டிடம் உருவாக இடம் வாங்கினார்கள்.

இப்பள்ளியை 1882ம் ஆண்டு ஆரம்பித்த பெரியோர்களிலிருந்து 1970ம் ஆண்டுவரை தலைவர்களாகவும், செயலாளர்களாகவும் இருந்த பெரியோர்களது கனவுகளை நினைவாக்கும்முகத்தான் உயர்நிலைப்பள்ளியாக இருந்த இப்பள்ளியையும், தேசியப்பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியையும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்திக்கொண்டுவந்த பெருமை தற்போதைய தாளாளர் உயர்திரு. T. A. S. ராமஸ்வாமி B.Sc., அவர்களைச் சாரும். அவர்கள் தன்னுடைய முழு முயற்சியால் இப்பள்ளிக்குச் சிறந்த பெரிய கட்டிடம் ஒன்று கட்டவேண்டும் என்றும், நிரந்தரமான பணவசதி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் எண்ணி தன்னைப்போன்ற பள்ளியின் பழைய மாணவர்களையும், பெற்றோர்களையும் நன்கொடைகள் வேண்டுகிறார். நாமும் நம்மால் இயன்ற பொருளுதவி கொடுத்து நம் பெரியோர்கள் கண்ட கனவுகளையும், இன்றைய செயலாளரின் எண்ணங்களையும் நிறைவேற்றுவோமாக!

திரு. T. A. S. ராமஸ்வாமி அவர்கள் தாளாளராக இருக்கும் இப்பொன்னான காலத்தில் இப்பள்ளி நூற்றாண்டு விழாக் காணும் பாக்யம் பெற்றுள்ளது.

வாழ்க நல்லுள்ளம் படைத்த நன்மக்கள்
வளர்க பள்ளி மேன்மேலும்!

WITH COMPLIMENTS

FROM

SOUTHERN ASBESTOS CEMENT LIMITED,

CHORDIA MANSION, III FLOOR,

739, ANNA SALAI,

MADRAS - 600002.

Manufacturers of

"RAMCO" Asbestos Cement, Roofing Sheets,

Flat Sheets, Accessories, Gutters,

Fittings, etc.,

Registered Office:

" Ramamandiram "

RAJAPALAYAM

Factories:

ARKONAM (Tamil Nadu)

KARUR (Karnataka)

With best compliments from :

M/s. INDO FAB,

D 31 & 32 DEVELOPED PLOT,

THUVAKUDI.

Tiruchy - 15.

With best compliments from

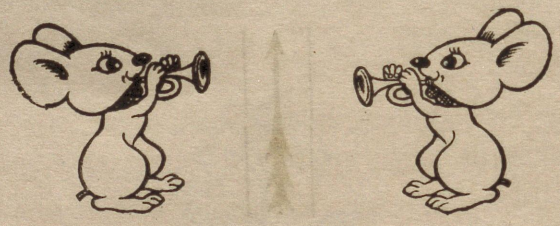

KRISHNAVENI TRANSPORT,

147-A, SOUTH MASI STREET,

MADURAI - 625 001.

சொந்த வீடு பெறவேண்டுமெனில் ...

V. காந்திமதிநாதன்,
(பழைய மாணவர்)

உலகில் எந்த மனிதனுக்கும் தானும் தன் குடும்பத்தாரும் நிம்மதியாக வாழ்வதற்கு ஒரு சொந்த வீடு வேண்டும் என விரும்புவது இயற்கை.

ஆனல் தற்போதைய ஜன நெருக்கத்தினலும் உயர்ந்து கொண்டே செல்லும் விலைவாசிகளாலும் நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த நபர்களுக்குச் சொந்த வீடு வேண்டும் என்ற விருப்பம் மனத்தளவில் உருவானவுடன் அதைச் செயல் படுத்தும் நோக்கத்துடன் பல்வேறு கட்டிட சம்பந்தமான வரைபடங்களைத் தீவிரமாகப் பார்ப்பதும், கட்டுமானம் நடக்கும் இடங்களில் மிகவும் நிதானமாகக் கவனிப்பதுடன் பொருட்காட்சிகளில் "குறைந்த செலவில் நிறைந்த வசதிகளுடன்" ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள வீடுகளையும் தமக்கு இது போன்ற ஒன்று கட்ட சாத்தியமா என்றும் எண்ணுகின்றனர்.

சொந்த வீடு வேண்டும் என்ற ஆசையினல் பலர் சில சாமர்த்தியசாலிகளிடம் பணத்தை இழந்துவிட்டு அவதிப்படுகின்றனர்.

அப்படி அவதிப்படாமல் சொந்த வீடு கட்டிக்கொள்ள விரும்பும் அன்பர்களுக்கு ஒரு யோசனை.

முதலாவதாக சொந்த வீடு கட்டிக் கொள்ள வசதியான ஒரு கட்டிட மனை வேண்டும். மனையைக் கிரையம் பெறும் முன்பாக ஷி இடம் பஞ்சாயத்து யூனியனின் பகுதியா அல்லது நகராட்சி எல்லைக்குட்பட்டதா, நகரமைப்புத் திட்டப்பகுதி என்றல் குடியிருப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியா என்பதை சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகத்தில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். புதிய விஸ்தரிப்புப் பகுதியாக இருந்தால் அதற்கு ரோடுவசதி மற்றும் பொது உபயோகத்திற்கான இடங்கள் முதலியன ஒதுக்கப் பெற்று மனைப்பிரிவுகள் உரிய அதிகாரிகளால் ஒப்புதல் அளிக்கப் பெற்றிருக்கிறதா என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மனைப் பிரிவு ஒப்புதல் அளிக்கப்படாத மனைகளில் அல்லது முறையாத உட்பிரிவு செய்யப்படாத மனைகளில் உரிய அதிகாரிகளிடம் கட்டிட வரைபடங்கள் சமர்ப்பித்து அங்கீகாரமும் அனுமதியும் பெற்றுக் கொள்ளாமல் கட்டிட வேலையைத் துவங்கினல் பல அவதிக்கு ஆளாவதுடன் சொந்த வீட்டில் குடியேறும் திட்டமும் தாமதப்படலாம்.

திட்டமிடப்படாத விஸ்தரிப்புப் பகுதிகளாக இருந்தால் குறைந்த பட்சமாக 60'×40' அல்லது 70'×33' அளவில் மனைகள் இருந்தால் ஓரளவிற்கு வசதியாக வீடு கட்ட முடியும்.

அடுத்து கிரையம் வாங்க உத்தேசிக்கும் கட்டிடமனைக்கு வில்லங்கம் ஏதேனும் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதுடன் விற்பனை செய்பவரின் மூலபத்திரங்கள் மற்றும் உரிமைபற்றி வக்கீல் ஒருவரிடம் ஆலோசனை பெற்றுக் கொண்டு கிரையப் பத்திரம் எழுதி பத்திரத்தை உரிய கட்டணம் செலுத்திப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இனி தகுதியான ஒரு கட்டிடப் பொறியாளர் அல்லது அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரைபடத் தயாரிப்பாளரை அணுகி நமது சௌகரியத்திற்குத் தகுந்தவாறு (ஆனால் சென்னை நகராட்சிகளின் கட்டிடவிதி, திட்டவிதிகள் முதலியவைகளை அனுசரித்து) திட்டமிட்டு வரைபடம் தயாரித்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குச் சமர்ப்பித்து முறையான அனுமதியும் அங்கீகாரமும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மாநகராட்சி, நகராட்சி மற்றும் பஞ்சாயத்துக் கட்டிட விதிகள் ஆகியவை மக்களின் ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு வழி வகுப்பதற்குதான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாகக் கட்டிடம் கட்டும் மனுதாரர்களுக்கு உபத்திரவம் கொடுப்பதற்காக இல்லை.

கட்டிடம் கட்டுவதற்குக் கடன் உதவி தேவையானால் கூட்டுறவு வீடுகட்டும் சங்கங்களில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட வரைபடம் மதிப்பீடு, மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட பத்திரங்களைச் சமர்ப்பித்துக் கடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கட்டிடம் கட்டும் போதும் கூடியவரை ஒப்புதல் பெற்ற வரைபடத்திலிருந்து மாற்றம் ஏதுமின்றி கட்டிட விதிகளை அனுசரித்து வேலை செய்தால் திருந்திய வரைபடம், மேல் முறையீடு போன்ற தேவையற்ற வேலைகளையும் செலவுகளையும் தவிர்த்து விரைவில் கட்டிட வேலையை முடித்துச் சொந்த வீட்டில் குடியேறி நிம்மதியாக வாழலாம்.

With the best compliments of:-

MADRAS CEMENT LTD.,

Manufacturers of the famous

RAMCO BRAND CEMENT

Regd. Office :
'Ramamandiram'
RAJAPALAYAM.
Pin - 626 117.

Factory :
Ramasamyraja Nagar,
TULUKKAPATTI R. S.
Pin - 626 204. (Tamil Nadu)

நூற்றாண்டு விழாவிற்கு நல்வாழ்த்துக்கள்!

ரத்னபாலா

பாலர் வண்ண மாத மலர்.

- சிறுகதைகள்
- அறிவுக்கதைகள்
- நீதிக்கதைகள்
- குட்டிக்கதைகள்
- மாயாஜாலக் கதைகள்
- பஞ்சதந்திரக் கதைகள்

மற்றும்

பொதுஅறிவு - மதம் ஆகியவற்றுடன்
சித்திரக் கதையும் கொண்ட
ஒரே சிறுவர் பத்திரிகை.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 21—00 * தனி இதழ் ரூ. 1—75

ரத்னபாலா,

த. பெ. எண். 17, **சிவகாசி - 626123.**

பாரதியின் புதுமைப் பெண்.

திருமதி **L. சென்பகம்** B.A.,B.T.,
தலைமை ஆசிரியை,
தேசீயப் பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி,
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

(இக்கட்டுரையின் தலைப்பு வாசகர்களுக்குப் புதுமையான தொன்றன்று. இது போன்ற தலைப்பில் பலக் கட்டுரைகளை நேயர்கள் வாசித்திருப்பார்கள். இருப்பினும் பாரதியின் புதுமைப்பெண்ணை பலர் பலவேறுகோணங்களில் நின்று கண்டிருக்கிறார்கள். நானும் ஒரு கோணத்தில் நின்று பார்த்து நான் கண்ட ஒளிவடிவக் காட்சிக்கு நான் தந்த வரிவடிவம்தான் இக் கட்டுரை.)

அமரகவி சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார் நம் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழக மக்கள் ஏனைய இந்தியப் பெருநில மக்களோடு ஒருமைப்பட்ட உணர்வு கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய உள்ளங்களில் விடுதலை வேட்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது; சுதந்திரக் கனலோ பெரும் காட்டுத்தீ போன்று பரவிக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் அடிமைத் தளையில் சிக்குண்டு நிலை தடுமாறிக் கொண்டிருந்தார்கள்; அறியாமை எனும் சேற்றில் உழன்று கொண்டிருந்தார்கள். அமரகவியின் காலத்துப் பாரத மக்களின் அவல நிலையைக் கவிஞர் பெருமான் நொண்டிச்சிந்தாகப் பாடிய 'நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே' என்று தொடங்கும் பாடலில் மிக விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே — இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
அஞ்சி யஞ்சிச் சாவார் — இவர்
அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே
வஞ்சனைப் பேய்க ளென்பார் — இந்த
மரத்திலென் பார்; அந்தக் குளத்திலென்பார்,
துஞ்சுது முகட்டி லென்பார் — மிகத்
துயர்ப்படு வார்எண்ணிப் பயப்படுவார்.

என்ற பாடல் அன்றைய பாரதத்தின் ஆண் — பெண் இருபாலாரின் கோழைத் தன்மையைச் சுட்டிக் காட்டுவதாய் அமைந்தது. கோழைகள் நிறைந்த நாட்டில் எத்துணைதான் விடுதலை வேட்கை யிருந்தாலும் அங்கே வீரம் பிறக்காதல்லவா? ஒரு நாட்டு மக்கள் வீரம் உள்ளவர்களாக வளர்ந்தோங்க வேண்டு மென்றுல் சிவாஜிக்கு ஒரு ஜீஜிபாய் அன்னையாக அவதரித்தமாதிரி ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனையும் பெற்றெடுத்த தாய் வீரம் நிறைந்த உள்ளத்தைக் கொண்டவளாக விளங்க வேண்டும்; வீரமுள்ள பெண்கள் வாழும் மனித சமுதாயம் எட்டுதிக்கும்

வீர முரசு கொட்டி வெற்றி வாகை சூடியே பவனி வரும். அத்தகைய மாட்சிமை பெற்ற பாரத சமுதாயத்தையே

ஒளிபடைத்த கண்ணினுய் வா வா வா
உறுதிகொண்ட நெஞ்சினுய் வா வா வா
களிபடைத்த மொழியினுய் வா வா வா
கடுமைகொண்ட தோளினுய் வா வா வா
தெளிவுபெற்ற மதியினுய் வா வா வா
சிறுமைகண்டு பொங்குவாய் வா வா வா
எளிமைகண் டிரங்குவாய் வா வா வா
ஏறுபோல் நடையினுய் வா வா வா

என்ற வீர உரைகளால் நல்வரவேற்பு நல்குகின்ருர். எனவே, பாரதி கண்ட புதுமைப்பெண் வீரம் கொண்டவளாய் விடுதலே வேட்கை மிகுந்தவளாய் மூடப் பழக்க வழக்கங்களின் பிடியினின்றும் விடுபட்டு நல்லறிவும் ஞானமும் கொண்ட வளாய் விளங்குகின்ருள்.

மேலும், பாரதி காலத்துப் பெண்கள் அடிமைகளேப் போன்று நடத்தப் பட்டார்கள். 'அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு படிப்பேதுக்கடி' என்று பொதுவாக மக்கள் கூறிவந்த அந்தக் காலத்தில் பாரதியோ தமது பாடல்களின் தொகுப்பி லுள்ள 'பாரதி—அறுபத்தாறு' என்ற பகுதியில் சேர்க்கப்பட்ட 'பெண் விடுதலே' என்ற தலேப்பில் அவர் பாடியுள்ள சில அடிகள் நம்மொவ்வொருவருடைய உள்ளத்தினேயும் தாக்கும் கணேகள் போன்று கூரிய சொற்களால் ஆனவை என்பதை நாம் மறப்பதற்கில்லே. பெண்களின் விடுதலேயை விரும்பிய பாரதி

'பெண்ணுக்கு விடுதலேயென் றிங்கோர் நீதி
பிறப்பித்தேன்; அதற்குரிய பெற்றி கேளீர்!
மண்ணுக்குள் ளெவ்வுயிருந் தெய்வ மென்ருல்,
மனேயாளுந் தெய்வமன்ருே? மதிகெட் டீரே!
விண்ணுக்குப் பறப்பதுபோற் கதைகள் சொல்வீர்,
விடுதலேயென் பீர்கருணே வெள்ள மென்பீர்,
பெண்ணுக்கு விடுதலேநீ ரில்லே யென்ருல்
பின்னிந்த வுலகினிலே வாழ்க்கை இல்லே'

என்று பெண்ணடிமையைச் சாடுகின்றதைப் பார்க்கின்ருேம்.

'பெண்டாட்டி தனேயடிமைப் படுத்த வேண்டிப்
பெண்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்தலாமோ?'

என்ற கேள்விக் கணேயைத் தொடுக்கும் பாரதியார்

'.....பெண்மை யடிமை யுற்ருல்
மக்களெலா மடிமையுறல் வியப்பொன்ருமோ?'

என்று பாரத மக்கள் அடிமைகளாக அந்நியனுடைய ஆட்சியில் வாழ்வதற்கு

பாரத நாட்டின் பெண்ணடிமையே காரணம் என்ற பெரும் உண்மை எடுத்துக் கூறும் பாரதியின் அறிவாற்றல் என்னே! என்னே!! தாய்மை மாண்பு கொண்ட பெண்ணை அடிமையாக்கி அவல நிலையிற்கொண்டு தள்ளுதல் பெரும் தவறு என்பதைப் பாரதியார் தமது பாடல்களில் வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளார்.

இல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட ஆண்-பெண் இருவருள் ஒரு ஆண் மகனை விட ஒரு பெண்மகளுக்கே குடும்பப் பொறுப்புகள் அதிகம் என்பதைப் பாரதியார் தமது 'முரசு' பாட்டில் சொல்லாமல் சொல்லிக் காட்டுகிறார்.

'ஒற்றைக் குடும்பந் தனில் — பொருள்
ஓங்க வளர்ப்பவன் தந்தை;
மற்றைக் கருமங்கள் செய்தே — மனை
வாழ்ந்திடச் செய்பவ ளன்னை'

பொருள் சேர்க்கும் தந்தையின் கடமைப்பாட்டைவிடப் புகழ் சேர்க்கும் தாயின் கடமையே சிறப்புடையது என்று பாரதியார் தம் காலச் சிறுவருக்கும் வருங்காலச் சந்ததியினருக்கும் எடுத்துக் காட்டிச் சென்றார்.

பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் ஞானமிக்கவளாய் நல்லறிவு பெற்றவளாய் பேதமைத் தன்மையற்றவளாய் இருப்பாள். 'வெற்றி யெட்டுத் திக்கு மெட்டக் கொட்டு முரசே' என்று தொடங்கும் அதே முரசு பாட்டில்

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் — புவி
பேணி வளர்த்திடு மீசன்;
மண்ணுக்குள் ளேசில மூடர் — நல்ல
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார்

என்று ஆண்டு தோறும் 'காயத்ரி ஜெபம்' அன்று நாம் வணங்கும் பெண் தெய்வமாகிய காயத்ரி தேவி ஞானத்தின் அதிதேவதை என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிற பாரதி 'மண்ணுலகில் சில அறிவீனர்கள் பெண்களின் அறிவினையேக் கெடச் செய்கின்றார்கள்' என்று குத்திக் காட்டுகிறார்.

நாம் உலகத்துப் பொருட்களைக் காண்பதற்கென்றே இறைவன் நமக்குத் தந்த இரண்டு கண்களில் ஒன்றைக் குத்திப் பார்வையே இழக்க எவன்தான் இசைவான்? அது போன்று 'ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழவேண்டிய இந்த நாட்டில்'

கண்க ளிரண்டினி லொன்றைக் — குத்திக்
காட்சி கெடுத்திட லாமோ?
பெண்க ளறிவை வளர்த்தால் — வையம்
பேதமை யற்றிடுங் காணீர்

என்று பாரத சமுதாயத்தின் அறியாமையை அகற்ற அகவிருளகற்றி அறிவொளி வீசச் செய்ய 'பெண் கல்வி' மிகவும் அவசியம் என்பதை நமது அமரகவி சூசகமாகக் கூறியிருப்பது நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துவதன்றோ?

'ஏட்டுச் சுரக்காய் கறிக்குதவாது' என்று சொல்வது போல் பெண்கள் பெறும் கல்வி பழுதுற்றதாக இல்லாமல் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே பாரதியின் விருப்பம். நிறைந்த கல்வியும் ஞானமும் பெற்ற பாரதியின் புதுமைப் பெண்

நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கு மஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கு மிருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலியின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உதய கன்னி யுரைப்பது கேட்டீரோ!

'பெண்களுக்குரிய 'அச்சம், நாணம், மடமை, பயிர்ப்பு' இவற்றை விடுத்து நிமிர்ந்த நடைநடந்து, நேரிய பார்வை கொண்டு, யாரையும் கண்டு அச்சம் கொள்ளாத அளவிற்கு நன்னெறி முறைகளை வகுத்துக் கொண்டு, நிறைந்த ஞானத்தால் ஏற்படும் பெருமித உணர்வு கொண்டு செம்மாந்த வாழ்வினின்று மாறுபடாத புதுமைப் பெண்டிர் பெரும் இருளாகிய அறியாமை யென்னும் சேற்றில் அமிழ்ந்து பொலிவிழந்து அவல நிலையடைந்து வாழும் வாழ்வை உதறித் தள்ளுதலே பெண்ணறமாகும்' என்று பாரதி பெண்ணறத்திற்குப் புதுமையான இலக்கணம் வகுத்துத் தருவதை நாம் காண்கின்றோம்.

அறிவு, ஆற்றல், வீரம், காதல், நேர்மை—அத்துணை நற்பண்புகளும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற ஒருபுதுமைப் பெண்ணை பாரதியார் தமது ஒரே காவியமான 'பாஞ்சாலி சபதத்தில்' திரௌபதியை வர்ணித்திருப்பதை நாம் கண் கூடாகக் காணலாம். துரியோதனனின் ஆணைக்கிணங்க திரௌபதியை கௌரவர் களின் அரசவைக்கு அழைத்துச் செல்ல வந்த தேர்ப்பாகனைக் கண்டு

'நாயகர் தாந்தம்மைத் தோற்றபின் — என்னை
நல்கு முரிமை அவர்க்கில்லை — புலைத்
தாயத்தி லேவிலைப் பட்டபின், — என்ன
சாத்திரத் தாலெனைத் தோற்றுவிட்டார்? அவர்
தாயத்தி லேவிலைப் பட்டவர்; — புவி
தாங்குந் துருபதன் கன்னிநான் — நிலை
சாயப் புலைத்தொண்டு சார்ந்திட்டால், — பின்பு
தார முடமை யவர்க்குண்டோ!

என்று கூரிய ஈட்டி கொண்டு எய்வது போன்ற கேள்விக்கணைத் தொடுத்தார். அவ்வளவுதான்! அத்தேர்ப்பாகன் திரௌபதியின் கேள்விக்கு விடைகாண முடியாது தான் தலையைப் பிய்த்துக் கொண்டு கௌரவர் சபைக்கு ஓடியே விட்டான். ஈண்டு திரௌபதியின் அறிவு, ஆற்றல், வீரம், சுதந்திரவேட்கை, நேரிய உள்ளம் அத்தனையும் தொழிற்படுவதை இவ்வடிகளில் நாம் காணலாம்.

இப்படிப்பட்ட புதுமைப்பெண்கள் பல்லாயிரம் பலகோடித் தோன்ற வேண்டிய நம்நாட்டில் பெண்ணைக் கலைப் பொருளாகவும் விலைப் பொருளாகவும் ஆக்கிப் பெண்ணினத்தை நலிவுறச் செய்யும் நாகரிகமற்றவர்களைக் கண்டு நாம் என்ன செய்வது? 'மாதர் தம்மை இழிவு படுத்தும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்' என்று நூற்றாண்டு விழாவினைக் கண்ட பாரதியாரின் அனல் தெறிக்கும் சொற் களை ஈண்டு நினைவுறுத்தி அவருக்கு அஞ்சலி செய்வதைத் தவிர வேறென்றும் யாமறியோம்!

—◎—

நாற்றுண்டு விழாக் கொண்டாடும் பள்ளிக்கு

எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்!

"லதா ஜுவல்லர்ஸ்"

M. V. பாஸ்கர நாடார்,

நகை வியாபாரம்,

104, தெற்காவணிமூலவீதி,

மதுரை.

With best compliments from:

Sri Murugan Eriporul Angadi,

LECO & CHARCOAL MERCHANTS.

Authorished Distributors For Neyveli "LECO"

27, East Annathoppu Street, MADURAI - 625 001

H. O. 4-A, Simmakkal 3rd St., MADURAI - 625 001

Proprietor:

K. SELVARAJ. Phone: 26411

With best compliments from:

KUMAR SPORTS EMPORIUM,

Always Supplies: Quality Sports Goods at Reasonable Rates,

Stockists for: NIVIALETER BALLS, RAJA BADMINTON RACKETS & TOURNAMENT SPECIAL NETS.

CONTACT:

KUMAR SPORTS EMPORIUM,
120, Jeyalakshmi Vilas,
K. R. Nagar, P. O.
RAJAPALAYAM.

BRANCH:
122-Q, Nadar Market,
(Oppo) Bus Stand,
RAJAPALAYAM.

With best compliments from:

JAGASELVAN & CO.,

PUBLISHERS,

162, West Bouleward Road,

TRICHIRAPALLI - 2.

With best compliments from:

V. P. KONDAL RAJU,

LECO, CHARCOAL DEALERS,

10, Petchiamman Padithurai Road,

Tamil Sangam Road,

MADURAI - 625001. Phone: 25248

பள்ளிகளில் கட்டாய உடற்கல்வி.

N. திருமலை,
உடற்கல்வி ஆசிரியர்,
குருஞானசம்பந்தர் இந்து மேல்நிலைப்பள்ளி,
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

1975ம் ஆண்டிலிருந்து இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில் தான் எல்லா உயர் நிலை, நடுநிலைப் பள்ளிகளில் உடற்கல்வியானது தமிழக அரசினால் கட்டாயப் பாட மாகவும், தேர்வுப்பாடமாகவும் கொண்டுவரப்பட்டது.

சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உடற்கல்வி ஆசிரியர் கழகக் கூட்டத்தில் பேசிய ஒரு பெரியவர், தான் கல்வி கற்ற காலத்தில் உடற்கல்வி வகுப்புகளுக்கோ, விளையாட்டு மைதானத்திற்கோ சென்றது கிடையாது. ஆனால் இன்று நான் எவ்வளவு திடகாத்திரமாக உள்ளேன். என்னோடு இன்று கூட இங்கு குழுமியிருக்-கும் உடற்கல்வி ஆசிரியர்கள் யாரேனும் போட்டியிட சம்மதமானால் நான் வென்று காட்டுவேன் என்றார். தினசரி வெயிலிலும், மழையிலும் காய்ந்து, நனைந்து உழைக் கும் உழைப்பாளியின் உடல் அழகைப் பாருங்கள். அவர் உடற்கல்வியோ, தேகப் பயிற்சியோ செய்தது கிடையாது. ஆதலால் உடற்கல்வி அவசியம் இல்லை என்று எண்ணக் கூடாது உடல், மனம், ஆத்மா மூன்றும் ஒன்றுபட்டு செயல்பட, ஓய்வு நேரத்தை நன்கு பயன்படுத்த உடற்கல்வியும் தேகப்பயிற்சியும் அவசியம்.

உலக அரங்கிலே நம் இந்தியா இதுவரை ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் ஒரு பதக்கம் கூட தனி நபர் போட்டிகளில் பெற்றது கிடையாது. ஏன்? அதற்கு முக்கியத்வம் நாம் அளிக்கவில்லை. அதனால் நாட்டுக்கு என்ன பிரயோசனம் என்று எண்ணி இருந்து விட்டோம். நம்மைவிட சிறு நாடுகளும் ஜனத்தொகை குறைந்த நாடுகளுமான ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா, ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள் அநேக போட்டிகளில் வென்று பதக்கங்கள் பெறுகின்றன. அதை அவர்கள் தங்கள் நாட்டு கௌரவப் பிரச்சனைகளாகவும் தேசீயக் கொள்கைகளாகவும் எடுத்துக் கொள்கின்றனர்

இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் தமிழகத்தில், சுமார் 45 லட்சம் மாணவர்கள் உடற் கல்வி கட்டாயப்பாடமாக ஆக்கப்பட்டதால், தினசரி விளையாட்டு மைதானங்களில் பற்பலவிதமான தேகப்பயிற்சிகள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், தனி நபர் போட்டி களில் பங்கு கொண்டு பயிற்சி பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. இதனால் இந்த 7 ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டு மாணவர் திறன் கூடியிருப்பதும், அதனால் அநேக போட்டிகளில் தமிழ்நாட்டின் பெயர் வருவதையும் காண்கின்றோம். மேலும் மாணவர்கள் பொது அறிவு, விளையாட்டுச் சம்பந்தமான செய்திகள், விளையாட்டு

களின் சரித்திரங்கள், விளையாட்டுகளில் திறமையைக் கூட்டுவதற்கான பயிற்சிகள் முதலியவைகளை தினசரி, வார, மாத செய்தித்தாள், மலர்கள் மூலமாக படிக்கும் ஆர்வம் பெற்று முனனேறி வருகின்றனர். பல விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ளும் மனத் தைரியத்தையும், பலருடன் பண்பாக பழகும் பக்குவத்தையும் பெறுகின்றனர்.

"சுவற்றை வைத்துத்தான் சித்திரம்" என்பது போல் தேக ஆரோக்கியத்தை வைத்துத்தான் கல்வியில் முன்னேற்றம் என்பதை அனைவரும் அறிய வேண்டும். உயர் கல்வி கற்க வெளிநாடு சென்று கற்க, உடல் நலம் தேவை. ஆதலால் அன்றாட உழைப்பு இல்லாதவர் அனைவரும், தனக்காகவும் நாட்டிற்காகவும் தன் உடலை நன்கு பேணி வளர்க்கவேண்டும்.

உடற்கல்வி கட்டாயப் பாடமாக்கப்பட்டபின் உடற்கல்வி ஆசிரியரின் வேலைப் பளுவும் பொறுப்பும் அதிகமாகி விட்டது விளையாட்டுமைதானத்தில் மாணவருடன் கூடி விளையாடி பயிற்சி அளிக்கும் நேரத்தைவிட, எழுத்து வேலையில் ஈடுபடும் நேரம் தான் அதிகம். உண்மையான உழைப்பைவிட எழுத்து மூலம் காட்டும் விபரத்திற்குத்தான் மதிப்பு கூடியிருக்கிறது. உலகப் போட்டிகளில் முக்கியமான தான நீளம் தாவுதல், உயரம் தாவுதல், குண்டு எறிதல் போன்ற போட்டிகள் உடற் கல்வித் தேர்வுப் பட்டியலில் இல்லை. இவைகளை கற்பிக்க நேரமும் இல்லை.

ஒரு உடற்கல்வி ஆசிரியர் காலை 6-30 மணிக்கு பள்ளிச் சுற்றுப்புற சுத்தம் கவனித்து, காலை மாணவர் பயிற்சி முடித்து, பிரார்த்தனைக்கூட்டம் கவனித்து, வகுப்பு கள் கவனித்து, மாலை விளையாட்டுக்கள் மற்றும் கட்டாயக் கல்வி தேர்வுகள் பயிற்சி அளித்து, மாவட்டப் போட்டிப் பயிற்சி நடத்தி முடிந்து வீடு திரும்ப மாலை 7 மணி ஆகிறது. இதற்கிடையில் நாடக மேடையில் உடை மாற்றம் செய்ய வேண்டி யுள்ளது. குடும்பத்தில் அதிக நபர் உள்ளதால் வீட்டுச் சாப்பாடு போக தினசரி 2 வேளை வீட்டுக் குழந்தைகளுக்குக்கூடத் தெரியாமல் சிற்றுண்டி அருந்த வேண்டி-யுள்ளது.

மேலே கண்ட குறைகளும், கஷ்டங்களும் நீங்க அரசு உதவுவதுடன் கிராமங்களிலும் தனிநபர் போட்டி நடத்தி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு பள்ளி கல்லூரி மாணவர்களுடன் பயிற்சி அளித்து அகில இந்திய, உலகப் போட்டிகளுக்கு அனுப்பினால், இந்தியா, அதிலும் தமிழ்நாடு உலகப் போட்டிகளில் பதக்கங்கள் பெற இயலாதா என்ன? தற்போதைய அரசு உடற்கல்விக்கென்றும் இளைஞர் உடற் பயிற்சிக்கென்றும் தனி இலாகா அமைத்து முன்னேற்றம காண உதவுவதற்கு நாம் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

With best compliments from

KRISHNAVENI ROADWAYS,

124-A, SOUTH MASI STREET,

MADURAI - 625001.

With best compliments from :

Lion B. Richard

ANTON BAKERY

VIRUDHUNAGAR

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரின் மாண்பு

சி. காளிமுத்து
பழைய மாணவன்

பெரியாழ்வார் கண்டெடுத்த
பூங்கோதை ஆண்டாளும்
அவதரித்த புனியிதுவே
அழகான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்!
வைகுண்ட வாசனவன்
வையத்தின் தலைவனையே
வாழ்க்கைத் துணைவராக
வரித்திட்ட வனிதையூரே!
சிற்பியவன் சிலைகளாலே
அற்புதங்கள் மிகுந்திட்ட
பக்திபாயும் கோவிலுமே
சக்திநிறை சன்னதியே!
கலையழகு கொழித்திடும்
விலையில்லா செல்வம்போல
மலையான தேருமுள்ள
மதுரமான நகரமிதே!
நகரத்தின் பெருமையதை
நாடெல்லாம் கண்டிடவே
உயரமான கோபுரமாய்
கொடிவீசும் கோவிலூரே!

உடைந்த உள்ளம்

T. ANDAL
XI A.
D. G. Hr. S. School

மன மென்னும் மேடை தனில்
மண் குவளை எனும் இதயம்
கல் லடிகள் பட்டாலும்
கலை யாதே அவ்விதயம்
சொல் லடிகள் பட்டுவிட்டால்
சொல் லொண்ணா வேதனையால்
சுக்கு நூறாய்க் சிதறடுமே!

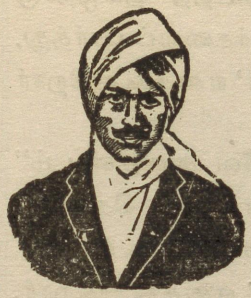

தமிழின் தவப்புதல்வன் பாரதி

S. A. ஸ்ரீவத்ஸன்,
11-ஆம் வகுப்பு, 'அ' பிரிவு,
கு. ச. இ. மேல்நிலைப்பள்ளி.

பாரதி தமிழகத்தின் தனிப்பெருமை. அவர் தமிழினத்தின் தவப்புதல்வன். கம்பனுக்குப்பின் தமிழ் மக்களுக்கு பாரதிதான் உணர்ச்சியாற்றல், கற்பனையாற்றல், கவியாற்றல், அழகுக் கலையாற்றல். இவை சிறந்த கவியின் அம்சங்கள். இவையனைத்தையும் ஒருங்கே பெற்ற பாரதி இருபதாம் நூற்றாண்டு கண்ட மாபெரும் புலவர்.

பன்மொழிப் புலமை பெற்று, தமிழ்த்தாயை சீரிய அரியாசனத்தில் ஏற்றி உலக அரங்கினிலே ஏற்றமுடன் விளங்க தம் வாழ்வையே அர்ப்பணித்த தியாக கவிஞர். தாம் கற்ற ஆரியம், இந்தி, வங்கம், பிரெஞ்சு முதலிய பல மொழிகளையும் ஒருசேர எண்ணுகிறார். 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவ-தெங்கும் காணோம்' என உரைக்கிறார். ஆம். தமிழ் புலவர் பாரதிக்கு ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, வங்கம் உள்ளிட்ட பன்னிரண்டு மொழிகள் தெரியும். எனவேதான் எனக்குத் தெரிந்த மொழிகளிலே தமிழ்தான் மிக்க தேனாய் ஓடுவதுபோல் உள்ளது எனக் கூறுகிறார். தமிழ் பாடும்போது, தமிழ் பேசும்போது தனக்கு ஏற்படும் உள்ளக் கிளர்ச்சியை கூறுகிறார். தன் காதுகளில் இன்ப, இனிய தேன் தாரை தாரையாகப் பெருகுகிறதாம். 'செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே!' எனக் கூறுகிறார்.

ஆம். இத்தகைய இனிய சுவைமிக்க தேனை இவ்வுலகம் பரவ வழி கூறுகிறார். 'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெங்கும் பரவும் வழிசெய்தல் வேண்டும்' எனக் கூறுகிறார். ஆம். 'யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்பது தமிழன் கூற்று. அப்படிப்பட்ட தாம் பெற்ற அவ்வின்பத்தை உலகத்தாரும் மகிழ்ந்து அதைப் பருகவேண்டும் எனக் கூறுகிறார். ஆம். தமிழனுக்குத்தான் எத்தனை பெருமை! எத்தனை அறிவு! அதனால் போலும் பாரதி, 'தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா' என அறைகிறார். அவர் நினைவில் உலகத் தமிழறிஞர்களும், புலவர்களும் வந்து நின்றனர். அவர் அவர்களை ஒரு கணம் நினைவு கூறுகிறார். பின், 'யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல் வள்ளுவர் போல், இளங்கோவைப் போல் பூமிதனில் யாங்கனுமே பிறந்ததில்லை உண்மையிது வெறும் புகழ்ச்சியில்லை' எனக் கூறுகிறார். 'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கீந்து வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு'. சாத்திரம் மணம் பாரெங்கும்

கண்ட தமிழ்நாடு' சிலப்பதிகாரம் என்னும் மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடு என்றெல்லாம் புகழுகிறார். ஆங்கில மோகம் பிடித்தலைந்த தமிழர்களைப் பார்த்து, 'சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெங்கும் தமிழ் முழக்கம் செய்வீர்' எனக்கூறுகிறார்

அடுத்தபடியாக "அகழியில் விழுந்த முதலைக்கு அதுவே வைகுண்டம்" என்பதுபோல தாங்கள் கற்ற தமிழே எல்லாம் என்று மனப்பான்மை கொண்டு புதுமை கண்டு, முகம் சுளித்த வைதிகத் தமிழர்களை நினைவு கூர்கிறார். 'மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதை சொல்வதில் மகிமை இல்லை' எனக்கூறுகிறார். மாறுதல் வேண்டாத நம் பண்டிதர்களின் மனத்தடிப்பை சுக்கு நூறாக உடைத்-தெறிந்து, அதே மூச்சில் 'சென்றிடுவோம் எட்டுத்திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்" என கலையில் பரந்த மனப்பான்மை கொண்டு அகில உலக மொழி சம்மேளனத்தில் தமிழன்னையை அரியாசனம் ஏற்றுகிறார். அவர் தமிழ் சிறந்து விளங்க வழி கூறுகிறார். 'பிறநாட்டறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும். இறவாத புகழுடைய தமிழ்ப் புதுநூல்கள் இயற்றப்பட வேண்டும்' என திருப்பணியிடுகிறார். வெளிநாட்டார் அனைவரும் நம் தமிழ் மொழியின் பெருமையினை அறிந்து வணக்கம் செலுத்தும் வழியினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என முழங்குகிறார். உள்ளத்தில் உண்மையொழி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும். வெள்ளத்தின் பெருக்கையைப்போல் கலைப்-பெருக்கும், கவிப் பெருக்கும் மேவ வேண்டும் என்று தமிழ் இலக்கியச் செழிப்பின் தேவையை வற்புறுத்துகிறார். 'தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவை கண்டோர் இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்' என தமிழுக்குப் பூசனை புரிகிறார் சுப்பிரமணிய பாரதி.

வானம் அளந்ததனைத்தும் அளந்திடும்
வன்மொழி வாழியவே!
வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

என வாழ்த்தி தமிழின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கிறார். பாரதியின் தமிழ்ப்-பணிகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாம். இத்துடன் எனக்குத் தெரிந்த சிறுகட்டுரையை முடித்து தவறேனும் இருந்தால் மன்னித்து திருத்தும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பாரதி புகழ்! வளர்க தமிழ்!

ஜெய்ஹிந்த்.

With best compliments from:-

LIONS CLUB OF
SRIVILLIPUTTUR.

With best compliments from:

Tel: INDEXPLO Phone: 88244

S. R. Subramaniam & Sons,

Consignment Agents,
INDIAN EXPLOSIVES LIMITED,
Explosive Division
208, Trichy Road,
SULUR - 641 402.
Coimbatore Dist. — Tamil Nadu.

With best compliments from

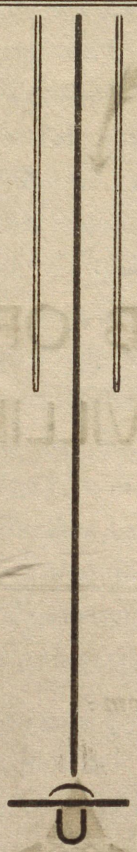

THE ORIENT LITHO PRESS

P. B. 17

SIVAKASI - 626123.

Acknowledgement.

We wish to convey our profound and whole hearted gratitude to all those who have contributed towards the bringing out of this souvenier.

Our heart felt thanks also go to the participants who have given generous donations for our centenary building.

Our grateful acknowledgement are due to the advertisers and well wishers and alumni.

Editor-in-Chief.

With the best compliments from:

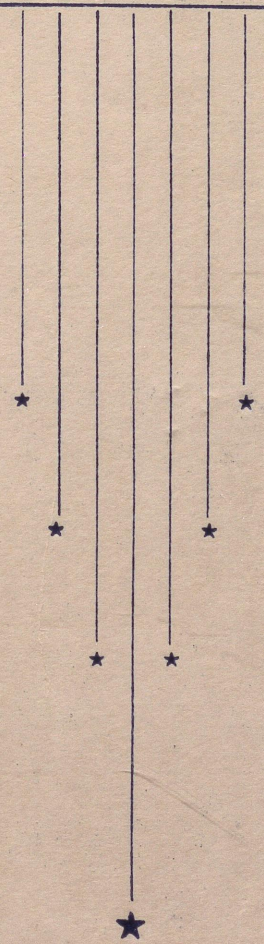

PUNJAB PROCESSORS LTD.,

36, REGAL BUILDINGS,

NEW DELHI.

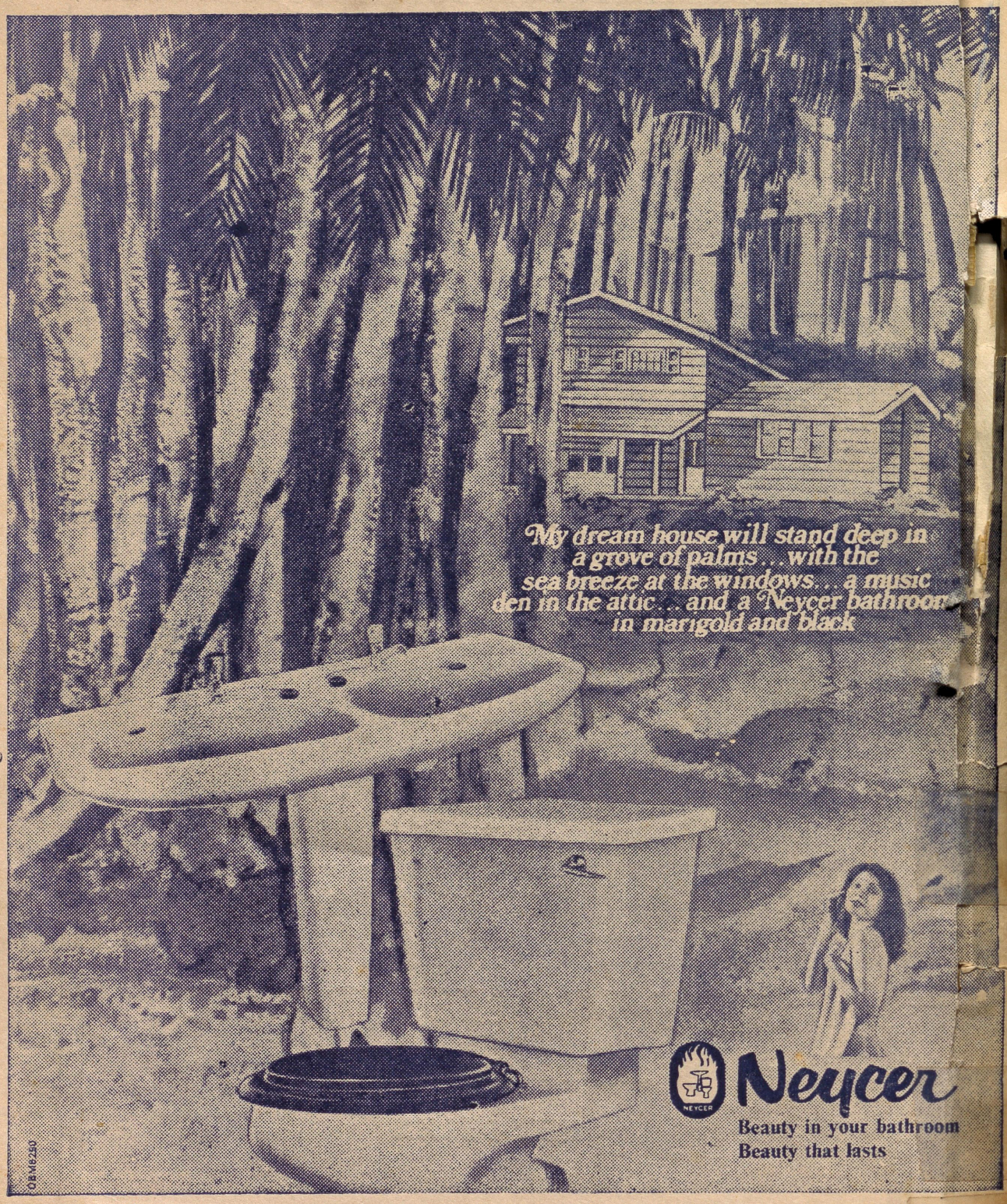
My dream house will stand deep in a grove of palms... with the sea breeze at the windows... a music den in the attic... and a Neycer bathroom in marigold and black
Neycer
Beauty in your bathroom
Beauty that lasts
OBM6250